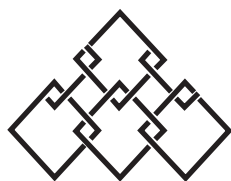

انتخابات شورای عالی کانون

- گفت و گو با دکتر شکرچی زاده
- بررسی آماری حضور اعضا در شورای عالی
- افسانه پل ورسک

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فني

اين خبرنامه، به همت جناب آقاي کاظم قلم چي
(مهندسي معدن ورودي سال ۱۳۵۲) و توسط انتشارات
قلم چي به چاپ مي رسد.

■ خبرنامه کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده
فني دانشگاه تهران
■ سال بيست و سوم - تابستان ۱۳۹۲
■ شماره ۱۶۰ - ۱۵۸
■ مدير مسئول: محمد هادي نژاد حسينيان
■ سرپرست کميته انتشارات: اورنگ فرزانه
■ مدير اجرايي: سهيلا بيگلر خاني
■ مدير هنري: سميرا ميداني
■ امور آگهي: عزيز اله بريجاني (۰۹۱۲۳۸۸۱۵۶۳)
■ همکاران اين شماره بر اساس حروف الفبا:
هادي آجورلو - فرهاد ترکمان بوترابي - علي رضا عالم زاده
■ نشاني: تهران - خيابان کارگر شمالي - خيابان يکم
(شکرا لله) - پلاک ۱۳۳
■ کد پستي: ۱۴۱۳۶۸۴۹۴۱
■ صندوق پستي: ۴۹۵-۱۴۳۹۵
■ تلفن: ۸۸۰۲۶۳۶۵-۶
■ فاکس: ۸۸۶۳۹۷۳۵
وب سايت: www.fanni.info
ايميل: info@fanni.info
■ محتوای مقاله ها بيانگر نظر نويسندگان آنهاست
کميته انتشارات در ويرايش ياردمقالات رسيده آزاد است.

■ سرمقاله

۲

■ گزارش ویژه

بررسي آماری حضور اعضا در شوراي عالي ۳
نظرخواهي کميته انتشارات درباره انتخابات شوراي عالي ۷
گفت و گويي کوتاه با دکتر حسين نعمت الهی، مسئول کميته اجرايي انتخابات ۱۰

■ گفت و گو

بررسي عملکرد کانون در گفت و گو با دکتر شکرچي زاده ۱۵

■ دانشکده

نکوداشت دکتر پرويز جبه دار مارالاني ۲۷
آزمایشگاه فرآيندهای سبز دانشکده مهندسي شيمي راه اندازی شد ۳۰

■ از نگاهی ديگر

افسانه پل ورسک ۳۳
دريچه جمعيته ايران ۳۵
آزمونی برای برنامه و قانون مداری نخبگان! ۴۲

■ تازه ها

مجمع عمومي عادی ساليانه نوبت دوم کانون برگزار شد ۴۵
سخنرانی دکتر عباس احمدآخوندي؛ حقوق شهروندی و نهادهای بازار مهندسي ۵۳
گزارش سفر به لرستان؛ در دل رشته کوه زاگراس ۶۲

■ سرمقاله

بحثی درباره انتخابات کانون

انتخابات دوازدهمین دوره شورای عالی کانون نیز مانند چندین دوره اخیر همراه با دغدغه مشارکت کم‌رنگ اعضا برگزار می‌شود. از دلایل این وضع، یکی هم آن است که آقای دکتر نعمت‌الهی در مصاحبه‌ای از ایشان که در شماره حاضر آمده است، بیان کرده‌اند: عدم حساسیت تعداد زیادی از اعضای منظم کانون نسبت به نتیجه انتخابات به دلیل احتمال بالای انتخاب مجدد اکثریتی از پیشکسوتان مورد اعتماد و نیز دبیران و فعالان دوره‌های گذشته، می‌خواهیم ببینیم این عدم حساسیت چه تاثیری می‌تواند بر عملکرد کانون داشته باشد. فرض کنیم از حدود ۱۲۰۰ نفر عضوی که حق عضویت خود را پرداخته و واجد شرایط رای دادن هستند، دو سومشان ترکیب اعضای شورای عالی را مطلوب دانسته و یا لاقابل تغییر آن را لازم نمی‌دانند. و باز هم فرض کنیم یک سوم باقیمانده اعضایی هستند که مخالف وضع موجود می‌باشند ولی چون امیدی به تغییر آن از طریق انتخابات ندارند، از شرکت در آن خودداری می‌کنند.

از حدود ۸۰۰ نفر نخست اگر تنها ۲۰ درصدشان به دلیل «عدم حساسیت» فوق‌الذکر رای بدهند، می‌شود ۱۶۰ نفر، که این تعداد نزدیک به تعداد آرای انتخابات گذشته است.

در چارچوب همان «فرض ثبات مطلوب» این سوال مطرح است که آیا واقعا بین مشارکت ۲۰ درصدی (۱۶۰ نفر) و یک مشارکت مثلا ۵۰ درصدی (۴۰۰ نفر) به لحاظ تاثیری که هر کدام بر عملکرد ارکان کانون می‌گذارد، تفاوت قابل ملاحظه وجود ندارد؟

در غیاب مجال کافی برای شرح و بسط این موضوع در نوشته حاضر و به مصداق العاقل یکفیه بالاشاره، در اینجا تنها به یکی از آثار زیانبار مشارکت پایین اعضا در انتخابات اشاره می‌کنیم.

چنانکه می‌دانیم، سازمان کانون به گونه‌ای است که در آن، اراده جمعی نه در مجمع عمومی بلکه عملا در شورای عالی، که قایم مقام مجمع برای انتخاب رکن اجرایی کانون یعنی هیات مدیره، و جانشین آن در نظارت بر عملکرد هیات مدیره در فاصله دو انتخابات است، تجلی می‌یابد. به نظر نگارنده در ایفای هر چه بهتر این نقش، انرژی، اعتماد به نفس و اقتدار ناشی از مشارکت بالای اعضا تاثیر اساسی دارد. مقایسه عملکرد کانون در دوره‌های نخست، که در آنها شرکت اعضا در انتخابات چشمگیر بود، با دوره‌های اخیر، حاکی از این است که مشارکت ضعیف می‌تواند تاثیر روانی قابل ملاحظه‌ای در همه ارکان کانون گذاشته و به‌ویژه اقتدار و توان راهبری و نظارتی شورای عالی را دچار ضعف و افول کند. در این صورت، عدم حساسیت و در نتیجه عدم اهتمام صرف یک ساعت وقت در هر دو سال جهت شرکت در رای‌گیری الکترونیکی، شاید ایرادی به لحاظ ترکیب اعضای منتخب نداشته باشد، اما از منظر پویایی و سرزندگی ارکان کانون بدون تردید عمیقاً زیانبار است.

اورنگ فرزانه

بررسی آماری حضور اعضا در شورای عالی

کمیته انتشارات به منظور بررسی و نقد عملکرد کانون در بیست سال گذشته، برگزاری سه میزگرد جداگانه با حضور اعضای فعال کانون متعلق به سه گروه سنی پیشکسوتان، میانسالان و جوانان را در سال گذشته به انجام رساند و نتایج این میزگردها در سه شماره خبرنامه به تشریح ارایه شد. یکی از مباحثی که در میزگرد پیشکسوتان مطرح شد عبارت است از، محدودیت راهیابی اعضای جدید به شورای عالی هر دوره، از یک سو به علت نامحدود بودن عضویت در دوره‌های متوالی و از سوی دیگر، شناخته‌تر بودن اغلب اعضای حاضر در دوره‌های اخیر شورا به دلیل معروفیت اجتماعی آنها یا به سبب سابقه فعالیتشان در هیات مدیره‌های سابق.

تهیه شده توسط کمیته انتشارات

لازم است، یادآوری کنیم که شورای عالی کانون همانگونه که از دقت در وظایف فوق بر می آید، در واقع جانشین مجمع عمومی در فاصله بین دو انتخابات، به‌ویژه برای دو وظیفه اصلی انتخاب اعضای هیات مدیره و نظارت بر عملکرد این هیات است. با توجه به قدمت و سابقه منحصر بفرد دانشکده فنی در سطح کشور، شورای عالی به‌عنوان نماینده فارغ التحصیلان این دانشکده در جامعه مهندسی کشور باید از شان و اعتبار متناسبی برخوردار باشد. بدون تردید نخستین لازمه این اعتبار، حضور تعدادی از اعضای پیشکسوت نامدار و شاخص در این شورا می‌باشد. اصولاً متناسب کردن هرم سنی اعضای شورا با هرم سنی مجموعه اعضا با ویژگی انجمن‌های فارغ التحصیلی سازگار نمی‌باشد. این البته بدان معنا نیست که جوانان حضور کافی در شورای عالی و به‌ویژه در هیات مدیره نداشته باشند. در ارتباط با هیات مدیره باید بگوییم که تقریباً در همه دوره‌های کانون، جوانان حضور پررنگ و موثری داشته‌اند، به‌عنوان مثال در دوره یازدهم، سه نفر از هفت نفر عضو هیات مدیره به نسل‌های جوان کانون تعلق دارند.

در میزگرد جوانان نیز بحث لزوم توجه بیشتر شورا به نیازهای کنونی فارغ التحصیلان جوان، به‌ویژه مساله اشتغال و لزوم ارتباط بیشتر اعضای جوان با مدیران عضو کانون به منظور بهره‌گیری از تجارب مدیریتی آنان و نیز پیدا کردن شغل‌های مناسب مطرح شد. به نظر تعدادی از حاضران این میزگرد، ترکیب سنی اعضای شورای عالی به سمت سنین بالا بوده و به این سبب سیاست‌گذاری‌های کلی کانون به گونه‌ای است که کمتر توانسته است نیازهای اکثریت مخاطبان را که جوان هستند شناسایی کرده و برنامه‌های متناسب با آنها را در دستور کار کانون قرار دهد.

البته هر کدام از موضوعات فوق، نیاز به بحث و بررسی از جوانب مختلف دارد تا بتوان به درستی معلوم کرد که آیا تغییر نحوه انتخاب اعضای شورای عالی ضرورت دارد یا نه و در هر دو حال چگونه باید از پتانسیل‌های موجود در کانون، بهترین استفاده در راستای پاسخگویی به نیازهای واقعی به عمل آید. شورای عالی کانون پس از مجمع عمومی، بالاترین نهاد سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در کانون است که اعضای آن هر دو سال یک بار از طریق برگزاری انتخابات تعیین می‌شوند. وظایف شورای عالی بر اساس اساسنامه کانون عبارتند از:

- ۱- انتخاب یا تغییر اعضای هیات مدیره.
- ۲- رسیدگی به گزارش‌ها و پیشنهادهای هیات مدیره و اتخاذ تصمیم درباره آنها.
- ۳- بررسی مسایل و موضوعاتی که در راه تحقق اهداف کانون پیش می‌آید و تعیین راه‌حل‌های عملی و اجرایی مناسب و ابلاغ آن به هیات مدیره.
- ۴- بررسی و تصویب کلیه آیین‌نامه‌های اجرایی و داخلی.
- ۵- رسیدگی به ترازنامه مالی کانون برای طرح و تصویب آن در مجمع عمومی.
- ۶- دعوت مجامع عمومی.
- ۷- رسیدگی به اعتراضات و شکایات اعضا به جز امور مربوط به مجامع عمومی.
- ۸- تهیه و ارایه گزارش‌های لازم به مجامع عمومی.
- ۹- اتخاذ تصمیم در مورد خرید و فروش اموال غیر منقول، گرفتن وام، رهن و فک رهن.

تا کنون انتخابات در ۱۱ دوره برگزار شده است. زمان ۱۰ دوره نخست در جدول زیر آمده است.
در این جدول، تعداد اعضای هر دوره با احتساب اعضای علی البدل محاسبه شده است.

جدول ۱- تاریخ ادوار مختلف شورای عالی کانون و تعداد اعضا در هر دوره

دوره	از تاریخ	تا تاریخ	تعداد اعضا
ششم	۱۳۸۰/۷/۵	۱۳۸۲/۴/۲۵	۳۰
هفتم	۱۳۸۲/۴/۲۵	۱۳۸۴/۴/۲۹	۳۰
هشتم	۱۳۸۴/۴/۲۹	۱۳۸۶/۴/۲۹	۳۰
نهم	۱۳۸۶/۴/۲۹	۱۳۸۸/۶/۲۷	۳۰
دهم	۱۳۸۸/۶/۲۷	۱۳۹۰/۵/۲۶	۳۰

دوره	از تاریخ	تا تاریخ	تعداد اعضا
اول	۱۳۶۹/۱۲/۱	۱۳۷۱/۱۲/۲	۲۵
دوم	۱۳۷۱/۱۲/۲	۱۳۷۴/۱/۳۰	۲۵
سوم	۱۳۷۴/۱/۳۰	۱۳۷۶/۴/۲۵	۲۵
چهارم	۱۳۷۶/۴/۲۵	۱۳۷۸/۷/۲۲	۳۰
پنجم	۱۳۷۸/۷/۲۲	۱۳۸۰/۷/۵	۳۰

▲ شورای عالی دوره هشتم - سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۶

▲ شورای عالی دوره دهم - سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰

جدول ۲- بررسی آماری اعضای شورای عالی کانون

دوره	متوسط سن	حداکثر سن	حداقل سن	تعداد اعضا	متوسط تعداد حضور	تعداد اعضای که در هر دوره برای اولین بار عضو شده اند	درصد اعضا بایکبار حضور در کل اعضا
اول	۴۷	۷۴	۲۹	۲۵	-	-	-
دوم	۵۰	۷۶	۲۸	۲۵	۱,۶	۹	۳۶
سوم	۵۲	۷۹	۳۱	۲۵	۲,۱۶	۱۰	۴۰
چهارم	۵۴	۸۱	۳۳	۳۰	۲,۲۳	۱۲	۴۰
پنجم	۵۲	۸۳	۲۶	۳۰	۲,۵	۱۲	۴۰
ششم	۵۲	۷۶	۲۷	۳۰	۲,۹	۱۱	۳۷
هفتم	۵۳	۷۶	۲۵	۳۰	۳,۵	۶	۲۰
هشتم	۵۶	۷۸	۲۷	۳۰	۴,۴	۲	۷
نهم	۵۷	۸۰	۲۹	۳۰	۵	۲	۷
دهم	۵۷	۸۲	۲۵	۲۹	۵,۲	۶	۲۱

▲ شورای عالی دوره نخست - سال ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۱

▲ شورای عالی دوره سوم - سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۶

▲ شورای عالی دوره هفتم - سال ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴

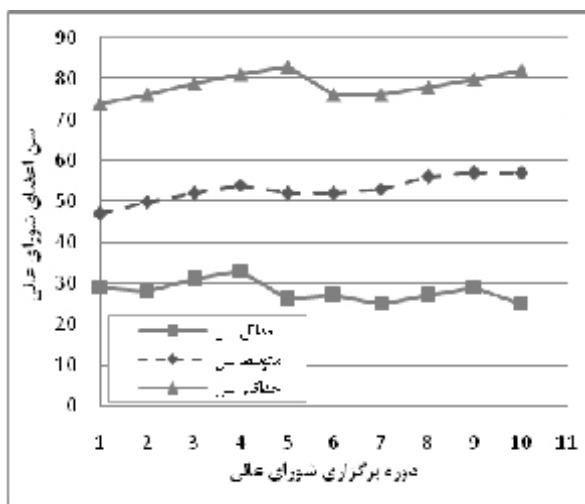
▲ شورای عالی دوره یازدهم - سال ۱۳۹۰ تا امروز

▲ شورای عالی دوره پنجم - سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۰

نمودار ۱- میانگین سن اعضای شورای عالی در هر دوره

نمودار ۲- درصد اعضای جدید در هر دوره شورای عالی

جدول ۲ بر اساس اطلاعاتی که از دبیرخانه کانون تهیه شد، به دست آمده است. این جدول و نمودارهای حاصل از آن نشان می دهد که:

۱- متوسط سن اعضای شورای عالی، از ۷۴ سال در دوره اول به ۷۵ سال در دوره دهم افزایش یافته است. در واقع با گذشت از آغاز فعالیت کانون، متوسط سن اعضای شورای عالی ۱ سال افزایش یافته است.

۲- این وضعیت کمابیش در خصوص حداکثر سن نیز صادق است. به نحوی که حداکثر سن اعضا از ۴۷ به ۲۸ سال رسیده است.

۳- در دوره پنجم، هر عضو به طور متوسط در ۲/۵ دوره حضور داشته ولی در دوره دهم، هر عضو شورای عالی به طور متوسط در ۵/۲ دوره از ادوار مختلف قبلی عضو شورای عالی بوده است.

۴- در دوره دوم، ۹ نفر از ۵۲ نفر عضو برای اولین بار وارد شورای عالی شده بودند. این عدد در دوره چهارم به ۲۱ نفر از ۳۰ نفر افزایش می یابد و در دوره های ۸ و ۹ به تنها ۲ نفر کاهش می یابد.

مهم ترین نتیجه ای که از آمار فوق می توان گرفت این است که شورای عالی در طول این بیست سال در مجموع پیرتر شده و در دوره های اخیر اعضای جدید کمتری به عضویت آن درآمده اند. بنابراین لازم است برای برگزیده شدن جدید، یعنی اعضای که برای اولین بار وارد شورا می شوند از هر سن و به ویژه از میان جوانان، تدبیری اندیشیده و به کار گرفته شود.

نظرخواهی کمیته انتشارات درباره انتخابات شورای عالی کاهش مشارکت اعضا؛ چرا؟

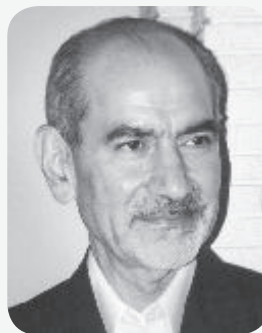
کانون مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی بالغ بر ۸ هزار عضو دارد که از این تعداد در انتخابات دوره قبل شورای عالی، فقط ۱۵۵ نفر شرکت کردند. این میزان مشارکت حداقلی در انتخابات کمیته انتشارات را بر آن داشت تا با طرح چند سوال از برخی اعضای فعال تر کانون، نظر آنان را در خصوص این مساله و راهکار حل آن جویا شود. چندین نفر از اعضا زحمت کشیده و سوالات کمیته را پاسخ گفتند که این سوالات و پاسخ ها (به ترتیب حروف الفبا) در پی می آید. شایان ذکر است که کمیته انتشارات همچنان از نظرات اعضای محترم در این خصوص استقبال می کند. اعضا می توانند نظرات خود را به دفتر کانون فاکس یا به ایمیل کانون ایمیل کنند.

■ به نظر شما چرا در دوره های اخیر، مشارکت اعضا در انتخابات شورای عالی کانون کمتر شده است؟

■ به اعتقاد شما آیا عضویت برخی از پیشکسوتان در دوره های متمادی شورای عالی ایرادی دارد و اگر پاسخ مثبت است چه پیشنهادی دارید؟

■ به نظر شما چگونه می توان میزان مشارکت اعضا در انتخابات شورای عالی را افزایش داد؟

مهندس محمد توسلی (راه و ساختمان ۴۰)

۱- کاهش مشارکت اعضا در انتخابات شورای عالی کانون، می تواند دلایل مختلفی داشته باشد. شاید علت اصلی را در سال های اخیر باید مرتبط با شرایط اجتماعی دانست که باعث شده نهادهای صنفی و مدنی کشور زیر فشار قرار گیرند و انگیزه حضور و مشارکت در این گونه فعالیت ها عملاً با کاهش چشمگیری روبرو بوده است.

دلایل دیگر را باید در میزان تاثیرگذاری شرکت اعضا در نتایج انتخابات ارزیابی کرد. با توجه به روند نسبتاً ثابت اعضای شورای عالی کانون که عموماً از پیشکسوتان مورد قبول اعضای کانون هستند و در

نوبت دوم به هر حال انتخاب خواهند شد، انگیزه قوی برای حضور در جلسه انتخابات وجود ندارد.

شاید بحران کسب و کار در سال های اخیر و درگیری های شغلی هم، به عنوان عاملی برای حضور کم رنگ بسیاری از اعضای کانون در انتخابات شورای عالی قابل ارزیابی باشد.

۲- به نظر بنده حضور پیشکسوتان در شورای عالی کانون ضروری است، زیرا نمودار قدمت و سوابق خدمات و تجربیات کانون محسوب

می شوند. اما برای انتقال تجربیات پیشکسوتان به نسل های بعدی کانون، می توان در اساسنامه کانون برای انتخاب مجدد افراد محدودیت قایل شد. مثلاً یک فرد حداکثر بتواند دو یا سه دوره متوالی صلاحیت عضویت شورای عالی را داشته باشد و همچنین تعداد اعضای عالی بین دوره های مختلف فارغ التحصیلان (که در اساسنامه کانون مشخص می شود) تقسیم شود و به این ترتیب همواره در شورای عالی ترکیب سنی متعادل و پیوسته ای از اعضای کانون حضور خواهند داشت. به عنوان مثال حدود ۷۰ سال سابقه اعضای کانون را می توان به سه دوره پیشکسوتان،

میانسالان و جوانان تقسیم کرد و برای هر دوره تعداد معینی از اعضای شورای عالی را به آنان تخصیص داد.

۳- با توجه به توضیحات بالا مدیریت محترم کانون باید انگیزه حضور اعضای کانون را تقویت کند. به طوری که هر عضو کانون نه تنها با انگیزه «بچه فنی» بودن بلکه به عنوان یک وظیفه اجتماعی برای تقویت این نهاد صنفی-مهندسی کشور در انتخابات شورای عالی کانون مشارکت کند و به طور ملموس از خدمات مستمر کانون نیز بهره مند شود.

مهندس حسن خماسی (مکانیک ۵۲)

۱- مشکلات اقتصادی و اجتماعی جامعه روحیه همکاری و مشارکت اعضا در کانون را کاهش داده است. داشتن شغل مناسب یکی از دغدغه های اصلی فارغ التحصیلان جوان است. عدم مشارکت در فعالیت ها و عدم قبول مسئولیت در امور جمعی بدون تشویق و توقعات مالی در همه جا به چشم می خورد و این ریشه در گرفتاری های جامعه دارد.

۲- عضویت پیشکسوتان در دوره های متمادی شورای عالی ایرادی ندارد. لیکن چنانچه اعضای جوان تلاش کنند و داوطلب عضویت در شورای عالی شوند و رای لازم را نیز کسب نمایند، بهتر است.

۳- میزان مشارکت اعضا در انتخابات شورای عالی با اطلاع رسانی بیشتر، نظرخواهی بیشتر، شرکت دادن اعضا در کمیته های مختلف، دخالت دادن آنان در تصمیم گیری ها، حمایت از فارغ التحصیلان از نظر شغلی (با تشویق پیشکسوتان دارای زمینه کار) بیشتر خواهد شد. امید است با بهتر شدن شرایط اجتماعی و اقتصادی مملکت، روحیه همکاری و مشارکت اعضا نیز افزایش یابد.

مهندس علی ربوبی خوشانی (راه و ساختمان ۴۲)

با کانون افزایش دهند و ضمناً همین کارآموزان را در اولویت استخدام بعد از فارغ التحصیلی قرار دهند.

۲- حتماً ایراد دارد. شورای عالی باید قوه محرکه کانون باشد و نیاز به اعضای فعال و پرانرژی دارد. از آنجا که پیشکسوتان اکثراً درگیر فعالیت های شغلی و اجتماعی خودشان هستند، نمی شود انتظار داشت که وقت زیادی برای تاثیرگذاری در فعالیت های کانون داشته باشند و اگرچه استفاده از تجربیات پیشکسوتان ضروری است، ولی نباید بیش از ۴۰ درصد اعضای شورای عالی را تشکیل دهند و اکثریت اعضا باید از نیروهای جوان تر در رده های مختلف سنی و تجربی باشند و این شرایط هم به دست نخواهد آمد، مگر با استقبال فارغ التحصیلانی که از همان ابتدا بندگان شان به کانون وصل باشد و عضویت در شورای عالی را قابل دسترس بدانند.

۳- اصولاً میزان مشارکت اعضا با فعالیت شورای عالی رابطه مستقیم دارد. ولی اولی وابسته به دومی است. یعنی اگر فعالیت شورای عالی و سایر ارگان های وابسته وجود نداشته باشد، اعضا انگیزه ای برای مشارکت نخواهند داشت. به نظر من راهکارهای بسیاری برای فعال سازی و اقتصادی سازی بخش مدیریتی و چارت سازمانی کانون وجود دارد که باید از طریق به کارگیری کارگروه های موظف پیگیری کرد. نمونه بسیار موفق آن نشریه نفیس بهار ۱۳۹۲ کانون است که تحول چشمگیری از طریق به کارگیری نیروی متخصص و کارآمد در نشریات کانون به وجود آورده است.

۱- به نظر من علت عمده کاهش مشارکت اعضا در سال های اخیر که قبلاً هم آنچنان نبوده، عدم تاثیرگذاری ملموس کانون در دوره دانشجویی است. به نحوی که دانشجوی در زمان فارغ التحصیلی خودش را وابسته به کانون بداند. به نظر من یکی از تمهیداتی که می شود به کار برد، موضوع دوره کارآموزی در ۲ سال آخر تحصیلی است. به طوری که دانشکده کلاً مسئولیت پروسه کارآموزی را به کانون واگذار کند.

خاطر من هست که در چند نوبت فرم های کارآموزی را از طرف دانشکده به صورت فرمالیته به شرکت ما می فرستادند که در

فرمت بسیار قدیمی و ناقص بود و پیگیری هم نمی شد و با اینکه طبعاً می خواستم از هم دانشکده ای ها برای کارآموزی استفاده کنم و یکی دو نوبت هم تعداد فرم مورد نیاز را پر کردم و فرستادم ولی هیچ بازخوردی ندیدم و حتی یک مورد هم نامه اعتراض آمیزی در مورد فرمت ناجور آن نوشتم. باز هم همان وضع ادامه یافت و خودبه خود انگیزه های باقی نماند.

پیشنهاد می کنم ترتیبی داده شود که پروسه کارآموزی را کانون به عهده بگیرد و با تشکیل دپارتمان فعالی در کانون هم درآمدی کسب کرده و هم دانشجوی، ارتباط تنگاتنگی در ۲ دوره کارآموزی با کانون پیدا کند و به صورت طبیعی این ارتباط را برای دوران مهندسی ادامه دهد. از طرف دیگر مدیران فارغ التحصیل فنی شرکت های خصوصی، گرفتن کارآموز از دانشجویان فنی از طریق کانون را ترجیح می دهند و وظیفه خود می دانند که ارتباط خود را

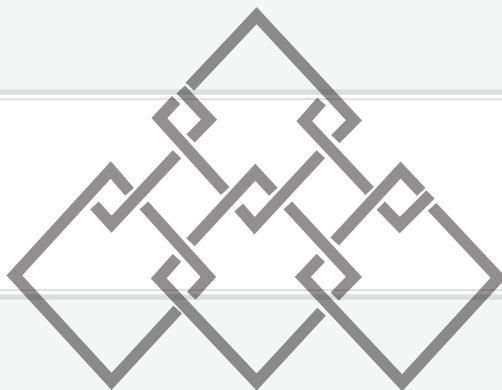

مهندس محمد جعفر صادقی پناه (معدن ۵۴)

۱- عدم مشارکت و حضور کمتر اعضا تنها محدود به انتخابات شورای عالی و یا تنها محدود به کانون نیست، این مشکل در تمام تشکلهای مردم نهاد (NGO) وجود دارد و علت آن به نظر اینجانب دخالت ندادن حداکثری اعضای عادی در فعالیتها و اداره تشکلهای و عدم تقسیم کار و سپردن مسئولیت به آحاد اعضای تشکلهای و نگرش نظرات اکثریت اعضای خاموش برای اداره امور تشکلهای است که راه حل آن را در بند ۳ بیان خواهیم کرد.

۲- عضویت برخی از پیشکسوتان در دورههای شورای عالی نه تنها اشکالی ندارد، بلکه به نظر اینجانب لازم است. منتها حتما باید از اعضای جوان تر هم به تعداد کافی در کنار چند نفر از پیشکسوتان در شورای عالی حضور داشته باشند و پیشکسوتان در دورههای متمادی یکسان و ثابت نباشند و بلکه تغییر کنند و به طور کلی در هر دوره از شورای عالی بهتر است که تعدادی باتجربه عضویت در شورای عالی دورههای قبل وجود داشته باشند و تعداد بیشتری اعضای جدید و جوان تر وارد شوند.

۳- به نظر اینجانب شورای عالی و هیات مدیره باید طوری برنامه ریزی و تقسیم کار کنند که اکثریت اعضا را در یک ساختار هر می در کمیتههای مختلف، زیر کمیتهها، کار گروهها و ... شکل بدهند تا اکثریت قریب به اتفاق اعضا با عضویت خود در یک تیم، هم مسئولیت داشته باشند و هم فرصت اظهار نظر و هم مشارکت در تصمیم سازیها و تصمیم گیریها. در این صورت هم مسایلی بیشتری از تشکل حل می شود و نظرات اکثریت دخالت داده می شود و هم تشکل پویاتر و قوی تر خواهد بود. اعضا هم در تمام موارد مشارکت فعال خواهند داشت.

دکتر کیومرث مهاجر (معدن ۳۸)

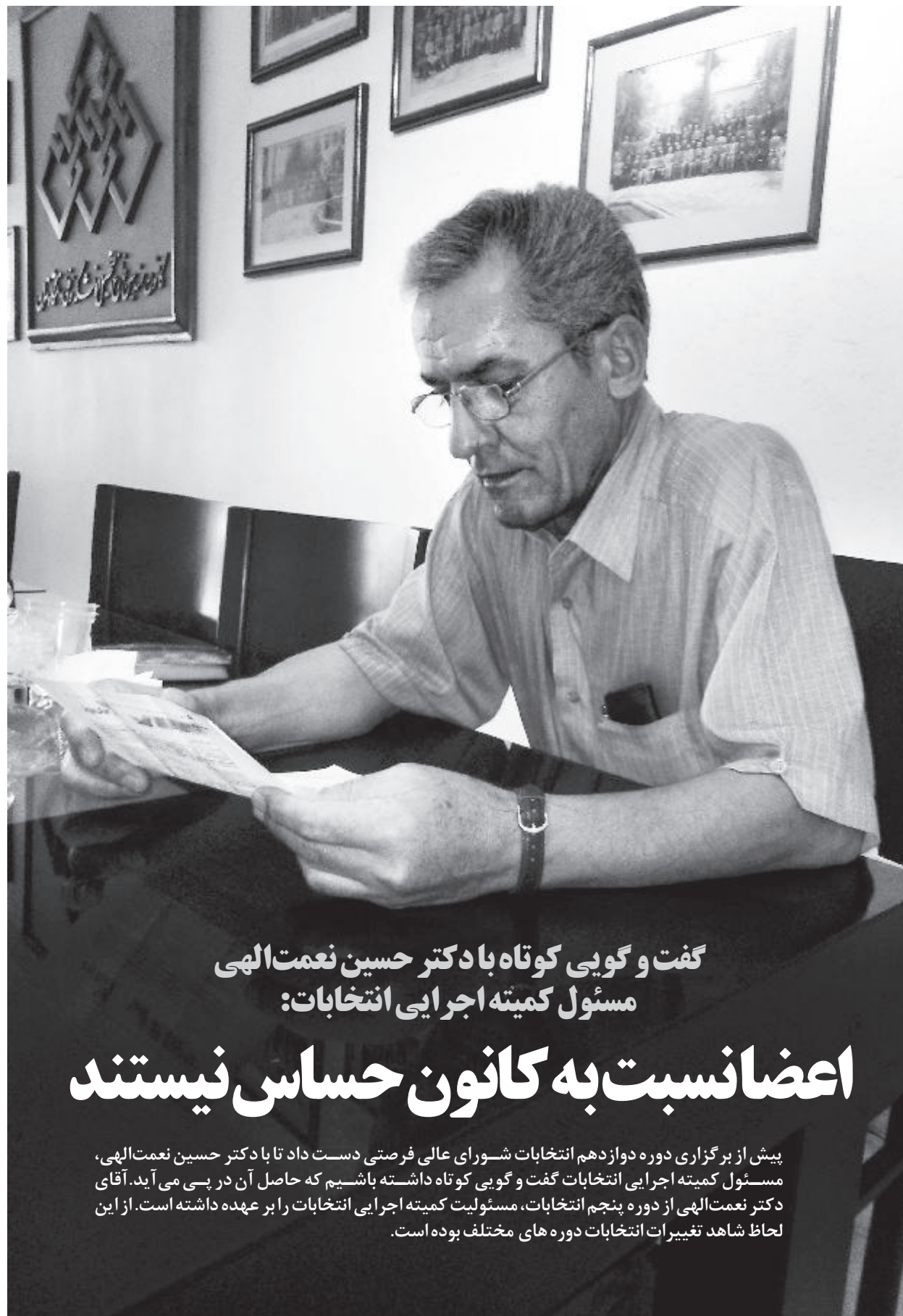

۱- در درجه اول سوالی است که شاید گریبانگیر تمامی اعضا باشد و تا کنون پاسخی قابل اجرا برایش پیدا نشده است.

شاید یکی از دلایل آن است که بنا بر طبیعت پویا بودن هر تشکلی باید پذیرفت که با تبلیغ و عمل نسبت به آوردن نسل های جوان و دارای مطالباتی متفاوت با گذشتگان در میدان عمل به اعمال و رفتارهای کانون تنوعی متناسب با نیازها و خواستههای جدید بخشید. بالا بودن حق عضویت به ویژه برای جوانان که بعضا حتی از بیکاری رنج می برند، نیز می تواند دلیلی دیگری باشد.

۲- به نظر من تا مادامی که روند انتخابات آزاد و همکاری داوطلبانه اعضا ادامه دارد، نه تنها ایرادی ندارد. بلکه به همان دو دلیل انتخابات آزاد و همکاری داوطلبانه باید کوشش شود که طیف انتخاب شوندگان همچنان از گستردگی و شمول میان پیشکسوتان و جوانان جویای نام برخوردار باشد.

۳- در مورد بالا بردن میزان مشارکت اعضا، واقعا سوالی است که تا کنون پاسخی برایش نیافته ام، اما تنوع فعالیت و پایین نگه داشتن حق عضویت و بررسی آماری علل شاید بتواند کمکی در رفع این معضل بکند.

گفت و گوی کوتاه با دکتر حسین نعمت الهی
مسئول کمیته اجرایی انتخابات:

اعضان سبب به کانون حساس نیستند

پیش از برگزاری دوره دوازدهم انتخابات شورای عالی فرصتی دست داد تا با دکتر حسین نعمت الهی، مسئول کمیته اجرایی انتخابات گفت و گویی کوتاه داشته باشیم که حاصل آن در پی می آید. آقای دکتر نعمت الهی از دوره پنجم انتخابات، مسئولیت کمیته اجرایی انتخابات را بر عهده داشته است. از این لحاظ شاهد تغییرات انتخابات دوره های مختلف بوده است.

است. چطور می شود، این اطلاع رسانی به موقع انجام شود تا بقیه اعضا هم بیایند و نام نویسی کنند؟

■ نام نویسی به تنهایی فایده ندارد. آقای فلان می آید، ثبت نام می کند، اما هیچکس او را نمی شناسد. افراد پیشکسوت شورای عالی یا به خاطر سوابق علمی، اجتماعی و سیاسی خود شناخته شده اند یا به خاطر سال هایی که در کانون فعالیت کرده اند. افراد دیگر هم تا شناخته نشوند، رای نمی آورند. این افراد ثبت نام می کنند و بعد می گویند هیچکس به ما رای نداد و دوباره به همان پیرها رای دادند. این طور نمی شود. یک دوره هایی بود که یک سری افراد جوان از سال های آخر دانشکده یا تازه فارغ التحصیل شده، در کانون بسیار فعالیت داشتند. در آن دوره ها، هم کانون خیلی روح گرفته بود و هم آنها در دوره بعد که ثبت نام کردند، رای آورند. دوره های بعد آنها آمدند، ثبت نام کردند و رای نیاروند چون دیگر در کانون دیده نشدند. طبیعتاً رفته بودند سراغ کار و زندگی شان. ما نمی توانیم از همه خواهش کنیم کار و زندگی خود را رها کنند و به کانون بیایند. راهش این است، وگرنه راهش این اعتراض هان نیست.

اتفاقا یکی از سوالات ما این بوده است که به نظر شما ایرادی دارد که برخی از پیشکسوتان سال های متمادی عضو شورای عالی هستند؟

■ ما به آنها رای داده ایم. ما هم یعنی همان حدود ۲۰۰ نفر. شخص دیگری که اینها را نیاورده است.

چطور می شود این دایره ۲۰۰ نفر را حداقل به ۷۰۰ نفری که حق عضویتشان را پرداخت می کنند، گسترش داد؟

■ کار بسیار دشواری است. ما باید بتوانیم فعالیت هایی را در کانون تعریف کنیم که مورد علاقه افراد باشد و افراد به خاطر آن فعالیت ها رفت و آمدهای بیشتری به کانون بکنند. همین جوری افراد جذب نمی شوند. برخی علاقمندند و هفته ای دو بار به کانون می آیند. این پایین یک سلام و علیکی با خانم ها می کنند و می روند. نه خانم ها از آنان خواهش می کنند کاری انجام دهند و نه خودشان کاری می بینند که انجام دهند. چطور باید به فعالیت های کانون علاقمند شود؟ باید فعالیتی تعریف شده باشد که در آن فعالیت، افراد علاقمند مشارکت کنند.

الان فعالیت چشمگیری که در کل کانون هست، بازدیدها هست که بسیاری از همان قسمت با کانون ارتباط گرفته و برای همان قسمت هم فعالیت می کنند.

آقای دکتر ما الان دو سه دوره انتخابات را به طور دستی و الکترونیک انجام می دهیم و البته دوره اخیر فقط الکترونیک. در آخرین دوره ۱۵۵ نفر رای داده اند. این تعداد نسبت به دوره های قبل چطور بوده است؟ آیا خیلی ریزش رای داشته ایم؟

■ نه! اگر دوره اول تا سوم را کنار بگذاریم. مخصوصاً دوره اول که هیچ کنترلی هم نبود که افراد حق عضویت پرداخت کرده اند یا خیر؟ البته روزهای اول بسیار استقبال زیاد بود و هر کس که بود رای داد. در نتیجه تعداد آرا به بیشتر از ۶۰۰ رای رسید. دوره دوم را که اطلاع ندارم. از دوره سوم هم بگذریم. سال ۸۴ یعنی دوره هشتم بیشترین تعداد رای یعنی ۲۲۸ رای را داشتیم. کمترین تعداد هم دو دوره قبل یعنی دوره ششم با ۱۰۱ رای بوده است. ما در دفتر کانون نشسته بودیم نفر صدم که وارد شد، برایش دست زدیم.

خب! با توجه به این که هم تعداد اعضا افزایش پیدا کرده است و همینطور شیوه رای گیری الکترونیک شده است و دیگر لازم نیست اعضا راه به این طولانی را طی کنند و رای دهند. با این حساب باز هم تعداد رای دهندگان افزایش پیدا نکرده است. آیا ما نتوانسته ایم به خوبی تبلیغ کنیم؟

■ در دوره آخر یک مقدار به علت این که خانم محمدی به هر دلیل از کانون رفته بود و افرادی که آمده بودند به کار مسلط نبودند. البته من گناهی را گردن کسی نمی اندازم. فقط به روند کار آشنا نبودند، موقع انتخابات خیلی مشکل داشتیم. در تنظیم فرم های مربوطه، در ثبت نام، در تبلیغ یا دعوت از اعضا برای رای دهی خیلی مشکل داشتیم. دوره ماقبل آخر که خانم محمدی بود، به خصوص در سه روز آخر شاید برای هر روز برای یک نفر ۳ پیامک برای اعضا می رفت. نمی گویم تاثیر فوق العاده ای داشت، اما بی تاثیر هم نبود.

برای این دوره نیز چنین برنامه ای دارید؟

■ حتماً باید این کار را کرد. البته، ما بسیاری از فارغ التحصیلان را داریم که بسیار هم کانون را دوست دارند، اما به جزییات آنچه که در کانون می گذرد، حساسیتی ندارند.

به نظر شما چگونه باید این حساسیت را ایجاد کرد؟

■ این بحث دیگری است که من راهکار مشخصی برای آن ندارم. من فکر می کنم، در کل حدود ۲۰۰ نفر از اعضا باشند که در کارهای کانون مشارکت می کنند. اعم از کارهای اجرایی، کارهای روزمره، کمیته های مختلف، اعضای مجمع، انتخابات و دیگر بخش ها. رای دهندگان و کاندیداها نیز از میان همین ۲۰۰ نفر هستند. من از همه آنها به غیر از خودم متشکرم. زحمت می کشند و به رایگان برای کانون وقت می گذارند. حقیقتاً باید از اینها تشکر کرد. گاهی دوستان می گویند، چرا کانون فلان کار را انجام نداد، من می گویم،

یک دوره هایی بود که یک سری افراد جوان از سال های آخر دانشکده یا تازه فارغ التحصیل شده، در کانون بسیار فعالیت داشتند. در آن دوره ها، هم کانون خیلی روح گرفته بود و هم آنها در دوره بعد که ثبت نام کردند، رای آورند

کانون من و تو هستیم. کانون یعنی مجموعه ما. بنابراین کی باید این کار را انجام دهد؟ وقتی ایراد می گیری، خودت یک قدم بگذار جلو. من هم همراهت هستم. این نیست که یک عده آنجا نشسته باشند و منتظر فرمایشات من و شما باشند که ببینند ما چه می گوئیم، آنها انجام دهند. همه کارها داوطلبانه است. در جلسات کانون یا یکی از جلسات خصوصی، این مساله را مطرح کردم که به نظر من تعداد اعضای شورا یعنی ۳۰ نفر زیاد است. روزهای آخر ثبت نام ما هنوز نتوانسته ایم تعداد کاندیداها را به بیش از ۲۰ و چند نفر برسانیم. روزهای آخر با تلفن و التماس سعی می کنیم، تعداد را کامل کنیم. البته ما به عنوان هیات اجرایی سعی می کنیم خودمان را از مساله دور کنیم. اما بالاخره از دبیرخانه خواهش می کنیم که این کار را انجام داده و از افرادی که می شناسند برای ثبت نام دعوت کنند. چون همه افراد فعال همان ۲۰۰ نفر یا ۲۵۰ نفر هستند.

ما میزگردهایی با پیشکسوتان و جوانان و میانسالان داشتیم. در این میزگردها نگاهی در میان اعضای کانون هست که شورای عالی همیشه یک سری افراد خاص هستند و حاضر نیستند جای خود را به شخص دیگری بدهند. در حالی که شما می فرمایید عکس این مساله

به نظر شما چه فعالیتی می تواند رفت و آمد افراد را به کانون بیشتر کند؟

■ نه که به این مساله فکر نکرده ام. در این قسمت فکر کرده ام اما جواب مشخصی ندارم. همه این سال ها با دوستان فکر کرده ایم. اما الان تنها چیزی که هست جلسات ماهیانه هست که خوشبختانه قطع نشده و این را باید حفظ کرد. شروع در این قسمت است. باید با فیلم، با سخنرانی به جذب اعضا پرداخت. مثلاً وقتی یک آدم سرشناس را برای سخنرانی می آوریم، افراد جذب می شوند. اما وقتی افرادی که نمی گویم بی دانش اما کمتر شناخته شده برای سخنرانی می آیند، سالن خالی است. الان من انتقادی که دارم این است که این جلسات ماهیانه کمی تق و لق شده است. یکی در میان تشکیل می شود. همین ماه دیگر چهارشنبه آخر ماه نیست. ماه آینده هم همینطور. من خودم سعی می کنم با توجه به سفرهای کاری، برنامه ام را طوری تنظیم می کنم که چهارشنبه آخر ماه، وقت آزاد داشته باشم که بتوانم به کانون بیایم. وقتی برنامه تغییر کند، دیگر نمی توانم کاری کنم. کسانی که علاقمند هستند چهارشنبه آخر ماه را خالی گذاشته اند و این جایجایی خوب نیست. این از نظر من شامل جشن آخر سال هم می شود. آن هم باید چهارشنبه آخر ماه باشد. ببینند آخر دی بهتر است یا بهمن یا آذر؟ حتی الزامی نداریم که در زمستان باشد. شاید پاییز یا بهار بهتر باشد. نمی دانم، می توان بررسی کرد.

البته جشن را به روز تاسیس کانون نزدیک کرده اند.

■ بله! ولی روز آنچنانی نیست.

آقای دکتر! برای این دوره چه برنامه هایی دارید؟ به خصوص این که یک ماه برای نام نویسی و اطلاع رسانی و تبلیغات فرصت هست. کمیته اجرایی بعد از مجمع کار خود را شروع می کند؟ ■ بله! اما ما چون دستمان روان شده است، کاری زیادی نداریم. مقدار زیادی از کارها به دوش دبیرخانه است. آن هم برای تبلیغات! در دوره گذشته که انتخابات الکترونیک بود، ۳ روز قبل از انتخابات به شرکتی

سال ۸۴ یعنی دوره هشتم بیشترین تعداد رای یعنی ۲۲۸ رای را داشتیم. کمترین تعداد هم دو دوره قبل یعنی دوره ششم با ۱۰۱ رای بوده است. ما در دفتر کانون نشستیم بودیم نفر صدم که وارد شد، برایش دست زدیم

که حدود ۸ نفر آنها فارغ التحصیل فنی بودند، رفتیم. آنجا فقط یک نفر از انتخابات مطلع بود. آن هم کسی که کاندیدا بود و الزاماً باید می دانست. یعنی مهندس رفیعا.

خود کمیته برنامه ای ندارد؟ برای این دوره چه برنامه هایی دارید؟

■ کاری به جز ایمیل و پیامک نداریم. کار دیگری نمی توانیم انجام دهیم. من چندان کار تبلیغی بلد نیستم. می توانیم از کمیته ای تی کمک بگیریم. در این دوره ها ما همیشه انتخابات را با امانت کامل انجام داده ایم و خوشبختانه در این دوره ها هیچ مشکلی نیز پیش نیامده است. البته ما اجازه نداریم برای تبلیغات وارد شویم. البته در بخش اطلاع رسانی در دوره قبل در هر مورد چندین بار به دبیرخانه تذکر می دادیم و در نهایت خودمان پیگیری می کردیم. اما این بار خود خانم صالحی تماس می گیرد و پیگیری می کند.

به نظر شما رای گیری دستی می تواند بیشتر اعضا را جذب کند یا الکترونیک؟

■ متأسفانه هنوز برخی از اعضای ما به این جعبه آهنی اعتقاد ندارند. ولی به هر حال دوره قبل فقط به شکل الکترونیک برگزار کرده ایم. مساله این است که تعداد رای دهندگان ۱۵۵ نفر بود اما اگر به ۲۰۰ نفر می رسید ما امکاناتش را نداشتیم. من به دوستان کمیته ای تی گفتم. چون برخی از افراد با کامپیوتر کار نکرده اند، بنابراین طول می کشد. هر چند ما تبلیغ می کنیم اما کسی از خانه یا محل کار رای نمی دهد. ما همیشه برای رای گیری دستی آماده بوده ایم که اگر برق رفت یا اینترنت قطع شد، بتوانیم رای گیری را ادامه دهیم، اما شیوه دستی کار را مشکل می کند. البته در دوره آخر کار به رای گیری دستی نکشید.

آیا کمیته برگزار بقیه کمیته ها را نیز در این زمینه فعال نمی کند؟

■ مادر عرض این سال ها هیچ جلسه مشترکی با کمیته ها نداشتیم. من فقط کمیته بازدید را کمیته فعال کانون می دانم. آن هم در بازدیدها همراهشان هستیم و در مورد فعالیت های کانون صحبت می کنیم.

کمیته تجلیل چطور؟ این کمیته بسیار هم پر تعداد است.

■ فعالیت کمیته تجلیل متفاوت است. البته در مورد آن فکر نکرده بودیم. دوره قبل خانم محمدی کار ایمیل و اطلاع رسانی را خیلی خوب انجام داد. اما تفاوت را ببینید. دوره قبل ۱۶۵ نفر رای داده اند و دوره بعد شده ۱۵۵ نفر. تفاوت بوده است اما نه چندان چشمگیر. بی تاثیر نبوده اما نه چشمگیر. بعد می بینیم این همه دست و پا زدیم فقط برای ۱۰ نفر. اگر تعداد رای دهندگان ۳۰۰ نفر می شد، تاثیر داشت.

اول هم گفتم بچه ها کانون را دوست دارند اما نسبت به فعالیت های آن حساس نیستند. نامه می دهیم، جواب نمی دهند. چندین بار به علل مختلف نامه نگاری شده است. از قبل هم گفتم، ما این تجربه را از چند سال قبل داریم. جواب نداده. سال ها قبل یکی از کمیته های فعال کانون، کمیته معدن بود. همه ماهه جلسه داشتیم و هر سه ماه یک بار هم یک گردهمایی برای معدنچی ها داشتیم. در همان موقع ما خودمان خواستیم یک بانک اطلاعاتی از فارغ التحصیلان معدن داشته باشیم. در آن زمان تعداد فارغ التحصیلان معدن فنی حدود ۴۰۰ و خورده ای بود. ما برای این اعضا نامه ای به همراه یک پرسشنامه مختصر پست کردیم. با این که جواب به آن وقت چندان هم نمی گرفت، از این ۴۰۰ نفر ۱۰ یا ۱۱ نفر جواب دادند که از این تعداد ۷ نفر از اعضای کمیته بودند. یعنی فقط حدود ۴ نفر جواب دادند. از اعضای کمیته هم با زور پاسخ را گرفتیم. این نتیجه این همه تهیه فرم و فکر روی سوالات پرسشنامه بود.

پیشنهاد شده بود که انتخابات با یکی از گردهمایی های بزرگ مثل جشن همراه شود که موافقت نشد. فکر می کنید در این صورت تعداد رای دهندگان بیشتر می شود؟

■ بله بیشتر می شود. یعنی کسانی که حساس نیستند، می آیند و رای هم می دهند. اما این خاصیتی ندارد. یا کاندیداها را می شناسند یا نه و رای را به صندوق می اندازد. اما این فایده ای ندارد. چون کیفی نیست. فقط می توانیم آمار دهیم که تعداد رای دهندگان بالا رفته است. ممکن است فقط ادعا کنیم که ۳۰۰ نفر رای داده اند.

فکر نمی کنید بخشی از این بی علاقه گی مربوط به کل مردم ایران باشد که چندان علاقه ای به کارهای داوطلبانه و NGO ندارند؟

■ نه! اعضا می بینند با این فعالیت های کانون فرقی ندارد که چه کسی رای بیاورد. اگر فکر کنند با

جوانان آمده‌اند و فعالیت کرده‌اند، کانون روح گرفته و زنده شده است. هر وقت جوانان نبوده‌اند، خموده شده است. مثلاً الان سه چهارسالی تعدادی جوان آمده و کمیته بازدید را فعال کرده‌اند و این کمیته، کمیته باروچی شده است. ما باید از جوانان به ویژه آنها که سال آخر دانشکده هستند، جذب

بار تئاتر یا فیلم اتفاق نیافتد چه فعالیتی داریم که جنبه کلوپ داشته باشد؟ در بخش دوم هم فقط صحبتش شده و هیچ اقدامی نشده است. البته ایراد نمی‌گیرم. کانون خود من هستم. از کسانی که کار می‌کنند بسیار متشکرم. ما آنها را انتخاب کرده و هل داده‌ایم.

آمدن یک شخص، در فعالیت‌های کانون تغییر چشمگیر صورت می‌گیرد یا به اصطلاح فیل هوا می‌کند، می‌آیند. ولی وقتی این دیده نشود حساسیت هم همین است.

در میزگردها ما با دو دیدگاه مواجه شدیم. برخی کانون را در قالب یک کلوپ می‌دیدند و برخی معتقد بودند کانون باید به اهداف کلان بیانید. به نظر شما کدام از این فعالیت‌ها می‌تواند، بیشتر اعضا را به کانون جذب کند؟
■ هر دو! دنبال هر کدام که برویم تعداد خاصی از اعضا را جذب می‌کند. البته هستند افرادی که به هر دو قسمت علاقمندند.

در کل حدود ۲۰۰ نفر از اعضا هستند که در کارهای کانون مشارکت می‌کنند. اعم از کارهای اجرایی، کارهای روزمره، کمیته‌های مختلف، اعضای مجمع، انتخابات و دیگر بخش‌ها. رای دهندگان و کاندیداها نیز از میان همین ۲۰۰ نفر هستند

شاید مجموعه نیازمند ایده‌های جدید باشد؟
در این مورد به نظر شما به عنوان یک عضو کانون، چگونه می‌توان ایده‌های جدید را جذب کرد؟

■ من در چند گردهمایی مطرح کردم، تنها راه فعال کردن کانون ورود جوانان است. هر وقت

به نظر شما ما بیشتر در کدام بخش خلا داریم؟

■ در هیچکدام فعالیت آنچنانی نداریم. چه فعالیتی داریم که جنبه کلویی داشته باشد که افراد به خاطر آن به کانون بیایند. اگر سالی یک

کنیم. من راهش را بلد نیستم. اما حداقل این است که وقتی گذارشان به کانون می‌افتد اینجا با یک محیط باروچی مواجه شوند که آنها را جذب می‌کند، نه این که دفع کند. جوان‌ها که بیایند، هر کدام ۵ نفر دیگر را همراه خودشان می‌آورند. هیچکدام هم محدودیتی در زندگی ندارند.

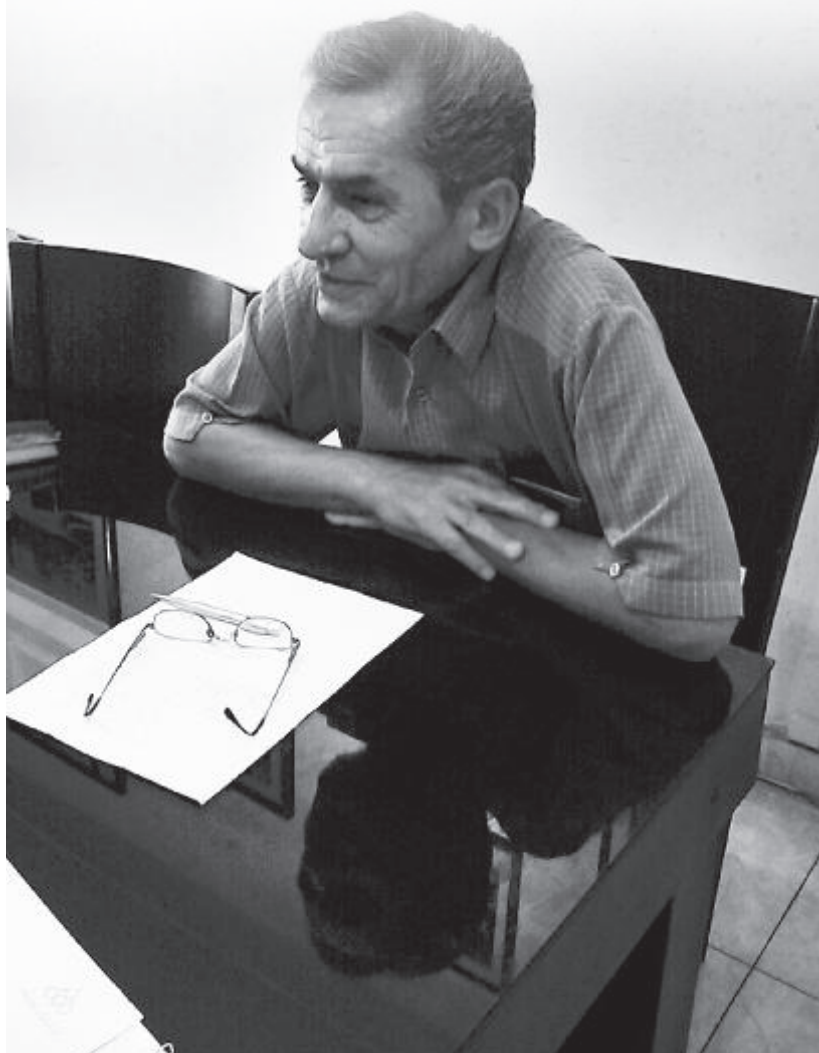
البته نباید انتظار داشت که اینها تا ابد بمانند، بلکه این حرکت باید مستمر باشد. چون جوان دو سال آخر دانشکده تا دو سه سال بعد از فارغ‌التحصیلی فرصت بیشتری دارد. بعد که مشغول کار شد و یا به سربازی و خارج از کشور رفت، ارتباطش با کانون قطع می‌شود. چون در سال‌های اولیه باید خودی در محل کار نشان دهد. این افراد باید جایگزین داشته باشند. اگر این رشته را بتوانیم ادامه دهیم، موفق هستیم. از همین‌ها هستند که بعدها می‌توانند وارد شورای عالی شوند. لازم هم نیست ما بگویم چکار کنند. باید برای جذب جوانان کاری بکنیم.

باید افراد دبیرخانه آموزش ببینند که وقتی کسی به کانون می‌آید مثل بقیه ادارات به آنان به چشم مزاحم نگاه نکنند. شخص نبیند که باید یک ربع سر پا بایستد تا طرف موبایلش را کنار بگذارد و جواب او را بدهد.

در پایان اگر نکته خاصی جامانده است بفرمایید.

■ من به علاقه‌دوستان به کانون اطمینان دارم، اما باید فعالیت‌های کانون به شکلی نشان داده شود که حساسیت ایجاد شود. چون ایجاد حساسیت نکرده‌ایم. ده‌ها ایمیل و پیامک به دست اعضا می‌رسد، اما اعضا حساسیت ندارند. فقط در روز آخر رای‌گیری محض یادآوری خوب است که اگر اعضا می‌خواهند، رای دهند، شرکت کنند. اما آن اگر هنوز باقی است.

متشکرم از وقتی که در اختیار ما گذاشتید.

گفت و گو

کمیته انتشارات در این شماره، گفت و گویی را با دکتر محمد شکرچی زاده، دبیر کانون ترتیب داده است. در این گفت و گو عملکرد کانون و فعالیت های جاری این نهاد مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. این گفت و گورامی توانید در ادامه بخوانید.

بررسی عملکرد و مشکلات کانون در گفت و گو با: دکتر شکرچی زاده؛ دبیر کانون

عکس: هادی آجرلو

دکتر محمد شکرچی زاده (راه و ساختمان ۶۴) از سال ۱۳۹۰ مسئولیت دبیری کانون را بر عهده گرفت. فرصتی دست داد تا در خصوص مسایل و مشکلات کنونی کانون در خانه کانون با وی به گفت و گو بنشینیم. سوالات ما در چند بخش طرح شد. یک بخش مربوط به عملکرد داخلی کانون، بخش دیگری نحوه ارتباط کانون با دانشکده فنی و در نهایت نیز سوالاتی در خصوص پروژه های نیمه تمام کانون از دکتر شکرچی زاده پرسیدیم. پروژه های مانند تار یخچه شفاهی و کتاب بیستمین سال و زمین پونک که با وجود گذشت زمان زیادی از شروع آنها هنوز به اتمام نرسیده است. در این گفت و گو سعی کردیم به عنوان رسانه کانون، شفاف سازی را سرلوحه کار خود قرار دهیم.

پرداخت کرده اند.

البته کسانی که اعضای فنی هستند، جزو نیمه های دهک بالای اجتماع هستند و هزینه هایی مانند حق عضویت برایشان اندک است. اگر پرداخت کنند، خیالشان هم راحت تر است. چرا که مثلا اگر هزینه یک جشن ۵۰ میلیون تومان بوده است، برای هر فرد یک هزینه ایجاد شده است. این هزینه را نه صلاح است که دانشکده بپردازد و نه کانون یا اعضای دیگر. بنابراین باید خود اعضا مشارکت کنند. چون کانون مجموعه ای است که فلسفه وجودی آن ایجاد یک شبکه اجتماعی بین افراد است و برای بقایش باید منابع مالی آن تامین شود. پس ما نقطه شروعمان در هیات مدیره و ارکان کانون و در سطح بالاتر شورای عالی، این است که همیشه سیاست روشن تامین منابع مالی داشته باشیم و تا حدودی ذهنمان از این بابت راحت باشد. صلاح نیست که ما هر هفته در هیات مدیره یکی دو ساعت درباره تامین منابع مالی صحبت کنیم. این موضوع ذهنمان را مشغول می کند؛ در حالی که به جای آن می توانیم برای بسیاری از کارهای دیگر وقت بگذاریم. باید از نظر روزمره خیالمان راحت باشد و بعد برای برنامه های توسعه ای دیگر وقت بگذاریم.

فعالیت های مختلف کانون پیش بینی شده است که باید منابع آن تامین شود. اگر ما نتوانیم بودجه مان را متناسب با فعالیت های سالانه تنظیم کنیم به مشکل بر می خوریم و در حال حاضر رفع این مشکلات منوط به جذب کمک های اعضاست.

البته باید پیش بینی کمک هایی را در بودجه هم داشته باشیم و نمی شود آن را از منابع جدا کرد، اما معقول تر آن است که منابع بودجه پایدارتری را پیش بینی کنیم که آن در یافت حق عضویت است.

من ابتدا که دبیر کانون شدم، به ذهنم رسید که به طور جدی موضوع پرداخت حق عضویت را با اعضا مطرح کنیم. وقتی اعضا حق عضویت خود را بپردازند، هم یک منبع پایدار مالی ایجاد می کند و هم باعث می شود، خود اعضا احساس تعلق بیشتری نسبت به کانون داشته باشند. یعنی احساس کنند، سهام دار یک مجموعه هستند. البته اینجا یک مجموعه اقتصادی نیست، بلکه یک مجموعه فرهنگی و هم دانشکده ای است. بنابراین اعضا احساس تعلقشان به کانون بیشتر می شود و احساس می کنند اگر در جشنی شرکت کنند یا نشریه ای به دستشان برسد، هزینه اش را

جناب آقای دکتر در ابتدا از وقتی که در اختیار مجله کانون گذاشتید، تشکر می کنم. خواهش می کنم در ابتدای بحث توضیحی در خصوص عملکرد کانون بفرمایید.

■ قبل از هر چیز از کمیته انتشارات که زبان رسانه ای مجموعه کانون است، تشکر می کنم. اما در خصوص مسایل و مشکلاتی که به عنوان چالش مطرح کردید، در واقع جزو امور جاری کانون است. وقتی مجموعه ای بر اساس یک سری توقعات و اساسنامه ایجاد می شود، انتظارات اعضا را نیز پیش رو دارد. همیشه یک سری مسایل هست که باید به آنها برسد. حالا این که با چه همتی این کار را پیش ببرد و با چه اولویت هایی کار کند، از رمز و رازهای مدیریتی مجموعه است.

در مجموع هیات مدیره رکن اجرایی کانون و مجری مصوبات شورای عالی است. البته هیات مدیره خود نیز نقطه نظراتی دارد، اما حکم کلی را شورای عالی تعیین می کند.

وقتی یک مجموعه بخواهد ادامه حیات بدهد، باید مسایل مالی خود را به شکل معقولی حل کرده باشد. نمی توان تصور کرد که بدون پشتوانه مالی فعالیتی را انجام داد. هزینه های قابل توجهی در سیستم های اداری برای پرداخت و انجام

پس اجازه بدهید از مسایل مالی شروع کنیم. بعد از آمدن شما سیاست‌های انقباضی و صرفه‌جویی در کانون اعمال شد که بخشی از آن نیز شامل حال خبرنگارانه شد. یعنی تیراژ مجله پایین آمد و بخشی از کسانی که برایشان مجله ارسال می‌شد، حذف شدند.

نیستیم. همین موضوع کمک کرد که هزینه‌های جاری تا حد زیادی کم شود. یکی دیگر سایر بخش‌ها بود که به کمیته‌ها اعلام کردیم، یک جوری مسایل مالی خود را فی مابین کسانی که از امکانات استفاده می‌کنند، حل کنند. مثل کمیته ورزش.

من ابتدا که دبیر کانون شدم، به ذهنم رسید که به طور جدی موضوع پرداخت حق عضویت را با اعضا مطرح کنیم. در این صورت هم یک منبع پایدار مالی ایجاد می‌کند و هم خود اعضا احساس تعلق بیشتری نسبت به کانون خواهند داشت

در حالی که به یاد دارم، دکتر قالیبافیان اعتقاد داشتند که هر کس که فارغ التحصیل فنی است، عضو کانون به حساب می‌آید و باید به او خدماتی ارائه شود. شاید کمترین خدمتی که بتوانیم ارائه دهیم، فصلنامه باشد. هر چند سال پیش به خاطر مسایل مالی موفق شدیم، فقط دو بار مجله را منتشر کنیم. شاید ارائه همین مجله به مخاطب کمترین کار باشد. می‌خواهم این را بپرسم آیا لازم بود به بهانه صرفه‌جویی بخشی از مخاطبان را که حق عضویت نمی‌پردازند از مجله محروم کنیم؟

■ در بخش اول خدمتان عرض کردم، تاکید این بود که نباید حذف کنیم، بلکه با اعضا ارتباط نزدیک بگیریم. اما باید این موضوع را به آنان منتقل کنیم که مشکل مالی داریم. دستمان باز نیست. واقعا دستمان باز نیست. من الان گزارش مالی را نگاه می‌کنم، آن موقع ما ۱۳۰ میلیون تومان منفی بودیم. ممکن است برای یک مجموعه بزرگ اقتصادی رقمی نباشد. اما ما باید در بخش‌های مختلف اقتصادی، هزینه‌ها را بررسی می‌کردیم و متناسب با شرایط مالی یمان برای آنها محدودیت ایجاد می‌کردیم تا بتوانیم سیستم را بچرخانیم؛ یا می‌رفتیم به یکی از فارغ التحصیلان می‌گفتیم ما این عدد بزرگ را مشکل داریم و شما تامین کن. ممکن بود تامین می‌کرد.

اما معقول تر این بود که هزینه‌ها را بازبینی کنیم. بخشی در دبیرخانه ما بود. ما عملکردی را پیش‌بینی کردیم که بر اساس آن چه تعداد نیروی انسانی لازم دارد. وقتی دوستان ارزیابی کردند دیدند، این فعالیت به این تعداد نیرو احتیاج ندارد. بعد از ارزیابی متوجه شدیم که همان افراد اگر با همت بیشتری کار کنند، همان عملکرد را خواهند داشت.

فکر کنم حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد از کارمندان دبیرخانه کم شد. به آنان اعلام کردیم که با توجه به مشکلات مالی قادر به ادامه همکاری با آنان

تنظیم کنیم. بسیاری از مطالب هست که با توجه به گستردگی اینترنت افراد می‌توانند، مطالعه کنند. اگر ما دوباره اینها را منتشر کنیم، چندان جذاب نیست. اکثر اعضا از آن رد می‌شوند. آنچه که جذابیت دارد، اخباری است که به فنی برمی‌گردد یا بچه‌های فنی حرف‌هایی بزنند که جذاب باشد. روی اینها باید خیلی تامل شود. البته این موضوعات به سیاست‌گذاری مجله مربوط می‌شود. همیشه باید فکر کنیم، می‌توانیم بهتر از این باشیم. مهم این است که کمیته انتشارات و سایر کمیته‌ها فکر کنند که مادر شرایط انبساط اقتصادی و وضعیت مالی مناسب نیستیم. همه ما در کانون باید به هم کمک کنیم که بخش‌های مختلف بتوانند به صورت بهینه به فعالیت‌های خود ادامه دهند.

آقای دکتر یک نکته که شاید همیشه شبه برانگیز بوده است، بحث جمع‌آوری یک سری منابع مالی و هزینه شدن آن در جای دیگر است. مثلاً کمک‌هایی که برای جشن جمع‌آوری شده است، ممکن است جای دیگری هزینه شود. کتاب بیستمین سال نمونه بارز آن بود. پول‌های زیادی جمع شد اما جای دیگری هزینه شد. این ممکن است به اعتماد اعضا خدشه وارد کند. درباره این موضوع چه توضیحی دارید؟

■ بله! کار صحیحی انجام نشده است و باید از این مساله اجتناب کنیم. اگر از اعضا برای مورد خاصی پول گرفته می‌شود، باید همان‌جا هزینه شود و اگر هم منبع را تغییر می‌دهیم باید این تغییر را به خود آن افراد اطلاع دهیم. علت این که این امر اتفاق افتاد، شرایط بسیار بد مالی بود. مثلاً یک ماه حقوق نداشتیم پرداخت کنیم یا جشن که حتماً باید اجرا شود. البته نمی‌خواهم توجیه کنم، اما باید در شرایط اضطرار کاری انجام داد. ما باید بودجه‌بندی کنیم. باید مسایل را مدیریت مالی کنیم تا کمتر از این گونه مسایل داشته باشیم. الان هم چاپ کتاب بیستمین سال از بحث‌های بسیار جدی ماست و امیدوارم که بتوانیم آن را در سال ۹۲ منتشر کنیم.

یک مورد دیگر البته شاید در زمان شما قابل بحث نباشد. اما به نظر می‌رسد کانون به مثابه یک شخصیت حقوقی عمل می‌کند که یک دوره که پول به دست می‌آورد، بریز و بپاش می‌کند؛ مثلاً در جشن‌ها یا مهمانی‌ها بعد به خاطر همین مساله یک دوره دچار بحران می‌شود. آیا برای این معضل برنامه‌ای دارید؟

■ همین دیگر اگر برنامه مدون داشته باشیم و

اما در کمیته انتشارات بحث حساس بود. چون خیلی از اعضای ما نه در بازدید شرکت می‌کنند و نه حتی در جشن. اما خبرنامه حلقه اتصال ما بود. همانطور که شما از دکتر قالیبافیان نقل کردید، مجله یک جوری ارتباط آنها را با کانون حفظ می‌کند. خیلی هم تصمیم سختی بود. اگر یادتان باشد بارها رفت و آمد. در حالی که وقتی می‌خواستیم اصلاح ساختار سازمانی کرده و عده‌ای را تعدیل کنیم. به سرعت کار انجام شد. اما در بخش مجله جلسات زیادی برگزار شد. دوستان صحبت کردند. در مجموع به این نتیجه رسیدیم که یا هاردکپی را حذف کنیم و یا تیراژ را پایین آوریم. بنابراین مجبور شدیم برای فعالیت کمیته انتشارات در سال بودجه تعیین کنیم. مقداری بودجه که خود کمیته آن را باید مدیریت کند. آن هم با توجه به هزینه‌های سرسام‌آوری که در بخش چاپ به وجود آمده است. فعلاً به این نقطه رسیدیم. خود من رضایت ندارم.

اما نکته دیگر این است با توجه به کاری که دوستان انجام داده‌اند، ما واقعا مطمئن نیستیم، اعضای که برایشان مجله می‌فرستادیم، به دستشان برسد. آدرس‌ها تغییر کرده است.

این که با این هزینه‌های گزاف مجله را تولید کنیم و برود در صندوق‌های پستی بماند، معقول نیست. باید لیست اعضا تطبیق می‌شد. البته این کار دارد، انجام می‌شود. من فکر کنم اگر بتوانیم خودمان را جمع و جور کنیم و منابع مالی مطمئن در اختیارمان قرار گیرد، بخشی که باید به سرعت بازنگری شود، همین بخش خبرنامه است.

یک نکته دیگر، این محدودیت باعث شد، خود دوستان تلاش کنند و در خبرنامه منابع مالی تعریف کنند. از جمله همین آگهی‌ها و کمک‌هایی که از بعضی از اعضا گرفته می‌شود. مثلاً در بخش چاپ، خود دکتر فرزانه فعالیت‌های انجام داد. همین مساله به دوستان پیامی را رساند که می‌توانید فعالیت‌های کنید تا منابع تامین شود.

ما باید مطالب را با آنچه که مخاطبان می‌پسندد،

چند سال قبل مراکز معدود بود. جامعه مهندسين و چند مرکز ديگر و كانون يکي از پيشتازها بود. بعدها رقابت‌ها شديدتر شد و ما به تناسب آن خودمان را آماده نکرديم و خصوصا در چند سال اخير کارمان به لحاظ کيفي افت کرد و يکي از سال‌ها برآورد درستي از تيراژ انجام نداديم و نتوانستيم تعدادي از سالنامه‌هايمان را به فروش برسانيم، در نتيجه توازن مالي درستي برقرار نشد. اما با توجه به اين که بحث‌هاي مالي و تامين منابع مالي، بحث‌هاي جدی شد، سال گذشته توانستيم هزينه‌هايمان را تامين کنيم و کمی هم سود کنيم. بنابر اين همانطور که تذکر به جايي

يکي از منابع خوب مالي كانون که مي توانست سالانه بخشي از هزينه‌هاي كانون را تامين کند، سالنامه بود. اما متاسفانه چند سالي است که با افت تعداد مواجه شده است. آيا اين اتفاق را ناشي از افت کيفيت مي دانيد يا اين که نگاه جامعه به سالنامه تغيير کرده است؟ آيا كانون برنامه‌اي براي بازگرداندن سالنامه به همان منبع قديمي مالي دارد؟

■ براي اين مورد اتفاقات متعددي در اين چند سال افتاد. يکي افزايش تعداد شرکت‌ها و مراکزي بود که سالنامه توليد مي کردند. در حالي که

بودجه‌هايمان را تعريف کنيم و سعي کنيم براي هر اتفاق خاصي که مي افتد در قالب همان بودجه هزينه کنيم، اين اتفاق کمتر مي افتد. اما بالاخره طبيعت کار اين است. در زندگي شخصي هم همين است که وقتی منابع بازتر مي شود، بيشتر هزينه مي کنيد، اما وظيفه هيات مديره اين است که بايد هميشه خرج و دخل را هماهنگ کند و شوراي عالي هم نظارت مي کند. البته رسانه‌اي هم مانند شما مي تواند فعاليت هيات مديره را به نقد بکشد. اعضا هم انتظار دارند که کارها را در يک پايداري مالي پيش ببريم. خود همين ماجرا براي ما که در هيات مديره هستيم، يک هشدار مي شود که فعاليتمان را منظم تر پيش ببريم.

دادید، در این نوع فعالیت‌ها باید با دقت بیشتری هم روی کیفیت کار و هم تخمین تیراژ مناسب به نقطه خوبی برسیم و البته امسال به نقطه مناسبی رسیدیم. همین که متقاضی داشتیم و سالنما برایمان نمانده بود، نشان می‌داد، هم کیفیت کارمان بهتر شده و هم این که تخمین تیراژ مناسب بوده است. با این توجهات در دو سه سال اخیر فکر می‌کنم به نقطه خوبی رسیده و انشالا مشکلات را حل کنیم. یک موقع هم بحث بود که در نهایت کار را رها کنیم. چون منابع مالی برای پیش پرداخت نداشتیم. اما در جمع فکر می‌کنیم، سالنما تبلیغ خوبی برای کانون باشد. چون در طول سال افراد سررسید را با خود همراه دارند و در آن مرام‌نامه و اساسنامه کانون نیز آمده است و در نهایت یک منبع اطلاعاتی بسیار مهم برای اعضاست و همچنین در اختیار هزاران نفر در سراسر کشور قرار می‌گیرد. به این طریق ما یک جوری حضورمان و انگیزه‌ها و دلایل تشکیلمان را یادآوری می‌کنیم.

در بحث زمین فرمودید که گویا کارهای زمین خیلی به سرعت پیش می‌رود، در این مورد توضیح می‌فرمایید؟

مساله زمین یک کمیته سه نفره از سوی شورای عالی تعیین شده است. شما هم دعا کنید که به نتیجه برسد.

بخشی از فعالیت‌های فرهنگی کانون تهیه تاریخ شفاهی دانشکده است. این پروژه الان در چه وضعیتی است؟ چون بخشی از کسانی که می‌توانند در این زمینه کمک کنند، ممکن است از دنیا بروند و بخشی از منابع تولید این تاریخچه را از دست بدهیم. فکر می‌کنید چقدر طول بکشد که این تاریخچه به ثمر بنشیند؟

■ فکر کنم در این زمینه اگر مصاحبه مجزایی با مهندس مهنا انجام دهید، بسیار مفید خواهد بود. چون مدیریت و محوریت این پروژه به عهده ایشان است و پیشنهاددهنده هم ایشان بوده‌اند. من تا آنجایی که می‌دانم، تهیه تاریخچه یکی از موضوعات مهم کانون است. فکر می‌کنیم که یک کار ماندگار است هم به لحاظ تاریخ دانشکده و هم تاریخ کشور. به لحاظ تأثیری که دانشکده در توسعه کشور داشته و افرادی که در دانشکده بودند و خودشان از منظرهای متفاوتی روی توسعه سیاسی، اقتصادی و حتی فرهنگی

ما باید مطالب را با آنچه که مخاطبان می‌پسندد، تنظیم کنیم. بسیاری از مطالب هست که با توجه به گستردگی اینترنت افراد می‌توانند، مطالعه کنند. آنچه که جذابیت دارد، اخباری است که به فنی برمی‌گردد

■ اگر جزییات آن را عرض کنم، یک سری فعالیت‌های خوبی شده اما نتیجه‌دهی آن مستلزم گذشت زمان است. ما با کمک مهندس انصاری توانستیم فعالیت‌هایی را انجام دهیم. اولاً موضوع کمی حاد شد و از هیات مدیره بیرون آمد و هشدارهایی به ما دادند. ما به سرعت این نگرانی‌یمان را پخش کردیم و حساسیت‌ها را از طریق سایت و پیام‌نامه برانگیختم. به نظرم در خبرنامه چون فاصله انتشار زیاد است، منعکس نشد. اما با توجه به تماس‌هایمان این موضوع، موضوع اصلی کانون شد. خوشبختانه با همفکری دوستان به ویژه مهندس انصاری توانستیم مالکیت‌مان را تمدید کنیم. البته مالکیت ما، مالکیت تشییت شده‌ای نیست.

بعد از این که این تمدید محدود را گرفتیم، مساله زمین جزو موضوعات اصلی هیات مدیره شده و دومین دستور همیشگی هیات مدیره است. چند راه حل را به موازات هم پیش می‌بریم که چون هیچ کدام قطعی نیست فعلاً عرض نمی‌کنم. انشالا یکی از آنها به نتیجه می‌رسد. برای حل

ما نیست. ما می‌خواهیم این پروژه حداکثر ظرف ۵ سال تمام شود.

چون دوره‌ها تقسیم‌بندی شده است. اگر ما بتوانیم در یک دوره ۵ ساله یک دور روی دوره‌ها عبور می‌کنیم و بعد دوباره در عمق پیش می‌رویم. البته این سرعت هنوز مورد قبول ما نیست. باید تیم‌هایی را که کار می‌کنند، تقویت کنیم. افراد را بیشتر کنیم. اما آنجا هم با بحث مالی روبرو هستیم. چون بودجه‌ای که پیش‌بینی شده بیشتر از امور جاری کانون است و کمک‌هایی را پیش‌بینی کرده‌ایم. مذاکراتی نیز انجام داده‌ایم. خوشبختانه از لحاظ محل، محل اجرای پروژه را از کانون جدا کرده‌ایم. به خاطر این که فعالیت‌های مختلفی انجام می‌شد و نیاز بود که یک جای

دنج‌تری فراهم می‌شد. از این فرصت استفاده می‌کنم، از اعضای که نقطه نظرات روشنی دارند و می‌خواهند در این موضوع نظراتی داشته باشند، اگر دوستانی صاحب‌نظر هستند و می‌توانند کمک فکری کنند، از آنان خواهش می‌کنم که با کانون تماس بگیرند و همین طور اگر کمک‌های مالی داشته باشند. آنهایی که عرق ملی دارند و نگران این هستند که تاریخ ثبت شود. چون بحث تاریخ شفاهی است و این بحث یکی از بحث‌های روز شده است. در سطح بین‌المللی و در ایران هم این کار انجام شده است. چون همیشه بیم این هست که تاریخ را کسانی آن طور که خود دوست دارند، بنویسند. برای ماندگاری تاریخ آنچه که واقعا اتفاق افتاده است. ما در حد خودمان از لحاظ سنجیت از لحاظ این که با چند هزار نفر سر و کار دارد که در تاریخ ایران نقش داشته‌اند، تلاش می‌کنیم. اینها می‌تواند در روشن شدن برخی نقاط تاریک تاریخ کمک کند.

قبل از عید میزگردی با جوانان داشتیم یک سری از اعضای جوان معتقدند که کانون در دانشکده شناخته شده نیست. آیا کمیته تعامل با دانشکده، بر اساس چنین ایده‌ای شکل گرفته یا کانون راهکار دیگری برای این موضوع دارد؟ اگر لطف بفرمایید در مورد کمیته تعامل توضیح بفرمایید، متشکر می‌شوم.

■ ما در کمیته تعامل می‌خواستیم ارتباطمان را با دانشکده به شکل یک پروتکل مکتوب درآوریم. چون در حال حاضر ارتباط خوبی بین دانشکده و کانون هست. اما همیشه بیم این می‌رود که با تغییر افراد دچار مشکل شود. به خاطر همین در قالب طرح موضوع کمیته تعامل خوشبختانه این مناسبات فی‌مابین مکتوب شد. به اعتقاد من طرح موضوع کمیته تعامل مهم‌تر از عملکرد الان کمیته

مثلا دانشکده‌های دیگر تهران ارتباطشان با فارغ التحصیلان قطع است و نمی‌توانند از این ظرفیت‌ها استفاده کنند. البته ممکن است به صورت موردی استادی با فارغ التحصیلان در ارتباط باشد. ولی در فنی چقدر این اتفاق درست افتاده است. من استاد می‌دانم کسانی که فارغ التحصیل شده‌اند، الان کجا هستند. داخل هستند. خارج هستند. این شبکه خیلی

نکته دوم بحث استادان است. این یک نقطه ضعف جدی ماست. از حدود ۳۰۰ استادی که در دانشکده هستند، همه کانون را می‌شناسند و اغلب به جشن‌ها می‌آیند، اما ارتباط تنگاتنگی با کانون ندارند و حضور آنان در برنامه‌های آخر ماه خیلی کم‌رنگ است. ما فکر می‌کنیم، نقطه ضعف اصلی ما وارد نشدن استادان به فعالیت‌های کانون است که خیلی جای کار دارد. در شرایط فعلی

است. در مقوله کمیته تعامل پروتکل مناسبات فی‌مابین تدوین شد و انتظاراتی که طرفین از هم دارند در آنجا در یک بندهایی آمد که یکی از اسناد مهم کانون خواهد بود. ما دو تا بحث در مورد ارتباط با دانشکده داریم. یک بخش مربوط به دانشجویان است. چون خودم هم مرتبطم. درصد قابل توجهی از دانشجویان از کارهایی که در کانون انجام می‌شود، مطلع نیستند و این یک نقطه ضعف است. چون اینها افرادی هستند که بعدها می‌خواهیم وارد مجموعه کنیم.

کانون اصلا برای این به وجود آمده است که بتواند فارغ التحصیلان بعدی را به خود جذب کرده و از خدمات آنان برای دانشکده استفاده کند. اگر این ارتباط در زمان دانشجویی ایجاد شود، بعدها بسیار پایدارتر است.

در همین راستا یکی از اعضای کمیته تعامل دانشجویان است. آن هم کمیته‌ای که افراد آن نوعا یا مسئولیت اداری دارند یا اعضای هیات علمی هستند.

این انتخاب به این لحاظ است که بتوانیم ارتباطمان را با بدنه دانشجویی سازمان یافته کنیم. متعاقب همین امر ما توانستیم در سال ۹۱ یکی دو تا فعالیت از طریق نهاد دانشجویی انجام دهیم که تحت عنوان برنامه‌های ماهانه کانون انجام شد. یکی همان برنامه بازی فوتبال و یکی هم کنسرت که خیلی نقش دانشجویان پررنگ بود و به من گفتند که نزدیک ۵۰۰ یا ۶۰۰ نفر دانشجوی در کنسرت شرکت کردند. این خیلی جالب است که بتوانیم تعداد زیادی دانشجوی را وارد برنامه‌هایمان بکنیم و به این ترتیب بتوانند پیام ما را بگیرند.

دانشکده نیز با نصب دو تابلو برای کانون موافقت کرده است. یکی در پردیس پایین و یکی در پردیس بالا. ما هنوز دفتری در دانشکده برای دانشجویان نداریم. اما خود این تابلوها کار

ما در کمیته تعامل می‌خواستیم ارتباطمان را با دانشکده به شکل یک پروتکل مکتوب در آوریم. چون در حال حاضر ارتباط خوبی بین دانشکده و کانون هست. اما همیشه بیم این می‌رود که با تغییر افراد دچار مشکل شود

چیز ارزشمندی است. واقعا باید تبریک گفت و از کسانی که بنیان آن را گذاشتند، تشکر کرد. می‌دانید که این بنیان از دهه ۲۰ شروع شده و افت و خیزهایی داشته است. عملا می‌توان ثمره این هزاران ساعتی که وقت گذاشته‌اند، را دید. این ظرفیت بزرگی است که ایجاد شده است. سرمایه بزرگی است متعلق به همه. اول دانشکده، بعد فارغ التحصیلان و به اعتقاد من به کل کشور. وقتی این سرمایه وجود دارد، بخشی از فعالیت این است که بتوانیم مشارکت ذی‌نفعان را زیاد کنیم و آن هم استادان دانشکده هستند. اگر استادان در فعالیت‌های کانون مداخلات بیشتری داشته باشند، می‌توانند از طریق کانون ارتباطاتی با بدنه فارغ التحصیلی در خارج و داخل کشور فراهم کنند و این ارتباط می‌تواند ارتباط تنگاتنگی باشد. گرچه همیشه بسیاری از ارتباطات بدون کانون و به صورت مستقیم شکل گرفته است و ما هم از همه استقبال می‌کنیم و به آنان راهکار می‌دهیم. چون این شبکه‌های اجتماعی واقعا می‌توانند بسیار مفید باشند و کارکردهای خوبی در توسعه کشور داشته باشند.

دو تا از استادان دانشکده در کمیته تعامل عضو هستند. خانم دکتر زهرایی و آقای دکتر اخلاقی که تا حدودی با کانون آشنا هستند. من فکر می‌کنم یکی از فعالیت‌های مثبت کمیته تعامل می‌تواند این باشد که یک اتاق فکر برای اعضای هیات علمی ایجاد کند که بدون این که مسئولیت اجرایی داشته باشد، بتواند نقطه‌نظرانشان را مطرح کند و ما بتوانیم فعالیت‌هایی را انجام دهیم که در قالب‌های دیگر قابل انجام نیست. فرض کنید، ارتباط منظمی بین فارغ التحصیلان و توانمندی‌های بخش صنعت و اعضای هیات علمی ایجاد کنیم.

البته این ایده جدیدی نیست. کمیته‌های زیادی در کانون فعال بوده‌اند که تعطیل شده‌اند. شاید یکی از دلایلی که تعطیل شده همین بوده که استادان وارد فعالیت‌های کانون نشده‌اند. خود من که دبیر کانون هستم اگر این مسئولیت را نداشتم شاید در بسیاری از برنامه‌های کانون شرکت نمی‌کردم. این ضعف است. در حالی که از چند سال قبل با کانون آشنا بودم

وظیفه هیات مدیره این است که باید همیشه خرج و دخل را هماهنگ کند و شورای عالی هم نظارت می‌کند. البته رسانه‌ای مانند شما هم می‌تواند فعالیت هیات مدیره را به نقد بکشد

در گذشته کانون دوره‌های بازآموزی داشت. می‌توان از این تجربیات و دوره‌ها استفاده کرد. بسیاری از شرکت‌های خصوصی این کار را انجام می‌دهند و سودآور هم هست. کانون نمی‌خواهد وارد این بحث شود؟

■ آن موقع که این بحث در کانون مطرح می‌شد، مراکز خیلی کمی در کشور در این زمینه فعال بودند. اما الان همینطور که گفتید شرکت‌های زیادی در کشور به این کار مشغول هستند. خیلی از مجموعه‌ها برای دوره‌های بازآموزی ایجاد شده‌اند. در خود دانشکده هم همینطور. بازآموزی بیشتر منظور تان فارغ التحصیلان ماست که از تحصیل دور شدند یا دانشجویان؟

و واقعا به فنی علاقمند هستیم. باید این مساله با برنامه‌ریزی صحیح حل شود. از این جهت برایمان مهم است که یک زمینه برای رشد و تعالی ایجاد شده است. فرض کنید اگر کانونی وجود نداشت، به چه شکل اعضای هیات علمی با خروجی و دستاورد خودشان آشنا می‌شدند؟ و می‌فهمیدند که به کسانی که درس داده‌اند، کجا هستند؟ هیچ دانشکده‌ای از این جهت مثل ما نیست.

اطلاع‌رسانی می‌کند. پیام‌نامه، فعالیت کمیته‌های مختلف، بیمه و دیگر فعالیت‌ها در این تابلوها منعکس می‌شوند. ما باید این کار را مستمرا پیش ببریم. در همین قالب، ارتباط با مدارس مطرح است تا دبیرستان‌ها با وضعیت دانشکده آشنا شوند و در نتیجه بتوانیم دانش‌آموزان با سطح کیفی بالاتر را وارد دانشکده کنیم. در این قالب هم مجبوریم از بچه‌ها کمک بگیریم.

و مثلاً از برند ما برای تولید یک سری تی شرت یا ماگ استفاده شود. کاری که بسیاری از آلودمین های دانشگاه های بزرگ انجام می دهند. می شود روی آن فکر کرد و به ایده هایی رسید.

یک سوال هم درباره بیمه، بحث بیمه به ثبات رسیده است، دیگر؟ چون سال گذشته مساله بود و ممکن است ذهن بسیاری از اعضا را درگیر کند.

■ حقیقتش من جزییات مساله را نمی دانم. فکر می کنم بهتر است از مهندس صالح آبادی سوال کنید. فقط می دانم خوشبختانه یک خدمت رسانی خوبی است که در یکی دو سال اخیر انجام شده و اعضا رضایت داشته اند و مهم این است که یک کمک محدود هم برای کانون ایجاد کرده است. یکی از فلسفه های تشکیلاتی مانند ما همین است. مشکلات سال های قبل هم به حداقل رسیده است.

آقای دکتر به عنوان دبیر کانون چقدر برای کانون وقت می گذارید؟
■ خیلی کم!

اعضای هیات مدیره چپی؟ آنها هم در حد هفته ای یکی دو ساعت؟

باشیم. مگر آن که بین صنعت و آن بخش که می تواند جنبه انتقال تجربه داشته باشد و دانشکده که بیشتر بحث های روز علم را مطرح می کند، ارتباط برقرار کنیم. این ارتباط موفق تر از این است که خودمان متصدی برگزاری دوره های آموزشی باشیم.

آقای دکتر بسیاری از NGO ها به غیر از حق عضویت و کمک اعضا، روش های دیگری برای تامین منابع مالی دارند. مثلاً انتشارات کتاب دارند. برگزاری همایش دارند. کانون هیچ وقت فکر نکرده است با چنین روش هایی برای خودش منبع در آمدی ایجاد کند؟ آیا در برنامه هیات مدیره چنین مواردی وجود دارد؟

■ یکی از مواردی که شروع کردیم، همین تاریخ شفاهی است که می تواند منبع مالی باشد. خود زمین پونک اگر چنانچه بتوانیم مسایل و مشکلاتش را حل کنیم، می تواند یک منبع مالی مستمر در اختیار کانون قرار دهد. منبع دیگر، ما عکس هایی داریم که مربوط به دوره های خیلی قبل است. اگر کار مناسبی روی آن انجام نشود و به شکل آلبوم در بیاید، بسیاری از فارغ التحصیلان ما علاقمند هستند این آلبوم ها را در اختیار داشته باشند. اینها فعالیت هایی است که می توان درباره آن فکر کرد. اما ما فعلاً در بدنه دبیرخانه کانون ظرفیت انجام این کارها را نداریم. مگر آن که برون سپاری کنیم

می شود در دو بخش دنبال کرد. یک بخش فارغ التحصیلان. یک بخش هم برای دانشجویان که با ظرفیت های اشتغال در بیرون از دانشکده آشنا شوند.

■ بچه هایی که در داخل دانشکده هستند، در قالب این بحث می گنجند چون در قالب آموزش های مادر دانشکده است. ما باید ببینیم که ضعف های سیستم آموزشی ما چیست و برای آنها یک سری دوره ها و ورکشاپ هایی پیش بینی شود. بالاخره بچه ها دارند آموزش می بینند. استادانشان با صنعت در ارتباط هستند و به آنها انتقال می دهند. به نظرم کاری که می تواند مفید باشد این است که ما بتوانیم روندی ایجاد کنیم که در هر رشته ای و در هر حوزه ای، نوآوری ها و تکنولوژی های جدید را که استادان به آن مسلط هستند، به بخش صنعت انتقال دهند. یک حالت رفت و برگشتی باشد. صنعت هم بتواند موضوعات صنعت را به دانشگاه انتقال دهد. در این رابطه می شود، فکر کرد. تلاش هایی هم در ظرف یک سال، یک سال و نیم قبل انجام شد. اما به لحاظ حجم کارهایی که در کانون مطرح بوده است، این موضوع فعلاً کاری نیست که زمین مانده باشد. مراکز مختلف درگیرش هستند. خود دانشکده بخشی به عنوان دوره های بازآموزی دارد که آنها گاهی از ما اطلاعاتی می گیرند و ما هم اطلاع رسانی می کنیم. به نظر می آید، مادر بخش آموزش خیلی نقطه قوت نداشته

هستم، ولی حالا که این فرصت پیش آمد این موضوعات را مطرح می‌کنم. مثلاً از فنی چه خبر؟ این موضوعات کوتاه که در عین حال ذهن را هم تحریک می‌کند، می‌تواند دو، سه صفحه به خود اختصاص دهد. البته هر شماره موضوع خاص خود را دارد. اما این موضوعات را جای دیگری نمی‌توان خواند. همچنین می‌توان با انعکاس مشکلات کانون یا دانشکده از افراد کمک طلبید.

مثلاً این که چرا بچه‌های خوب دبیرستان‌ها به فنی نمی‌آیند. این یک بحث که باید به آن پرداخت. یک مشکلی ایجاد شده است. ما امکاناتمان کم نشده، اما رقبای دیگری وارد صحنه شده‌اند که آن رقبای برنامه را در رقابت برابر پیش نبرده‌اند و ما یک غفلتی انجام داده‌ایم. اگر این طور پیش برود ممکن است در ۲۰ سال آینده مرتبه امروزمان کاهش یابد. باید برای آن فکری کرد. می‌توان همین راه به صورت سوال مطرح کرد. "چه کنیم فنی، فنی بماند؟" هر کس با تجربه خود می‌تواند پاسخ دهد. ایده‌هایی دارند. می‌توان ایده‌ها را گرفت و فضای زنده و فعال ایجاد کرد. اگر ۱۰ درصد مخاطبان واکنش نشان دهند، این حالت رفت و برگشتی حتی به خود ما کمک خواهد کرد. ما واقعاً خودمان نمی‌توانیم مشکلاتمان را حل کنیم. باید از اعضا کمک بخواهیم و نمی‌توانیم اعضا را به شورای عالی محدود کنیم یا حامیان اصلی ما. ۲۸ هزار فارغ‌التحصیل، ۸ هزار عضو و ۳ هزار عضو فعال داریم. اینها اگر به فنی و کانون فکر کنند و بتوانیم بخشی از ذهنشان و دغدغه‌هایشان را مطرح کنیم، بسیار مفید است.

برنامه شما برای آینده چیست؟

■ همین برنامه‌هایی که روی میز ماست. بحث زمین، بحث تاریخ شفاهی، کمیته استراتژیک که یک نگاه عمیق و گسترده دارد که بد نیست در جای خودش به آن بپردازید؛ یا بحث جدی ارتباط با مدارس. اینها برنامه‌های پیش‌روی ماست.

و در پایان اگر نکته‌ای خاصی دارید، بفرمایید.

■ ما فقط باید به فکر کادرسازی برای کانون باشیم و در واگذاری مسئولیت فقط به اعضای ثابت اکتفا نکنیم. اگر بررسی کنید افرادی ثابت در شورای عالی و ارکان بوده‌اند و همه ایده‌های خود را انتقال داده‌اند. اگر افراد جدید باشند که ایده‌های جدید بدهند، بد نیست. باید فکر یک مکانیسم برای گردش قدرت باشیم. حتماً افرادی هستند که بسیار بیشتر از ما کانون را دوست دارند.

بسیار از وقتی که گذاشتید متشکرم.

بتن که تخصص من است. به نظرم خبرنامه محوریت را همان موضوع خود قرار دهد تا کسی که ورق می‌زند بتواند موضوعاتی را بخواند که در سایت‌های مختلف نمی‌بیند. موضوعات مربوط به دانشکده، کانون و NGOهای مشابه بسیار جالب است. کار قشنگی که کرده بودید و من به دکتر انعکاس می‌دهم همین مستندسازی حوادث ۱۶ آذر بود. البته این قله حوادث دانشکده است. شبیه به این اتفاقات دیگری هم در دانشکده افتاده. مثلاً فنی در دوران انقلاب. می‌توانید از دانشجویان و استادان از نیمه ۵۶ تا نیمه ۵۸ دعوت کنید، بیایند مشاهدات خود را بگویند. حالا که زمان زیادی از این ماجراها نگذشته است، این گفته‌ها به صورت یک سری مدارک باقی می‌ماند و ۳۰ سال دیگر اگر بخواهد تدوین شود افراد می‌توانند از آن استفاده کنند. یک مقاطع خاصی اتفاقاتی در فنی افتاده است که اینها اثرگذار است. خواندنی هم هست. افراد می‌خوانند و چیزهای به ذهنشان می‌رسد و منعکس می‌کنند. بافرض کنید همین سوال که "فنی چگونه فنی شد؟" می‌توانید چنین موضوعاتی را باز کنید و در هر شماره یکی دو صفحه به آن اختصاص دهید و سوال کنید که فنی اگر فنی است، چطور فنی شد؟ آیا تاریخی بود؟ آیا به خاطر افراد بزرگ بود؟ و بحث دیگر این که فنی چطور می‌تواند فنی بماند؟ و برای این منظور چکار می‌توان کرد؟ این مسئولیت همه هست از دانشکده تا کانون. افراد را هم می‌شود با سوالی که هم دغدغه آنان است و هم دلنگرانی‌شان، حساس کرد.

من سال ۴۵ به مدرسه رفتم و تا ۷۷ درس

گاهی به فراخور موضوعاتی که در داخل کانون مطرح است، دوستان زمان بیشتری صرف می‌کنند اما وقتی که مسایل جاری هست کمتر. بالاخره همه دوستان مشکلات و درگیری‌های خودشان را دارند و این مسئولیت‌ها دوره‌ای است. هر کس

از حدود ۳۰۰ استادی که در دانشکده هستند، همه کانون را می‌شناسند و اغلب به جشن‌ها می‌آیند، اما ارتباط تنگاتنگی با کانون ندارند و حضور آنان در برنامه‌های آخر ماه خیلی کمرنگ است. نقطه ضعف اصلی ما وارد نشدن استادان به فعالیت‌های کانون است

دوره‌ای این مسئولیت را می‌پذیرد و بعد دوستان ادامه می‌دهند. البته الان وضعیت دبیرخانه خوب است، اما اگر بتوانیم ارکان دبیرخانه را بیشتر فعال کنیم که اعضای هیأت مدیره مسئولیت اجرایی نداشته باشند و بنشینند و فکر کنند و تصمیماتی که می‌گیرند به نحو احسن اجرایی شود، آن موقع شاید هفته‌ای یکی دو ساعت هم کفایت کند.

آقای دکتر نظر تان درباره خبرنامه چیست؟
نوبتی هم باشد، نوبت انتقاد شما از خبرنامه ماست. به نظر تان چه مطالبی می‌تواند در این مجله منتشر شود؟

■ من خیلی اهل خواندن نیستم مگر بحث

شرکت فرعی راه

مدیر عامل: مهندس علی آزاد
زمینه فعالیت:

راه، پل، تونل، راه آهن، باند فرودگاه
آدرس: تهران، میدان ونک، خیابان
ملاصدرا، خیابان پردیس، کوی
زاینده رود شرقی، پلاک ۱۶

تلفن: ۸۸۸۸۱۱۶۶ - ۸۸۸۸۰۰۵۵

فکس: ۸۸۸۸۴۵۷۳

ایمیل:

fareirah@yahoo.com

حامیان خبرنامه کانون

کمیته انتشارات در هر شماره خبرنامه صفحاتی را به معرفی مختصر شرکت های اعضا و زمینه فعالیت آنها اختصاص می دهد. این صفحات فرصتی است تا اعضا علاوه بر معرفی زمینه فعالیت خود به هم دانشکده های ها، از انتشار خبرنامه کانون نیز حمایت کنند.

بدینوسیله از اعضای کانون برای ارسال نام، آرم و زمینه فعالیت خود به دبیر خانه کانون برای انتشار در خبرنامه دعوت می شود.

شرکت نشرفن

مدیر عامل: مهندس آیدین ختلان

زمینه فعالیت: آموزش،

تحقیقات، خدمات فن آوری

اطلاعات، برگزاری همایش،

کنفرانس و نمایشگاه

آدرس: تهران، میدان فاطمی،

میدان گلها خیابان ۱/۴، پلاک ۱۰۹،

طبقه اول

تلفن: ۸۸۹۷۹۲۵۱-۵

فکس: ۸۸۹۷۱۸۸۷

ایمیل:

info@nashrefan.com

شرکت کیسون

مشاور عالی: مهندس محمدرضا انصاری
زمینه فعالیت: مهندسی، تدارک، ساخت،
مدیریت پروژه و تامین مالی پروژه ها؛ در
حوزه های نفت و گاز، صنعت، مسکن، سیویل
و ساختمان، آب و فاضلاب و سیستم های
حمل و نقل ریلی

آدرس: تهران، شهرک قدس، خیابان ایران

زمین، ساختمان ایران زمین، شماره ۲۲۸۸

تلفن: ۸۸۰۷۲۵۲۱

فکس: ۸۸۰۷۲۵۲۰

ایمیل: md@kayson-ir.com

وب سایت: www.kayson-ir.com

مهندسان مشاور سانو

مدیر عامل: مهندس بهمن حشمتی
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت سازه

ژئوتکنیک، بهسازی

آدرس: خیابان ولیعصر، خیابان شهید

عباسپور (توانیر)

شماره ۱۱

تلفن: ۸۸۷۷۰۱۷۳ (خط ۷)

فکس: ۸۸۷۷۵۵۲۰

www.sano.ir

ایمیل: info@sano.ir

شرکت عطاردیان

مدیر عامل: مهندس محمدصادق

الماسی

زمینه فعالیت: راه سازی

ساختمان سازی

انتقال آب و فاضلاب

آدرس: تهران، استاد مطهری،

سلیمان خاطر درفش،

پلاک ۸- طبقه ۳

تلفن: ۸۸۸۳۴۱۶۲

فکس: ۸۸۸۲۹۳۱۸

ایمیل:

info@otaredianco.ir

شرکت تهران بوستن

مدیر عامل: مهندس اسماعیل

مسگرپور طوسی

زمینه فعالیت: خدمات مشاوره ای

شامل مطالعات امکان سنجی،

مطالعات بنیادی توسعه ای، طراحی

اجرای طرح ها و پروژه

(BOO, EP, EPC, ...)

آدرس: تهران، خیابان دکتر بهشتی،

میدان تختی، اول خیابان علی

اکبری، جنب کوچه مهر داد،

پلاک ۱۱۹

تلفن:

۸۸۷۵۶۲۹۲ و ۹۳-۸۸۷۴۷۴۹۹

فکس: ۸۸۷۳۹۴۵۲

ایمیل: info@tbe.ir

مهندسین مشاور کاوشگران

مدیر عامل: مهندس فرزاد رفیعا

زمینه فعالیت: زمین شناسی،

مهندسی معدن،

صنایع فلزی و غیر فلزی، ژئوتکنیک

آدرس: تهران،

سردار جنگل شمالی، بلوار قدس،

۲۴ متری زیتون، ارجوان ۱، پلاک ۴

تلفن: ۰۲۱-۴۴۸۰۶۰۷۰

(خط ویژه)

فکس: ۰۲۱-۴۴۸۰۸۱۶۶

ایمیل:

kce@kavoshgaran-mine.com

مهندسین مشاور سیویار

مدیر عامل: دکتر اورنگ فرزانه

زمینه فعالیت: طراحی و نظارت در

پروژه های تونل های راه، راه آهن و

ایستگاه های زیرزمینی مترو

آدرس: تهران، بلوار کشاورز بین

کارگر و جمال زاده

پلاک ۱۱۵، طبقه ۱

تلفن و فکس: ۶۶۵۹۶۸۲۷-۲۸

وب سایت: www.cvr-co.com

ایمیل: info@cvr-co.com

شرکت مهندسی اردال

ARDAL ENGINEERING CO

مدیر عامل: مهندس محمدحسین فتاپور

زمینه فعالیت: تهیه، نصب و راه اندازی و

آموزش سیستم های اعلام و اطفاء حریق،

پمپ های آتش نشانی، سیستم های

حفاظتی و پوشش های ضد حریق

آدرس: تهران، خ خالدا سلامبولی،

خ پنجم پلاک ۲۳، طبقه همکف

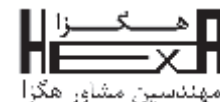
تلفن: ۸۸۷۱۰۸۰۹-۱۰

فکس: ۸۸۷۲۷۱۶۷

ایمیل: ardal@dpimail.net

www.ardalengineering.com

www.ardal.co

شرکت هگزا

مدیر عامل: مهندس حسین چهر آزاد

سال تاسیس: ۱۳۴۴

زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات، طراحی،

نظارت و مدیریت طرح پروژه های راه و راه

آهن، پل های بزرگ و خاص، سازه های

زیرزمینی، تونل سازی و قطار شهری

آدرس: خیابان سهروردی شمالی،

بالا تر از خیابان مطهری، خیابان زینتالی

غربی، خیابان شهید عشوری،

کوچه هشتم، پلاک ۱۳

تلفن: ۸۸۷۴۲۱۷۴-۸۸۵۰۶۳۳۰

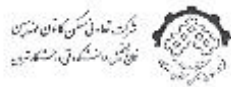
فکس: ۸۸۷۴۴۹۰۰

ایمیل: info@hexa.ir

www.hexa.ir

مهندسین مشاور آبران
مدیر عامل: مهندس علی ربوبی
خبوشانی
زمینه فعالیت: تاسیسات شهری،
آب و فاضلاب
آدرس: خیابان شیخ بهایی شمالی،
خیابان کشفیان، پلاک ۴۰
تلفن: ۳-۴۴۱۰۶۰۸۸۰۶
فکس: ۴۷۵۰۴۰۸۸۰
ایمیل: tehran@abran.info
وب سایت: www.abranco.net

شرکت تعاونی مسکن کانون
مهندسین فارغ التحصیل
دانشکده فنی دانشگاه تهران
مدیر عامل: مهندس فرشید جلیلود
زمینه فعالیت: احداث مجتمع های
مسکونی برای اعضای کانون و بستگان ایشان
آدرس: تهران، خیابان کارگر شمالی،
شکراالله، پلاک ۱۳۳، خانه کانون
تلفن: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰ (۰۲۶)
مجتمع مهرشهر
فکس: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰ (۰۲۶)
ایمیل: tmkanoon@yahoo.com
سایت اینترنتی:
www.tmk-fanni.com

شرکت دریاخاک پی
رئیس هیات مدیره:
دکتر بهروز گتمیری
زمینه فعالیت: ژئوتکنیک، طراحی و
نظارت، سازه، سازه های زیرزمینی،
گودهای عمیق، ژئوتکنیک و
سازه های دریایی
آدرس: تهران، خ ولیعصر، روبروی
فاطمی کوچه عبده، شماره ۴۶
تلفن: ۵-۱۰۹۳۰۵۸۸۹۳
فکس:
۵-۱۰۹۳۰۵۸۸۹۳ (داخلی ۱۰۵)
ایمیل: info@daryakhak.com

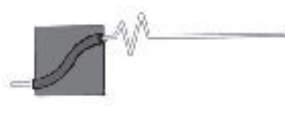
شرکت بسپار پی ایرانیان
مدیر عامل: مهندس روزبه صالح آبادی
زمینه فعالیت: خدمات طرح و اجرای
بهسازی خاک، پایدارسازی گود باروشهای
نیلینگ، انکراژ، شمع، دیوار برلنی، بهسازی
خاک با تکنولوژی میکروپایل، بهسازی
خاک با استفاده از محصولات ژئوسنتتیک
آدرس: تهران، خیابان شیخ بهایی شمالی،
بالا تر از تقاطع ملاصدرا، خیابان عرفی
شیرازی، پلاک ۳۶
تلفن: ۳-۲۴۲۰۲۸۶۱
فکس: ۳۷۶۵۲۰۸۸۰
ایمیل: info@basparpey.com

شرکت مهندسین مشاور ماهر
و همکاران
مدیر عامل: مهندس حسین کوشافر
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت بر
پروژه های ساختمانی بیمارستانی،
ورزشی و آموزشی، طرح های ساماندهی
آدرس: خیابان آفریقا، بلوار شهید ستاری،
پلاک ۱۱، طبقه ۴
تلفن: ۸۸۷۸۵۸۲۵ - ۸۸۷۸۸۷۵
فکس: ۸۸۷۸۸۷۶
وب سایت:
www.mahervahamkaran.com
ایمیل: maher@mahereng.net

شرکت آب نیرو
مدیر عامل: دکتر حسین جلالی
زمینه فعالیت: سد سازی، شبکه های
آبیاری زهکشی و نیروگاه های برق آبی
آدرس: خیابان سپهروی شمالی،
پائین تر از خیابان شهید بهشتی،
کوچه سینک، پلاک ۱۸
تلفن: ۴-۴۷۵۳۰۸۸۷۵
۱۶-۵۷۱۵۴۵۷۸۸۷
فکس: ۳۴۵۰۸۸۷۵
ایمیل: abniuru.co@gmail.com
info@abniru.com

شرکت صنایع کابل کاویان
مدیر عامل: مهندس حسین حاجی
حسینلو
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع
کابل های مخابراتی و برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالا تر از
پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۵۱۰-۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

شرکت صنایع کابل کرمان
مدیر عامل: مهندس علیقلی فرداد
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع
کابل های کواکسیال،
مخابرات، برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالا تر از
پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۵۱۰-۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

شرکت مشاور فربر
FARBAR Consulting Engineers
مدیر عامل: مهندس مهدی محیط کرمانی
زمینه فعالیت: انجام مطالعات و تهیه طرح و
نظارت بر اجرای پروژه های راه های فرعی و
اصلی، بزرگراه ها و آزادراه ها، راه آهن شهری
و برون شهری، پل های بزرگ و تونل ها و مقاوم
سازی پلها
آدرس: تهران، خ سید جمال الدین اسد آبادی
خ بیستون، نبش خ دهم، پ ۲۳
تلفن: ۲۱-۸۸۷۰۷۷۲۰
فکس: ۲۱-۸۸۷۰۷۷۱۴
ایمیل: info@farbar-eng.com

شرکت پرلیت
مدیر عامل:
مهندس علیرضا ناصر معدلی
زمینه فعالیت: آب، حمل و نقل،
ساختمان، تاسیسات و تجهیزات،
کاوش های زمینی
آدرس: تهران، ایران، میدان ونک،
خیابان برزیل، بن بست نارنج، شماره ۲
تلفن: ۸۸۷۸۴۷۸۱
فاکس: ۸۸۷۹۶۴۶۲
ایمیل: info@perlite-co.com

شرکت آبفن
مدیر عامل: مهندس احمد قزل ایاغ
زمینه فعالیت: مهندسین مشاور رسته
آب، سد سازی، شبکه آبیاری، آب
وفاضلاب و کشاورزی
آدرس: سیدخندان، ابتدای سپهروردی
شمالی، کوچه مهاجر، پلاک ۲۵
تلفن: ۵-۳۰۳-۸۸۵۲۶۹۰
فکس: ۲۱-۸۸۵۱۱۸۳۹
ایمیل: infoabfan@gmail.com

مهندسین مشاور رمپ
مدیر عامل: دکتر علی اردکانیان
زمینه فعالیت: راه، فرودگاه، راه آهن، حمل
ونقل
آدرس: خیابان بهشتی شرقی، اندیشه
اصلی، اندیشه ۵ غربی، پلاک ۹، طبقه ۳
تلفن: ۸۸۴۱۴۰۳۱، ۸۸۴۱۴۰۳۰
۸۸۴۴۱۸۸۰
فکس: ۸۸۴۴۱۸۷۹
ایمیل:
ardakanian@yahoo.com

شرکت نیمرخ

مدیر عامل: مهندس محمدباقر حدادزاده هندو
زمینه فعالیت:
راهسازی، راه آهن (زیرسازی)،
سدسازی، پل، تونل، فرودگاه
آدرس: بلوار میرداماد، خیابان بهزاد
حصاری پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱-۲۲۲۲۰۳۴۳ (خط ۱۰)
فکس: ۰۲۱-۲۲۲۲۶۰۴۸
nimrokh_company@yahoo.com

شرکت مهندسین مشاور زاویر

مدیر عامل: مهندس محمدرضا مسعودیه
زمینه فعالیت: خدمات مهندسی مشاور در
تخصص صنایع، تولید فلزات اساسی
آدرس: تهران، خیابان ملاصدرا، شماره ۹۶
تلفن:
۰۲۱-۸۸۰۳۲۰۵۴ و ۸۸۰۴۲۴۱۴
فکس: ۰۲۱-۸۸۰۳۴۸۹۴
info@zavir-consult.com
www.zavir-consult.com

شرکت فنی و ساختمانی کانیو

سال تأسیس: ۱۳۵۰

مدیر عامل: مهندس منصور حیدری
زمینه فعالیت: احداث راه، راه آهن،
فرودگاه، سد، نیروگاه، موج شکن
... و
آدرس: تهران، خیابان پاسداران،
خیابان نارنجستان هفتم، کوی
نرگس، پلاک ۵ و ۷
کدپستی: ۱۹۵۷۹۴۶۶۱۱
تلفن: ۲۲۲۸۰۴۷۷-۲۲۲۹۵۲۷۸
فکس: ۲۲۲۹۰۵۲۶
info@canivo.com
www.canivo.com

شرکت ساختمانی بتن شانتیه

مدیر عامل: مهندس سید محسن مقدس زاده
زمینه فعالیت: پیمانکار
آدرس: چهارراه مطهری،
سهروردی شمالی، کوچه بیشه، پلاک ۱
تلفن: ۸۸۷۹۸۴۱۶-۸۸۴۰۰۰۹۹
فکس: ۸۸۴۲۰۰۴
ایمیل:
info@betonchantier.com

شرکت انتشارات فنی ایران

مدیر عامل: مهندس سیدرضا کروی
زمینه فعالیت: انتشارات
آدرس: تهران، خیابان مطهری،
خیابان میرعماد، نبش سفارت
هند، پلاک ۲۴
تلفن: ۸۸۵۰۵۰۵۵
فکس: ۸۸۵۳۲۱۳۶
ایمیل: info@entesharat.com
سایت: www.entesharat.com

مهندسین مشاور طرح بامداد

مدیر عامل: مهندس مجتبی کتیرائی
زمینه فعالیت:
خدمات مشاوره سازه و معماری
آدرس: یوسف آباد، خیابان جهان آرا،
انتهای خیابان ۵۱، خیابان ۵۳، شماره ۲۰،
واحد اول غربی
تلفن: ۸۸۰۵۸۸۳۰ و ۸۸۰۵۸۸۴۰
فکس: ۸۸۶۱۸۲۶۵
کدپستی: ۱۴۳۶۷۴۴۹۶۱
ایمیل:
tarhebamdad@gmail.com

شرکت ساختمانی دنار اهساز

مدیر عامل: مهندس محمدابوطالبی
زمینه فعالیت: ساخت بزرگراه، آزادراه،
فرودگاه، پل، تقاطع غیر همسطح، سد
سازی، آبیاری، زه کشی، فاضلاب، اجرای
خطوط لوله نفت و گاز و آب، احداث تونل
و ساختمان سازی.
آدرس: تهران، میدان آرژانتین، بلوار
بیلهقی، کوچه هشتم شرقی، پلاک ۳
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۵۷۳۶۰
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۳۵۰۷۹
ایمیل: info@denarahsaz.com
www.denarahsaz.com

شرکت ساختمانی فیلده

مدیر عامل:
مهندس پیروز کاموری مقدم
زمینه فعالیت: ساختمان سازی،
راه سازی
آدرس: سهروردی شمالی،
خیابان ابن یمن، پلاک ۱۹
تلفن: ۸۸۷۴۱۹۸۷ و ۸۸۷۳۵۲۰۵
فکس: ۸۸۷۶۴۳۸۸
ایمیل: p.kamvari@chmail.ir

شرکت ساختمانی ویسا

مدیر عامل: مهندس محمد تقی مرادی
زمینه فعالیت: پیمانکار راه و ساختمان
زیرسازی راه آهن، پل، تونل، گالری
آدرس: تهران، یوسف آباد،
خیابان ۲۴، پلاک ۱۱
تلفن: ۸۸۷۰۵۱۹۸-۸۸۷۲۰۳۶۰
۸۸۷۰۵۱۹۳
فکس: ۸۸۷۲۵۰۰۷
ایمیل: info@waysa.net

شرکت پیروز آزاد

مدیر عامل: مهندس پرویز ونداد
زمینه فعالیت: طراحی، تهیه، ساخت،
حمل و نصب تجهیزات هیدرومکانیکی
سد ها و شبکه های آبیاری، انواع
شیر ها و تجهیزات صنعتی
آدرس: تهران، شیخ بهایی شمالی،
بن بست ولیعصر، پلاک ۲، طبقه ۲،
واحد ۴
تلفن: ۸۸۰۶۳۴۷۷-۸۸۰۴۶۴۸۴
۸۸۶۰۲۱۲۷
piroozarad@yahoo.com

مدیر عامل: دکتر کامبیز بهنیا

سال تأسیس ۱۳۵۴
زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات و طراحی
بناهای خاک مسلح، ابنیه نگهبان،
پایدار سازی گود برداری ها، بهسازی زمین،
پروژه های راه و راه آهن
آدرس: تهران، خیابان جمالزاده شمالی،
خیابان غلامرضا طوسی، شماره ۳
تلفن: ۶۶۹۴۳۲۴۹ و ۵۰
فکس: ۶۶۴۳۱۱۷۶
www.khakemosalah.ir
info@khakemosalah.ir

شرکت مهندسان مشاور دریابندر

مدیر عامل: مهندس مرتضی بنی جمالی
زمینه فعالیت: مطالعات توجیه فنی و
اقتصادی، طراحی، مدیریت بر اجرای
بنادر، سازه های دریایی و مجتمع های
صنایع دریایی
آدرس: تهران، پاسداران، میدان هروی،
خیابان موسوی، خیابان شهید ضابطی،
پلاک ۹
تلفن: ۲۲۵۱۶۸۵۴ و ۲۲۵۱۶۸۳۴
فکس: ۲۲۵۱۶۰۶۳
ایمیل: info@daryabandar.com

اجرای دیوار آب بند، شمع در جا، نیلینگ،
میکروپایل و پرده آب بند
آدرس: تهران، بزرگراه جلال آل احمد،
بین شهر آرا و پاتریس لومومبا، شماره ۳۴
تلفن: ۸۸۲۸۵۳۸۵
فکس: ۸۸۲۶۵۷۶۴
www.arjanpay.com

مدیر عامل: مهندس علی ناظران
زمینه فعالیت: اجرای امور پیمانی
و طرح های EPC در پروژه های
صنعتی، گاز و پتروشیمی، پروژه های
صنعتی، معدنی، عمرانی و فرودگاهی
آدرس: تهران، خیابان ولیعصر،
بالا تر از پارک ساعی، شماره
۲۲۲۵ (ساختمان ایرانیان)
تلفن: ۸۸۶۷۲۶۳۶
فکس: ۸۸۸۸۶۴۱۵
info@asfalt-tous.com
www.asfalt-tous.com

عضو انجمن صنفی شرکت های پیمانکار
تاسیسات و تجهیزات صنعتی ایران،
سال تاسیس ۱۳۶۴
مدیر عامل: مهندس محمدرضا
محمدآبادی کمره ای
زمینه فعالیت: طراحی، اجرا و نگهداری و
تعمیرات تاسیسات و تجهیزات صنعتی و
خطوط لوله و ایستگاه های آبرسانی و گاز
آدرس: تهران، خیابان شهیدقربی،
جنب بیمارستان آپادانا، پلاک ۱۲۵ واحد ۱
تلفن: ۸۸۸۲۷۳۶۳۴
فکس: ۸۸۴۹۱۱۴۵

مدیرعامل: مهندس کامبوزیا پزشک
نجفی
زمینه فعالیت: مهندسی و اجرای
پروژه های تولید، انتقال و توزیع
نیروی برق
آدرس: تهران، خیابان توانیر،
خیابان نظامی گنجوی، شماره ۳۹
تلفن: ۰۲۱۸۸۷۷۳۳۷۹
فکس: ۰۲۱۸۸۷۷۱۹۴۱
ایمیل:
pars.adak@hotmail.com

مدیرعامل: مهندس علی احتشامی
زمینه فعالیت:
گترین تولید کننده خمیر مایه خشک
فوری (تاب مایه) در بسته بندی های
پسه ای و و کیوم و ساشه. بزرگترین
لید کننده اتانول طبی ۹۶ درصد الکول
صنعتی (بصورت فله و بشکه)
رس دفتر مرکزی: تهران، میدان ونک
بان برزیل شرقی، بن بست لاله، پلاک
طبقه اول
تلفن: ۸۸۶۷۶۷۲۳ / فکس: ۸۷۸۲۷۶۳
پل: ehteshami@yahoo.com
سایت: www.va-raazi.org

مدیر عامل: مهندس احمدعلی پیروز فرد
زمینه فعالیت: پیمانکاری
مجری خطوط انتقال نفت و گاز و آب
و اجرای کلیه کارهای ساختمانی،
تأسیساتی، مجتمع های مسکونی، آبرسانی
و فاضلاب و راهسازی
آدرس: تهران، خیابان ولی عصر، ابتدای
خیابان مطهری، خیابان منصور،
پلاک ۲۲، طبقه دوم
تلفن: ۸۸۷۰۰۹۹۷-۸
فکس: ۸۸۷۲۳۳۷۸
ایمیل:
mishodaghi@yahoo.com

مدیر عامل: مهندس امیر منصور عطائی
سال تاسیس ۱۳۴۳
زمینه فعالیت:
تصفیه آب و فاضلاب شهری و صنعتی؛
یوتیلیتی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان
منتظری زاده، پلاک ۴۲ کد پستی
۱۹۴۸۸۱۴۴۵۱
تلفن: ۲۷۱۹۰۰۰۰
فکس: ۲۲۸۴۴۶۱۱
www.zolaliran.com

مدیر عامل:
مهندس محمد شریف زاده پوشه‌ری
زمینه فعالیت:
طراحی، تهیه، ساخت و نصب خطوط رنگ
قطعات پلاستیکی و فلزی طراحی، ساخت
ماشین آلات پوشش خطوط لوله آب و نفت
و گاز و تجهیزات صنعتی
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، خیابان
خلیل حسینی، کوچه مریم، پلاک ۳ واحد
تلفکس: ۸۸۵۳۰۶۹۹-۷۰۴
info@interlock.ir
www.interlock.ir

E-mail: gouda@rpa.com
mrg.1950@yahoo.com
rpa.inc.co@gmail.com
Tel: +240-222-762645

مدیر عامل: مهندس علاءالدین سادات
باریکانی
زمینه فعالیت: طرح و اجرای پروژه های
سازه های آبی، احداث اسکله، موج
شکن، تأسیسات ساحلی، تأسیسات
الکترومکانیکال،
ابزار دقیق، انبیه و حمل و نقل
آدرس: تهران، خیابان آفریقا، بسمت
شمال، بعد از پل همت، نبش پست
زاگرس، پلاک ۱۱ واحد ۷
تلفن: ۸۸۸۶۶۴۸/۸۸۸۶۴۵/فکس: ۸۸۷۸۴۰۰
ایمیل: Info@parstechno.ir
سایت: www.parstechno.ir

مدیر عمل: دکتر حمید رضا الهی
مینه فعالیت: پایدار سازی گودها به روش
نیلینگ و انکراژ، بهسازی خاک و تحکیم
پی ساختمان ها با روش های میکرو پایل،
ستون شنی، تراکم ارتعاشی و تزریق
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان
شهید کلاهدوز (دولت)، نبش خیابان
معتقد، بن بست بامداد، پلاک ۲، طبقه ۵.
تلفن: ۰۲۶۴۰۰۲۲۰
فکس: ۰۲۶۴۰۰۲۷۳
ایمیل: info@samanpey.com
سایت: www.samanpey.com

مدیر عامل: مهندس قاسم رحمانی
زمینه فعالیت: آسانسور و پله برقی
آدرس: تهران، کارگرمالی، پایین تر
از چهارراه فاطمی، کوچه هما، پلاک ۴
طبقه ۶، واحد ۱۸
تلفن: ۸۸۹۷۳۲۲۵-۹
۶۶۵۷۲۶۲۰-۳
فکس: ۸۸۹۷۳۲۰۰
۶۶۴۳۰۲۹۲
ایمیل:
Info@armanmang.com
سایت:
www.armanmang.com

«»»» دانشکده

اطلاع از اخبار و فعالیت‌های مختلف دانشکده فنی همواره برای فارغ‌التحصیلان آن جذاب و حایز اهمیت بوده است. در این بخش می‌توانید از اخبار دانشکده فنی مطلع شوید. در این شماره مطالبی همچون مراسم نکوداشت دکتر جبه‌دار، جشن‌های فارغ‌التحصیلی دانشکده‌های مختلف و همچنین افتخار آفرینی‌های فارغ‌التحصیلان، اعضای هیات علمی و دانشجویان دانشکده فنی ارایه شده است.

دانشکده
فنی

این مراسم در دانشکده فنی برگزار شد: نکوداشت دکتر پرویز جبه‌دار مارالانی

مراسم نکوداشت دکتر پرویز جبه‌دار مارالانی (برق ۴۲) روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۲ در تالار دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، با حضور رئیس دانشکده فنی، رئیس و استادان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، جمعی از استادان شاخص دانشکده فنی و سایر دانشگاه‌های کشور، رئیس و تعدادی از اعضای فرهنگستان علوم، اعضای شورای عالی و هیات مدیره کانون، خانواده دکتر جبه‌دار و دانشجویان برگزار شد.

دکتر جلیل راشدمحصل (برق ۵۴)، رئیس دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر آغاز کننده این مراسم بود. وی ضمن اشاره به شوق و اشتیاق برگزاری این مراسم از سمت دانشجویان و دانشکده، دکتر جبه‌دار را فردی متخصص دانسته که تنها متعلق به فنی نبوده بلکه متعلق به تمام کشور است و در سراسر کشور آنهایی که در حرفه برق و کامپیوتر فعالیت دارند، از وی تعلیم دیده‌اند.

دکتر راشدمحصل افزود: «من از سال ۱۳۵۱ دانشجوی استاد بودم و در تمام این مدت، تخصص و تعهد برای آموزش دانشجویان، از صفاتی بودند که دکتر ما را با آنها پرورش داد و از سال اول دانشکده و تا الان که عضو هیات علمی هستم، دکتر جبه‌دار الگوی من در نظم و ترتیب و تعهد بوده‌اند. من استاد را پایه‌گذار علم نوین برق می‌دانم. زیرا آثاری که ایشان منتشر کرده‌اند از بهترین آثار در مهندسی برق است. من افتخار می‌کنم که دانشجوی و از همکاران ایشان هستم.»

در ادامه برنامه دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸)، رئیس دانشکده فنی به ایراد سخنرانی پرداخت. وی در ابتدا از حضور تمامی حضار که حضورشان باعث رشد علم است، قدردانی کرد.

رئیس دانشکده فنی گفت: «من در سال ۱۳۵۲ دانشجوی دکتر جبه‌دار بودم و خاطرات زیادی از ایشان دارم. در سال ۱۳۵۰ که وارد دانشکده شدم، رشته علوم را انتخاب کرده بودم، در آن زمان یکی از دوستانم به من گفت که در رشته برق یک استادی است که نسبت به بقیه استادان برتری دارد و این موضوع باعث شد که من تغییر رشته دهم و وارد رشته برق شوم.»

دکتر کمره‌ای همچنین به دانشجویان دکتر جبه‌دار اشاره کرد که تعداد زیادی از آنها در مراکز برتر کشور در حال کار هستند. وی با آرزوی طول عمر با عزت برای ایشان، از طرف همه استادان و دانشجویان از ایشان قدردانی کرد.

بخش دیگر مراسم به پخش کلیپی از زندگی دکتر جبه‌دار اختصاص داشت، این کلیپ توسط کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه

تهران تهیه شده و در آن دکتر منصور نیکخواه بهرامی، دکتر سعید سهراب پور، دکتر محمد شکرچی زاده، دکتر جلیل راشدمحصل، دکتر محمود شاه‌آبادی، دکتر مهدی فخرايي، دکتر فتانه تقی یاره و تعداد دیگری از استادان دانشکده فنی به بیان خاطراتشان در خصوص دکتر جبه‌دار پرداختند. در این کلیپ نیز مصاحبه‌ای با دکتر جبه‌دار در خصوص زندگی حرفه‌ای و دوران دانشجویی وی انجام شده بود.

دکتر رضا داوری اردکانی، رئیس فرهنگستان علوم سخنران بعدی این مراسم بود. دکتر اردکانی، فرهنگستان علوم را مجمعی دانست که دانشمندان را دور هم جمع کرده است تا بتوانند با هم در ارتباط باشند که این هماهنگی و همکاری باعث وحدت علم می‌شود. رئیس فرهنگستان علوم در ادامه سخنان خود افزود: «اسم دکتر جبه‌دار در لیست دانشمندان مشهور است، زمانی که ایشان به عضویت فرهنگستان علوم درآمدند، برای همه ما شناخته شده بود و باعث شد که مکالمات انسانی روز به روز بیشتر شود. من حقیقتاً افتخار می‌کنم که در این سن در محضر دانشمندان مختلف علمی باشیم و از آنان درس بیاموزم.» دکتر اردکانی در پایان سخنانش به ریاست دکتر جبه‌دار در گروه علوم مهندسی فرهنگستان علوم اشاره کرد که این دوره، دوره متفاوتی بود. مراسم با سخنرانی دکتر محمود اسعدی، دبیر همایش چهره‌های ماندگار ادامه پیدا کرد. دکتر اسعدی ضمن ابراز خرسندی از برگزاری چنین مراسمی گفت: «چهره‌های ماندگار با دو هدف اصلی شکل گرفت. هدف اول شناساندن استادان بود، که در عین حال که ساده به نظر می‌آید، بسیار پیچیده است و هدف دوم توجه مردم و قشر کثیری به این امر بوده است. برگزاری این مراسم، انتخاب ما را در سال ۸۱ که دکتر جبه‌دار به عنوان چهره ماندگار معرفی شده بود، تأیید می‌کند. این امر باعث خوشحالی است.» سخنران بعدی مراسم دکتر محمدجواد یزدان پناه، مدیر قطب علمی کنترل بود. دکتر یزدان پناه به شرح فعالیت‌های دکتر جبه‌دار پرداخت، از جمله به انتشار ۴۲ عنوان مقاله، ۵۹ عنوان مقاله در کنفرانس‌های داخلی و خارجی، تالیف و ترجمه کتاب‌های تخصصی رشته برق که هر کدام چندین بار تجدید چاپ شده است، اشاره کرد. همچنین کلیپی توسط قطب علمی تهیه شده بود که در آن صفات یک دانشجوی نمونه از دکتر جبه‌دار پرسیده شده بود.

دکتر جبه‌دار در پاسخ گفت: «دانشجوی نمونه دانشجویی است که برنامه مشخصی برای زندگی دارد، دانشجویی است که در بحث‌های کلاس مشارکت داشته و تمرینات خود را به صورت فردی انجام می‌دهد و این

در ادامه مراسم حجت‌الاسلام ابوترابی، نایب رئیس مجلس شورای اسلامی و دکتر بازرگان، استاد دانشکده علوم تربیتی دانشگاه تهران و نماینده انجمن آموزش مهندسی ایران به ایراد سخنرانی پرداختند. همچنین کلیبی از عکس‌های دکتر جبه‌دار در طول دوران زندگی او که توسط روابط عمومی دانشکده فنی تهیه شده بود، ارائه شد.

برنامه با بیان خاطرات از طرف حضار در خصوص دکتر جبه‌دار ادامه یافت. آخرین سخنران این مراسم دکتر جبه‌دار بود. وی با ابراز خرسندی از ۴۰ سال خدمت در دانشکده فنی که باعث برگزاری چنین مراسمی شده، گفت: «من خیلی خوشحالم از اینکه از جایگاه علمی در کشور پاسداری می‌کنم، من در این ۴۰ سال انجام وظیفه می‌کردم تا پیشرفت صنعتی حاصل شود. من در آن ۴۰ سال که دانشجوی دانشکده بودم علاقه‌ام روز به روز نسبت به دانشکده بیشتر می‌شد و بعد از دریافت بورس تحصیلی و تحصیل در دانشگاه بر کلی هدفم برگشت و خدمت به خانواده فنی بود. در سال ۴۹ اولین درسی که تدریس کردم، درس آمار و احتمالات بود و من تمام تلاشم این بود که سر کلاس دانشجویانم درس را فرا گیرند. من همیشه سعی می‌کردم، دانشجویان را به اسم صدا بزنم که این باعث ایجاد یک رابطه عاطفی بین من و دانشجویانم می‌شد.»

دکتر جبه‌دار در آخر سخنان خود از کمیته برگزاری این مراسم که عمدتاً از دانشجویان خود دکتر بودند، تشکر کرد و همچنین به دکتر حسین محسنی، دکتر سعید نادر اصفهانی، دکتر محمود کمره‌ای، دکتر محمود رضایی، دکتر جلیل راشدمحصل که از روسای قبلی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر بودند و در مراسم حضور داشتند، هدایایی اهدا کرد. همچنین هدیه مرحوم دکتر کارولوکس به همسرش اهدا شد. مراسم با اهدای جوایز و یادبودهایی از طرف مراکز و روسای مختلف به دکتر جبه‌دار پایان یافت.

به این معنی نیست که از فعالیت‌های گروهی پرهیز کند. احترام به حقوق استادان و دیگر دانشجویان، حفظ ارتباط دانشجویان با دانشکده از دیگر صفاتی است که یک دانشجوی نمونه باید داشته باشد.»

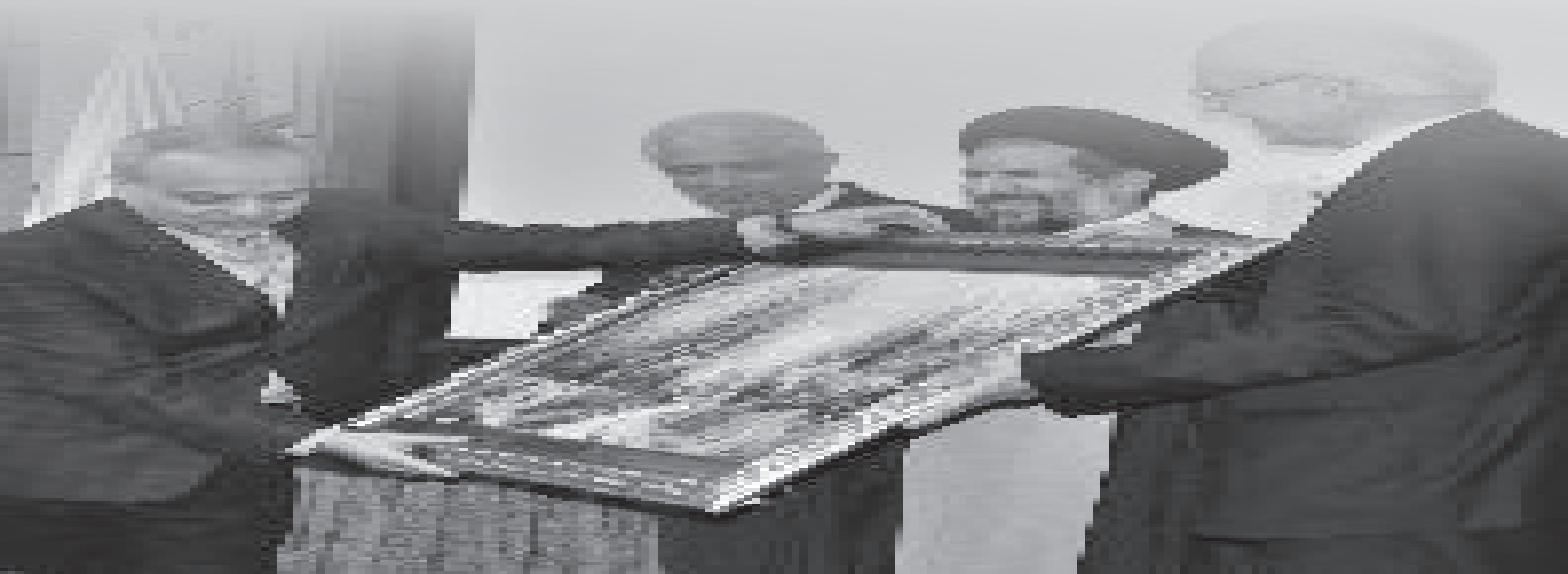
جشن فارغ التحصیلی دانشکده مهندسی معدن برگزار شد

همچنین برای این مراسم ایده خواندن آهنگی به مناسبت فارغ التحصیلی با صدای دانشجویان ۸۷ توسط مهندس ابراهیم متولی مطرح شد. سراینده ترانه این آهنگ مهندس فاطمه توانایی بود. ضبط این آهنگ در استودیو صدا انجام و در مراسم پخش شد. در پایان مراسم اهدای تقدیرنامه، تندیس یادبود و سوگندنامه مهندسی توسط دکتر امید اصغری، دکتر فاروق حسینی و دکتر عباس مجدی انجام شد. سوگندنامه مهندسی نیز توسط مهندس مهدی یآوری خوانده شد.

حامیان این مراسم کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران، خانه معدن ایران، شرکت معدنی چینی تبریز، شرکت معدنی نسوز سمیرم، شرکت مهندسين مشاور کاوشگران و شرکت فن و دانش قام بودند.

بخش ۱۰ دقیقه‌ای اجرا شد و بسیار مورد توجه قرار گرفت. مروری بر مسابقه دوستانه فوتسال استادان دانشکده مهندسی معدن و فارغ التحصیلان معدن ۸۷، بخش دیگر برنامه بود، این مسابقات روز قبل از جشن در سالن شهدای دانشکده فنی برگزار شد و تیم فارغ التحصیلان ۲ بر ۱ بر تیم استادان پیروز شدند. در تیم استادان، دکتر امید اصغری، دکتر حسین معماریان، دکتر مهدی زارع، مهندس شمس الدین وهابی، دکتر غلامحسین نوروزی، دکتر میر صالح میر محمدی و مهندس مسعود مجرب حضور داشتند و در تیم فارغ التحصیلان مهندس سادات شریف، مهندس نریمانی، مهندس عرفانی، مهندس محمودی، مهندس فربخش، مهندس حسینی، مهندس اینانلو، مهندس اسدیان، مهندس قائینی، مهندس دیانتي و مهندس سرمستی.

جشن فارغ التحصیلی دانشکده مهندسی معدن پردیس دانشکده‌های فنی، ویژه ورودی‌های سال ۱۳۸۷ روز سه شنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۲ برگزار شد. در این مراسم دکتر مهدی زارع، استاد درس اختیاری زلزله‌شناسی مهندسی در خصوص خاطرات بازدیدهای ورودی‌های معدن ۸۷، سخن گفت. در این مراسم همچنین مجموعه کلیپ‌های معدن ۸۷ که مصاحبه با همه دانشجویان ورودی درباره خاطرات گذشته، برنامه آینده و همچنین بخش‌هایی از سخنان استادان بود در چهار قسمت ۱۰ دقیقه‌ای پخش شد. بخش دیگر برنامه به شعر معدن اختصاص داشت. در این بخش یک بیت برای هر یک از فارغ التحصیلان با توجه به ویژگی شاخص هر یک از آنها توسط مهندس فاطمه توانایی سروده شده بود. که با پاور پوینت جذابی در دو

برگزاری جشن فارغ التحصیلی دانشکده برق و کامپیوتر

و خدمات حرفه‌ای و سامانه‌های تصمیم‌سازی است. مهندس آذری به متوسط سن کارمندان این شرکت اشاره کرد که بین ۲۴ تا ۳۱ سال است. وی گفت: «با اینکه موسسان شرکت از دانشگاه شریف بودند، اما بیشترین درصد همکاران ما را بچه‌های دانشکده فنی تشکیل داده‌اند و ما در سال ۹۱ حدود ۱۵۰ نفر در شرکت توسن در حوزه‌های مختلف استخدام کردیم.»

مهندس آذری در آخر به مسیر رشد شرکت اشاره و برای تمام دانش‌آموختگان آرزوی موفقیت کرد.

همچنین مسابقه‌ای از طرف این شرکت بین دانش‌آموختگان برگزار شده و به سه نفر از فارغ‌التحصیلان جایزه‌ای اهدا شد.

برنامه با نشست صمیمی با استادان دنبال شد. دکتر رامین خسروی، دکتر هادی مرادی، دکتر سعید صفری، سه استادی بودند که در این نشست شرکت کرده بودند. مجری این قسمت نیز ساراسادات کاشانی بزرگ بود.

معرفی برترین‌ها توسط بابک مهرابی به صورت زنده برگزار شد. سپس لوح‌ها و تندیس‌ها توسط دکتر راشد محصل، دکتر شاه‌آبادی، دکتر منوچهر مرادی (برق ۶۷)، دکتر زین‌العابدین نوابی به دانش‌آموختگان اهدا شد.

بخش آخر برنامه به سوگندنامه مهندسی و عکس دسته جمعی اختصاص داشت، سوگندنامه مهندسی توسط مریم بهبهانی قرائت شد.

کانون مهندسین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران و شرکت تعاونی سازمان سنجش نیز از جمله حامیان این جشن بودند.

جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر پردیس دانشکده‌های فنی، ویژه ورودی‌های سال ۸۸ و ۸۷، روز دوشنبه ۱۹ خرداد ۱۳۹۲ در آمفی تئاتر دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر برگزار شد.

در این مراسم دکتر جلیل راشد محصل (برق ۵۴)، رئیس دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، تعدادی از استادان و دانش‌آموختگان به همراه خانواده‌هایشان حضور داشتند.

برنامه با قرائت قرآن و پخش سرود ملی آغاز شد، پخش کلیپی از دانشگاه تهران که توسط ساراسادات کاشانی بزرگ از دانش‌آموختگان مهندسی برق تهیه شده بود، بخش اول برنامه بود.

سپس دکتر راشد محصل به ایراد سخنرانی پرداخت. وی ضمن تبریک به دانش‌آموختگان به خاطر فارغ‌التحصیلی و کسب افتخارات بزرگ در چند سال اخیر گفت: «جشن فارغ‌التحصیلی پایان کار نیست بلکه آغاز راه شماست. از امروز به بعد دو مسیر پیش روی شماست عده‌ای از شما علاقمند به ادامه تحصیل هستند و عده‌ای به دنبال وارد شدن در دنیای صنعت.»

رئیس دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر همچنین به روابط استادان و دانش‌آموختگان اشاره کرد که از این به بعد استادان و فارغ‌التحصیلان در کنار هم قرار دارند و بیش از پیش به هم وابسته هستند. وی در ادامه سخنان خود گفت: «من برای عزیزی که می‌خواهند وارد صنعت شوند، لازم می‌دانم دو نکته را بگویم، نکته اول این است که تاثیر گذار باشید و نکته دوم با محیط کار تطابق داشته باشید. همچنین برای کسانی که می‌خواهند ادامه تحصیل دهند چه در اینجا و چه در خارج از کشور، یادآوری می‌کنم، قدر خود را بدانید؛ چرا که شما دانش‌آموختگان دانشکده فنی دانشگاه تهران هستید.»

وی در آخر سخنان خود از دست‌اندرکاران این مراسم نیز قدر دانی کرد.

دکتر محمود شاه‌آبادی (برق ۶۹)، سخنران بعدی مراسم بود. دکتر شاه‌آبادی، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی را قوی‌ترین دانشکده در سطح کشور دانسته و گفت: «ما به فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی افتخار می‌کنیم. چرا که در بسیاری از المپیادها دانشجویان ما دارای رتبه برتر هستند و این به علت استعداد بچه‌ها و استادان گرانقدری است که ما داریم.»

وی با تبریک به دانش‌آموختگان و خانواده‌هایشان با آرزوی موفقیت برای آنها سخنرانی خود را پایان داد.

بخش بعدی برنامه به مسابقه عکس «دوران بچگی» که توسط مهدیه احمدی تهیه شده بود، اختصاص داشت. رضا کشمیر مجری این قسمت، از دانش‌آموختگان خواست که عکس‌های کودکی که نشان داده می‌شود را حدس بزنند مربوط به کدام یک از فارغ‌التحصیلان است. این بخش با استقبال دانش‌آموختگان روبه‌رو شد. پخش کلیپ شرکت توسن، اسپانسر این برنامه قسمت بعدی بود. پس از بخش کلیپ، مهندس امیر آذری (مکانیک ۸۵)، مدیر بخش منابع انسانی شرکت توسن سخنرانی ایراد کرد. وی در خصوص فعالیت‌های شرکت توسن، چگونگی جذب نیرو، مراحل استخدام و موسسان این شرکت سخن گفت. محصولات توسن، راهکارهای بانکی، راهکارهای پرداخت، راهکارهای بانکداری مجازی

آزمایشگاه فرآیندهای سبز دانشکده مهندسی شیمی راه اندازی شد

صنعتی.

به گفته دکتر توکلی اهداف برنامه‌های انرژی با تاکید روی مسایل زیست محیطی عبارتند از:

۱- انجام پروژه‌های تحقیقاتی در زمینه تولید انرژی‌های تجدیدپذیر با تاکید ویژه بر روی بیودیزل، بیواتانول و هیدروژن در راستای جایگزینی مصرف سوخت‌های فسیلی و کاهش انتشار آلاینده‌های زیست محیطی. ۲- فناوری‌های نوین بیولوژیکی، شیمیایی و فیزیکو شیمیایی در تولید انرژی. ۳- راهکارهای افزایش کارایی انرژی در واحدهای صنعتی.

فرآیندهای جدید در آزمایشگاه‌ها می‌تواند از ایجاد آلاینده‌های صنعتی جلوگیری کند و محصولات جدیدی را که دوستدار محیط زیست هستند، تولید کنند. این فناوری رو به رشد، استفاده از مواد خطرناک در طراحی و تولید را به حداقل می‌رساند؛ بنابراین، روشی اساسا متفاوت برای کاهش آلودگی عرضه می‌کند.

"دانشگاه تهران" به عنوان دانشگاه مادر در این مرز و بوم بسیار کلیدی است. «این گروه تحقیقاتی بر خاسته از دانشکده مهندسی شیمی بنا دارد به منظور انجام مسئولیت‌های خود در قبال حفظ محیط زیست، تامین منابع انرژی و همچنین تبیین جایگاه بی‌بدیل دانشگاه تهران در این عرصه، بخش عمده‌ای از پژوهش‌های خود را به سمت تولید دانش فنی مورد نیاز در جهت پاسخگویی به نیازهای روز جامعه در حوزه محیط زیست و انرژی و همکاری با تمام صنایع فعال کشور متمرکز کند. پایش وضعیت کنونی کشور نشان می‌دهد که آلودگی‌های نفتی ناشی از حوادث زیست محیطی در واحدهای مختلف صنعت نفت و گاز و پتروشیمی لازم است در اولویت این گروه قرار گیرد.»

اهداف برنامه‌های زیست محیطی این آزمایشگاه عبارتند از:

- ۱- شناسایی و طبقه‌بندی فاکتورهای شاخص آلاینده در پساب‌های صنعتی.
- ۲- فناوری‌های نوین در پاکسازی محیط زیستی (آب، خاک و پساب).
- ۳- فناوری‌های نوین در کاهش انتشار آلاینده‌های هوا.
- ۴- تدوین استانداردها و دستورالعمل‌های برنامه‌های پایش و پاکسازی محیط زیست.
- ۵- مدل‌سازی روش‌های مختلف پاکسازی.
- ۶- مدیریت پسماندهای صنعتی.
- ۷- تحلیل اثرات زیست محیطی در واحدهای

آزمایشگاه فرآیندهای سبز دانشکده مهندسی شیمی به سرپرستی دکتر امید توکلی، استادیار دانشکده مهندسی شیمی راه‌اندازی شد.

دکتر امید توکلی در توضیح فعالیت‌های این آزمایشگاه می‌نویسد: «توسعه صنعتی جوامع و اشتیاق روزافزون انسان‌ها به استفاده از تسهیلات و خدمات تکنولوژیکی جدید، پیامدهای زیست محیطی بسیاری به دنبال داشته است که در برخی موارد اثرات آن بر این کره خاکی بسیار مخرب بوده است. این در حالی است که انسان‌های فعلی ساکن زمین، تنها مالکان مجازی و موقتی هستند که آن را از پیشینیان خود به ارث برده و امانت‌دار آن برای نسل‌های آینده هستند. چگونگی تصرف این مالکان موقت در این ملک که پیش از هر چیز ودیعه الهی است، معیاری از میزان مسئولیت‌پذیری خواهد بود. در این میان جامعه علمی در تبیین اثرات زیان‌بار تصرفات افراطی در محیط زیست و در عین حال در معرفی شاخص‌های توسعه پایدار نقش بسیار مهمی را بر عهده دارد.

از سوی دیگر تولید انرژی بر مبنای فناوری‌های مرسوم با توجه به مشکلاتی نظیر محدودیت منابع فسیلی، مشکلات زیست محیطی مرتبط و نرخ رشد روزافزون مصرف انرژی، جهت‌گیری جامعه علمی را به استفاده از فناوری‌های نو در جهت تولید و تامین منابع انرژی پاک، ارزان، تجدیدپذیر و قابل دسترس همراه با کاهش آلاینده‌ها و مخاطرات زیست محیطی تغییر داده است. در این میان نقش

کانون فنی و دانشکده عمران برگزار کردند:

چهارمین کارگاه معرفی گرایش‌های کارشناسی ارشد مهندسی عمران

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران، ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۲ چهارمین کارگاه معرفی گرایش‌های کارشناسی ارشد رشته مهندسی عمران را با همکاری دانشکده عمران پردیس دانشکده‌های فنی در تالار رجایی دانشکده فنی برگزار کرد. این برنامه نزدیک به ۷ ساعت به طول انجامید و بیش از ۲۰۰ نفر از دانشجویان رشته مهندسی عمران از دانشگاه‌های تهران، شریف، امیرکبیر و علم و صنعت حضور داشتند.

در مراسم افتتاحیه این برنامه، دکتر سیدتقی امیدنائینی (عمران ۶۷)، رئیس دانشکده مهندسی عمران و دکتر محمد شکرچی‌زاده (عمران ۱۳۶۵)، دبیر کانون، ضمن خوشامدگویی به مهمانان هدف از برگزاری این کارگاه را کمک به دانشجویان جهت انتخاب صحیح و مناسب گرایش مقطع کارشناسی ارشد بیان کردند. در ادامه سرپرستان هر گرایش به توضیح گرایش مربوط به خود پرداختند و در انتهای هر بخش فرصت پرسش و پاسخ برای دانشجویان فراهم شد. در این بخش اغلب دانشجویان درباره آینده کاری و فرصت‌های شغلی هر گرایش سوال‌هایی را مطرح کردند. همچنین جهت شناخت دانشجویان از بازار مهندسی از دو تن از فارغ التحصیلان دانشکده فنی، مهندس روزبه صالح‌آبادی (عمران ۱۳۸۰) و مهندس محمدرضا تابان (راه و ساختمان ۱۳۶۵) دعوت به عمل آمد تا دانشجویان را با شرایط روز بازارهای کاری آشنا کنند. سرپرستی برگزاری این کارگاه را محمدحسین طالب پور، دانشجوی رشته مهندسی عمران دانشکده فنی بر عهده داشت.

اعضای هیات علمی دانشکده فنی، برترین‌های سومین جشنواره بین‌الملل دانشگاه تهران شدند

در راستای سند بین‌الملل دانشگاه تهران و با هدف شناسایی و تشویق برترین‌ها، مراسم پایانی سومین جشنواره بین‌الملل دانشگاه در روز چهارشنبه ۸ خردادماه ۱۳۹۲ در تالار علامه‌امینی کتابخانه مرکزی با حضور رئیس دانشگاه تهران، رؤسای پردیس‌ها و دانشکده‌ها، اعضای هیات علمی و جمع زیادی از استادان برگزار شد. در این مراسم شش عضو هیات علمی و یکی از دانشجویان دانشکده فنی به عنوان برگزیدگان برتر جشنواره انتخاب شدند.

دکتر رضا محمودی (متالورژی ۸۵)، استاد دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، به عنوان مولف برتر بین‌المللی دانشگاه در بخش مقاله با تعداد ۱۶ مقاله چاپ شده در کنفرانس‌های بین‌المللی در ۵ سال اخیر، دکتر سهیل محمدی توچایی (عمران ۶۸)، استاد دانشکده مهندسی عمران، به عنوان مولف برتر بین‌المللی دانشگاه در بخش کتاب با ۳ عنوان کتاب چاپ شده به زبان غیرفارسی، دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸)، رئیس دانشکده فنی و استاد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، به عنوان عضو هیات علمی موفق در کسب موقعیت و جایگاه بین‌المللی دانشگاه تهران با دانشگاه‌های فرانسه، دکتر قاسم عموعابدینی (شیمی ۷۲)، دانشیار دانشکده مهندسی شیمی، به عنوان فعال‌ترین هماهنگ‌کننده روابط دانشگاه تهران با دانشگاه‌های آلمانی زبان، دکتر محمودرضا دلاور، رئیس روابط بین‌الملل دانشکده فنی و دانشیار گروه مهندسی نقشه‌برداری، به عنوان فعال‌ترین مشاور بین‌الملل و دکتر سیداحمد نوربخش، استاد دانشکده مهندسی مکانیک، به عنوان موفق‌ترین عضو هیات علمی اعزامی به فرصت مطالعاتی در این جشنواره به عنوان اعضای هیات علمی برگزیده بین‌المللی دانشگاه تهران انتخاب شدند. در بخش دانشجویان برگزیده نیز، دکتر قادر فرجی (مکانیک ۸۵) از دانشکده مهندسی مکانیک به عنوان دانشجوی برتر در بخش چاپ مقالات بین‌المللی معرفی شد.

کسب جایزه رساله برتر انجمن مهندسی مکانیک ایران

انجمن مهندسی مکانیک ایران هر ساله از بین تمامی دانشگاه‌های کشور یک یا دو رساله را به عنوان رساله برتر انتخاب می‌کند. در سال ۱۳۹۲ جایزه رساله برتر به دو نفر از فارغ التحصیلان مقطع دکترای دانشکده مهندسی مکانیک دانشکده فنی دانشگاه تهران، دکتر قادر فرجی (مکانیک ۸۵)، گرایش طراحی جامدات به راهنمایی دکتر موسوی مشهدی و دکتر محمد مهدی هبهات (مکانیک ۸۶)، گرایش تبدیل انرژی به راهنمایی دکتر کوثری، اختصاص داشت.

افتخار آفرینی دانشجویان مهندسی شیمی پردیس، در المپیاد دانشجویی

دانشجویان دانشکده مهندسی شیمی پردیس دانشکده‌های فنی، ۴ عنوان برتر هجدهمین المپیاد دانشجویی قطب یک (دانشگاه‌های استان تهران) را کسب کردند.

به گزارش دانشکده مهندسی شیمی، ناهید ریسی، اسماعیل جباری، سامان سبزی‌چی اصل و سیدمرتضی صادق‌نژاد به ترتیب رتبه‌های اول تا چهارم هجدهمین دوره المپیاد دانشجویی مهندسی شیمی در قطب یک (دانشگاه‌های استان تهران) را کسب کردند.

از نگاهی دیگر

پل ورسک حدود ۷۵ سال پیش در شهرستان سوادکوه استان مازندران ساخته شد. از شگفتی‌های ساخت این پل عدم استفاده از هیچ سازه فلزی در ساخت آن است. این پل در مسیر راه آهن سراسری شمال - جنوب و در ارتفاع ۱۱۰ متری از ته دره با دهانه ۶۶ متری و با وسایلی ابتدایی ساخته شد. این پل دو کوه عظیم و سخت‌گذر عباس‌آباد را به هم متصل می‌کند.

افسانه پل ورسک

▲ نمایی از عملیات ریل گذاری روی پل ورسک

▲ یک نمونه از نقاشی‌های مهندسی ورسک این تصویر است که پل ورسک را در مرحله اتمام بخش قوسی و ستون‌های نگهدارنده تاج پل نشان می‌دهد

▲ نقاشی بعدی پل ورسک که توسط مهندس ورسک (لادیسلاوس فون رابسویچ) کشیده شده است، مراحل آخر ساخت پل ورسک در زمستان سال ۱۳۱۴ را نشان می‌دهد. همچنین در پایین عکس، تونل زیر رودخانه و بر روی آن کانال هدایت رودخانه دیده می‌شود.

ساخت پل ورسک از اواسط آبان سال ۱۳۱۳ آغاز و افتتاح رسمی آن روز ۵ اردیبهشت ۱۳۱۵ انجام شد. هزینه احداث پل ورسک ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار ریال اعلام شد.

پیمان صدفی پژوهشگر که درباره تاریخچه این پل تحقیق کرده است، درباره اهمیت این پل می‌گوید: «پل ورسک در زمان جنگ جهانی دوم به خاطر نقشی که در کمک‌رسانی به اتحاد جماهیر شوروی محاصره شده توسط آلمان هیتلری ایفا کرد معروف شد و لقب پل پیروزی گرفت. به قول فرماندهان متفقین اگر راه آهن ایران وجود نداشت، نقشه جهان به شکل دیگری بود.»

به گزارش روزنامه «آفتاب یزد»، رضاشاه برای افتتاح پل ورسک شخصا به سوادکوه که زادگاه خودش نیز بود آمد. در برخی روایت‌ها درباره روز افتتاح این پل آمده است که به دستور رضاشاه سرمهندس اتریشی این پل موظف شد تا در هنگام عبور اولین قطار زیر پل قرار بگیرد تا در صورت تخریب پل، اولین شخص کشته شده از این حادثه خود او باشد. پیمان صدفی درباره نتیجه تحقیقات خود از روند ساخت پل ورسک ادامه می‌دهد: «به دستور دولت آلمان، لادیسلاوس فون رابسویچ اهل اتریش که در ایران به مهندس ورسک مشهور شده به همراه همسر و فرزندان به ایران آمد تا یکی از سخت‌ترین کارهای دنیا را در فیروزکوه به انجام برساند. پل ورسک هنوز هم نماد مهندسی پیشرفته آلمانی‌ها و انجام کار محکم و درست است.»

▲ نمایی از کارگران در حال ساخت پل ورسک

در پژوهشی با نام «افسانه مهندس ورسک» که پیمان صدفی گردآوری کرده، آمده است مهندس ورسک (لادیسلاوس فون رابسویچ) در اوقات فراغت به‌ویژه در فصل زمستان که به‌دلیل رعایت ایمنی عملیات احداث پل ورسک تعطیل می‌شد، به کار مورد علاقه‌اش یعنی نقاشی می‌پرداخت.

مهندس ورسک در سال ۱۹۳۸ ایران را ترک کرد و در کوران جنگ دوم جهانی، پروژه‌های بسیاری را در آلمان، نروژ و مصر اجرا کرد. رابسویچ در سال ۱۹۵۱ دکترای خود را از دانشگاه گراتس اتریش دریافت و بعدها به‌عنوان مشاور سازمان ملل در سال‌های ۱۹۵۶ تا ۱۹۵۸ در ونزوئلا خدمت کرد.

نظارت بر احداث این پل به مهندس ورسک (لادیسلاوس فون رابسویچ) سپرده شد. به همین دلیل رابسویچ و خانواده‌اش حدود دو سال در خانه‌ای در پایین دست پل و در کنار رودخانه زندگی می‌کردند. پل ورسک از ملات سیمان و شن شسته شده و آجر ساخته شده و در ساختمان آن از بتن آرمه استفاده نشده است.

روزنامه اطلاعات در تاریخ ۵ اردیبهشت سال ۱۳۱۵ به نقل از مهندس لادیسلاوس فون رابسویچ نوشت: «روزی که این مدل را برای احداث پل ورسک تهیه کردم مهندسان دیگر با نظر حیرت به آن نگرینسته و اجرای نقشه و احداث آن را در شمار یکی از فتوحات علم مهندسی به حساب آوردند. امروز که این پل احداث شده، همه، من و رفقایم را تشویق و تحسین می‌کنند و آن را در شمار بهترین پل‌های قشنگ و شاهکار مهندسی می‌دانند.»

با شروع جنگ دوم جهانی و با توجه به احتمال ورود متفقین به ایران و استفاده آنان از راه آهن ایران، تصمیم گرفته شد که همه پل‌ها مین‌گذاری شوند. پل راه آهن ورسک نیز شامل این دستور بود، اما پل‌ها هیچ‌گاه منفجر نشدند و متفقین پس از اطلاع از این موضوع اقدام به خنثی کردن مین‌ها کردند. محمد سجادی وزیر راه ایران بین سال‌های ۱۳۱۷ تا ۱۳۲۰ با اشاره به مین‌گذاری پل ورسک گفته بود: «باشنیدن اخبار وحشتناک از جبهه‌های جنگ شوروی، دستور مین‌گذاری پل ورسک و پل‌های مهم دیگر راه آهن داده شد و این کار با دقت و به صورت محرمانه انجام پذیرفت. لیکن پس از اشغال ایران توسط متفقین، دستوری برای انفجار پل‌ها صادر نشد.»

با گذشت حدود ۷۵ سال از ساخت پل ورسک، قطار تهران - ساری هر روز دوبار از روی این پل می‌گذرد. قطارهای گران و قطارهای باربری و سوختی نیز، از روی پل ورسک می‌گذرند. پل ورسک به‌عنوان یکی از مهم‌ترین آثار مهندسی راه آهن ایران به ثبت ملی رسیده است.

► کارگران در حال حرکت به سمت کارگاه ورسک

▲ نمایی از کارگران در حال احداث داربست پل ورسک

► تصویری کمیاب از مهندس ورسک (لادیسلاوس فون رابسویچ)

دریچه جمعیتی ایران

دکتر حسن سرایی

استاد دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی

مقاله دریچه جمعیتی ایران نوشته دکتر حسن سرایی، پیش از این در فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی (سال اول - شماره ۱ - زمستان ۸۸) و فصلنامه مهندس مشاور به چاپ رسیده است. اما از آنجا که نکاتی که در این مقاله مطرح شده همچنان اهمیت و تازگی خود را حفظ کرده است، کمیته انتشارات کانون تصمیم گرفت، این مقاله را منتشر کند.

چکیده

دریچه جمعیتی به دوره‌ای اطلاق می‌گردد که در آن نسبت وابستگی سنی در مقیاسی که در تاریخ بی سابقه است، کوچک می‌شود. ابتدا و انتهای این دوره کوتاه تقریباً مشخص است و در حدود چند دهه دوام می‌آورد.

جمعیت ایران در آستانه سرشماری سال ۱۳۸۵ وارد دریچه جمعیتی ای شده است که در حدود چهار دهه باز می‌ماند و در حدود سال ۱۴۲۵ بسته خواهد شد. پس از بسته شدن دریچه جمعیتی جمعیت ایران به سوی پیری مفرط و بی سابقه در تاریخ جمعیتی کشور پیش خواهد رفت. در تاریخ جمعیتی هر کشور از جمله ایران دریچه جمعیتی یک بار باز شده و فرصتی استثنایی برای تبدیل اقتصاد در حال توسعه کشور به اقتصادی توسعه یافته فراهم می‌کند. البته دریچه جمعیتی به صورت خودبه‌خودی عمل نمی‌کند. این دوره را باید به صورت فعال برنامه‌ریزی کرد. تبدیل دریچه جمعیتی به عنوان یک امکان بالقوه به "موهبتی جمعیتی" به عنوان یک فرصت توسعه‌ای مستلزم آمادگی سیاست‌گذاری برنامه‌ریزی و اجرای درست برنامه‌هاست.

ایران چند سالی است که وارد دریچه جمعیتی شده است و زمان به سرعت در حال گذر است. از این رو هر چه زودتر باید مطالعات زمینه‌ای آغاز و از این فرصت ایجاد شده تاریخی و تکرارناپذیر در جهت توسعه کشور استفاده شود.

واژگان کلیدی: گذار جمعیتی ایران، دریچه جمعیتی ایران، موهبت جمعیتی سیاست‌گذاری و توسعه اقتصادی.

اشاره

کارشناسان جمعیت از "مالتوس" ۱ گرفته تا "سیمون" ۲ ضمن این که اختلافات زیادی در زمینه نحوه تاثیر رشد جمعیت بر توسعه دارند، اما همگی بر این موضوع که رشد جمعیت و توسعه اقتصادی بر یکدیگر تاثیر گذار هستند، اتفاق نظر دارند.

نظریه‌های جدید جمعیتی بر این باور است که رشد جمعیت در یک مقطع خاص می‌تواند به رشد اقتصادی و اجتماعی کشورها کمک کند. توجه این مقاله معطوف به فرصتی است که در اثر تغییرات در ترکیب سنی ایرانیان، برای توسعه اقتصادی کشور پیش آمده است. این موضوع را جمعیت‌شناسان تحت عنوان "دریچه جمعیتی" ۳ و اقتصاددانان تحت عنوان عطیه یا "موهبت جمعیتی" مطالعه می‌کنند.

در مرحله اول گذار مرحله‌ای که در آن باروری تقریباً ثابت و مرگ و میر رو به کاهش است، به لحاظ آن که کاهش مرگ و میر در این مرحله به طور عمده ناشی از کاهش مرگ و میر کودکان است، درصد کم‌سالان یا کودکان زیر ۱۵ سال در جمعیت بالا می‌رود.

در نتیجه جمعیت به طور بی‌سابقه‌ای رو به جوانی می‌رود و با توجه به ثبات نسبی درصد جمعیت کهنسال (۶۵ ساله و بالاتر) در این مرحله در نتیجه بالا رفتن نسبت کم‌سالان در جمعیت، فشار بر جمعیت در سنین فعالیت بالا می‌رود و بخش قابل ملاحظه‌ای از منابع صرف نگهداری بهداشت آموزش و سایر هزینه‌های ملایم با دوران کم‌سالی می‌شود. پیداست که این وضعیت نمی‌تواند مشوق توسعه اقتصادی باشد. بیشتر کشورهای کمتر توسعه یافته از جمله ایران تا اواخر در چنین وضعیتی بوده‌اند. از سوی دیگر در جمعیت‌هایی که گذار جمعیتی‌شان را طی کرده‌اند و برای چند دهه باروری در سطح جانشینی یا زیر سطح جانشینی را تجربه کرده‌اند، درصد کم‌سالان (زیر ۱۵ ساله‌ها) در سطح پایین و نسبتاً ثابت است. این در حالی است که با ارتقای امید به زندگی امواج بزرگتری وارد سنین پیری می‌شوند و مدت طولانی‌تری در این سنین زندگی می‌کنند.

در نتیجه درصد کهنسالان در این جمعیت‌ها بسیار بالا می‌رود. پیداست که با ثبات نسبی در نسبت کم‌سالان افزایش در نسبت کهنسالان ملایم با کاهش جمعیت در سنین فعالیت (۱۵ تا ۶۴ ساله) است. که در نتیجه به لحاظ وابسته بودن کهنسالان (به ویژه کهنسالان فاقد پس‌انداز برای دوران پیری) فشار بر جمعیت در سنین فعالیت بیشتر می‌شود و نسبت

قابل ملاحظه‌ای از منابع مادی جامعه صرف نگهداری، بهداشت و سایر هزینه‌های دوران پیری می‌شود. چنین وضعیتی هم نمی‌تواند در دراز مدت مشوق توسعه باشد. به خصوص اگر همراه با تهیدستی سالخورده‌گان و فقر ملی باشد. کشورهای اروپایی هم اکنون به این مرحله رسیده‌اند و کشورهای دیگر جهان (از جمله ایران) هم به سوی این وضعیت در حرکت‌اند و در نهایت به این مرحله خواهند رسید.

در حد فاصل این دو وضعیت، دوره‌ای پیش می‌آید که در آن در پی کاهش نسبتاً سریع

در جمعیت به شدت افت می‌کند و در نتیجه سهم جمعیت بالقوه فعال (۱۵ تا ۶۴ ساله) از کل جمعیت در مقیاسی که در تاریخ بی‌سابقه است، بزرگ می‌شود.

در این صورت با توجه به این که در این دوره جمعیت خارج از سن فعالیت (جمعیت وابسته کم‌سال و کهنسال) به جمعیت بالقوه فعال (۱۵ تا ۶۴ ساله) به حداقل می‌رسد، شرایط بسیار مساعد برای رشد بالقوه اقتصادی فراهم می‌شود. این وضعیت را همان طور که اشاره شد، جمعیت‌شناسان با اصطلاح "دریچه جمعیتی" و

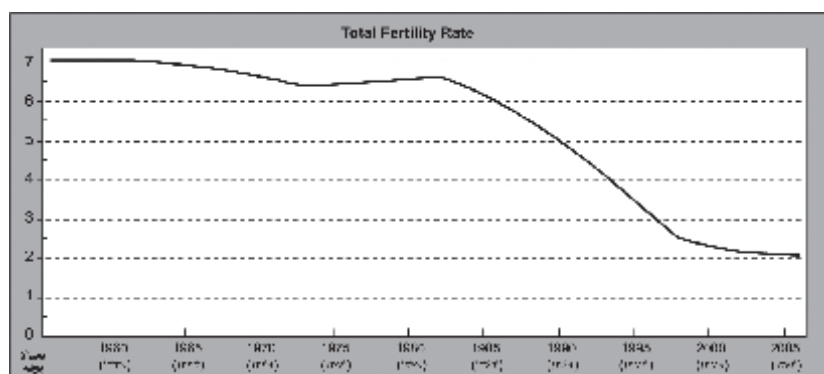
دریچه جمعیتی به دوره‌ای اطلاق می‌شود که در آن نسبت وابستگی سنی، در مقیاسی که در تاریخ بی‌سابقه است، کوچک می‌شود. ابتدا و انتهای این دوره کوتاه تقریباً مشخص است و در حدود چند دهه دوام می‌آورد

اقتصاددانان با عنایت به فرصتی که برای توسعه اقتصادی فراهم می‌آورد، با اصطلاح "موهبت جمعیتی" معرفی می‌کنند.

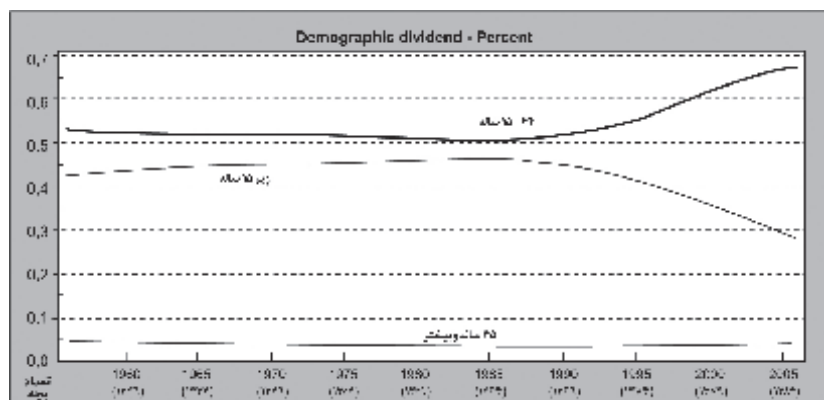
این وضعیت که در تاریخ جمعیتی هر ملت معمولاً فقط یک بار اتفاق می‌افتد، عمری کوتاه دارد و معمولاً چند دهه (در حدود چهار دهه)

سطح باروری و تغییرات کند در سطح مرگ و میر، نسبت کم‌سالان در جمعیت تقلیل پیدا کرده و در نتیجه ترکیب سنی جمعیت هم از جوانی دور می‌شود.

به سخن دیگر در این دوره در حالی که تغییر در نسبت کهنسالان ناچیز است، نسبت کم‌سالان

شکل ۱- روند تغییرات باروری (TFR) در ایران ۱۳۵۵ (۱۹۵۶ میلادی) تا ۱۳۸۵ (۲۰۰۶ میلادی)

شکل ۲- روند سهم گروه‌های سنی بزرگ از جمعیت ایران: ۱۳۳۵ (۱۹۵۶ میلادی) تا ۱۳۸۵ (۲۰۰۶ میلادی)

وابستگی سنی هم - به سبب کاهش سریع در نسبت جمعیت زیر ۱۵ سال و ثبات جمعیت ۶۵ سال و بالاتر - پایین آمد و در آستانه سرشماری سال ۱۳۸۵ به کمتر از ۵۰ نفر واپسته سنی در ازای ۱۰۰ نفر در سنین فعالیت رسید. (نگاه کنید به شکل شماره ۲ و ۳) به سخن دیگر در آستانه سرشماری سال ۱۳۸۵ (یا به تعبیر دقیق تر در حدود سال ۱۳۸۴)

در تاریخ جمعیتی هر کشور (از جمله ایران) در بچه جمعیتی یک بار باز شده و فرصتی استثنایی برای تبدیل اقتصاد در حال توسعه کشور به اقتصادی توسعه یافته را فراهم می کند. البته در بچه جمعیتی به صورت خود به خودی عمل نمی کند. این دوره را باید به صورت فعال، برنامه ریزی کرد

جمعیت ایران وارد در بچه جمعیتی شد - دوره ای که در آن تحولات ترکیب سنی فرصت بسیار مناسب، استثنایی و تکرارناپذیری برای توسعه (یا در صورت بی توجهی به آن، برای انحطاط) فراهم کرد.

چشم انداز آینده

حال پرسش این است که در بچه جمعیتی ایران تا چه مدت باز می ماند؟ و در چه زمانی بسته خواهد شد؟ پاسخ به این پرسش مستلزم آن است که برآوردی مقبول از روند تغییرات جمعیت آینده ایران در دست داشته باشیم. جمعیت ایران که حدوداً از سال ۱۳۸۴ وارد در بچه جمعیتی شده است، تقریباً چهار دهه در این دوره باقی خواهد ماند. به سخن دیگر از حدود سال ۱۴۲۵ به بعد است که نسبت وابستگی سنی از ۵۰ درصد تجاوز می کند. در واقع همان طور که از شکل شماره ۳ پیداست، در حدود سال ۱۴۲۵ نسبت جمعیت ۶۵ ساله و بالاتر به ۱۵ درصد می رسد و از آن پس با شتاب بالا می رود. در مجموع در بچه جمعیتی ایران که در آستانه سرشماری ۱۳۸۵ باز شده بود در حدود چهار دهه باز می ماند و در حدود سال ۱۴۲۵ بسته می شود. جمعیت ایران پس از خروج از در بچه جمعیتی، به سوی پیری مفرط حرکت خواهد کرد و با توجه به ثبات نسبی درصد کم سالان (زیر ۱۵ ساله ها) در جمعیت، به تدریج از جمعیت بالقوه فعال (۱ تا ۶۴ ساله) کاسته شده و بر جمعیت ۶۵ ساله و بالاتر افزوده خواهد شد. در نتیجه فشاری که از سوی سالخوردگان (به ویژه سالخوردگان فاقد پس انداز) به جمعیت در سنین فعالیت وارد خواهد شد، شرایطی را پیش می آورد که می تواند پیامدهای منفی برای توسعه کشور در پی داشته باشد.

تحولات جمعیت آن در آینده دارد، به طور اجمال مطالعه می کنیم و سپس به پیش بینی جمعیت آینده کشور می پردازیم.

نگاهی به گذشته ۵

جمعیت ایران مرحله اول گذار جمعیتی اش را در فاصله بین دو جنگ جهانی آغاز کرد و با ثبات نسبی در سطح باروری و تقلیل در سطح مرگ

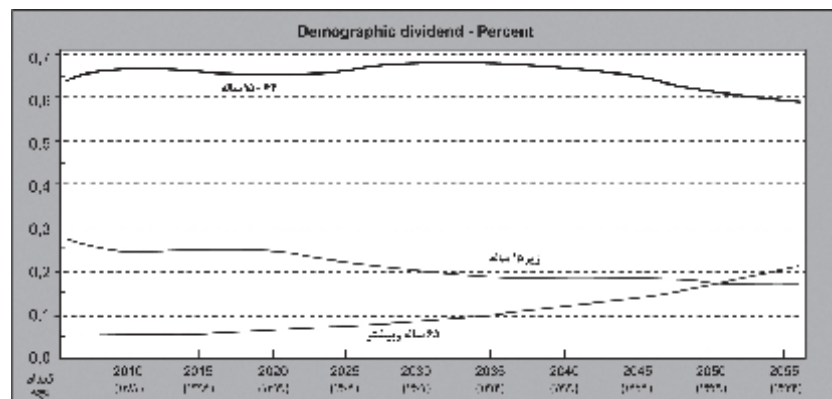
دوام می آورد و اگر به درستی برنامه ریزی شود می تواند به توسعه کشور به نحو شایان توجهی کمک کند.

در غیر این صورت یعنی در صورت عدم هدایت و بهره برداری درست و به موقع از آن به جای کمک به توسعه اقتصادی اجتماعی، به مانع بزرگی در مسیر توسعه تبدیل می شود و حتی می تواند به انحطاط یک ملت بیانجامد. "معجزه اقتصادی" شرق آسیا مصداقی از استفاده به موقع و درست از این وضعیت است. در واقع در حدود یک سوم موفقیت های فوق العاده اقتصادی این منطقه به در بچه جمعیتی و استفاده به موقع از این فرصت استثنایی جمعیتی و هدایت درست آن نسبت داده شده است.

در بچه جمعیتی ایران

با توجه به تقدم و تاخر در گذار جمعیتی، به ویژه گذار باروری مناطق و کشورهای مختلف جهان هم با تقدم و تاخر وارد در بچه جمعیتی شده یا می شوند.

"در بچه جمعیتی" اروپا از ۱۹۵۰ تا سال ۲۰۰۰ دوام آورد. پیش بینی می شود، هند در سال ۲۰۱۰ وارد در بچه جمعیتی شود و این دوره در این کشور تا اواسط این قرن دوام آورد. بیشتر کشورهای آفریقایی تا سال ۲۰۴۵ وارد در بچه جمعیتی نمی شوند. "۴ در بچه جمعیتی ایران کی آغاز شده یا می شود

شکل ۳- روند سهم گروه های سنی بزرگ از جمعیت ایران: ۱۳۸۵ (۲۰۰۶ میلادی) تا ۱۴۳۵ (۲۰۵۶ میلادی)

طولانی مداومت شاید در تجربه کشورهای کمتر توسعه یافته جهان کم نظیر باشد. مقاومت طولانی مدت باروری ایران در مقابل تغییر، بالاخره در حدود سال ۱۳۶۵ شکسته شد و سطح باروری با سرعتی که در تاریخ تغییرات باروری در جهان کم نظیر و شاید بی نظیر باشد، پایین آمد. به تبعیت از افت بسیار سریع باروری،

و تا چه مدت ادامه خواهد داشت؟ پاسخ به این سوال مستلزم آن است که تعریف عملیاتی مشخصی از در بچه جمعیتی ارایه دهیم، روند تغییرات آتی جمعیت ایران را مطالعه کنیم و این تعریف را بر جمعیت پیش بینی شده ایران منطبق سازیم. ابتدا روند تغییرات آتی جمعیت کشور در گذشته را که ارتباط تنگاتنگی با

سیاست گذاری

هر چند که تمام دوره‌ها و مراحل گذار جمعیتی، مستلزم سیاست گذاری بوده تا با مراحل توسعه‌ای در هر کشوری در ارتباط تنگاتنگ قرار گیرد، ولی شاید هیچ دوره‌ای به اندازه دوره‌ای که "دریچه جمعیتی" باز است، سیاست گذاری دارای اهمیت و حساسیت زیادی نباشد؛ زیرا که این فرصت تقریباً در تاریخ هر کشوری فقط یک بار روی می‌دهد و کاملاً از قبل نیز قابل پیش‌بینی و ارزیابی است.

از این فرصت تاریخی اگر به درستی استفاده شود، می‌توان کشوری در حال توسعه را به کشوری توسعه یافته تبدیل کرد و در صورت عدم استفاده از این فرصت این پدیده تبدیل به تهدیدی برای آینده آن کشور خواهد شد و مشکلات و معضلاتی به مراتب پیچیده‌تر را ایجاد خواهد کرد که می‌تواند هر کشوری را تا سال‌های سال به دور باطل عقب‌افتادگی بکشانند.

در دوره‌ای که دریچه جمعیتی باز است، سیاست گذاری به طور خاص باید بر عرضه و تقاضای نیروی کار متمرکز باشد.

از بعد عرضه، سیاست‌های اتخاذ شده باید به

اروپای شرقی و شوروی سابق - در برخورد با این دوره، رهنمودهای کلی زیر را ارائه کرده‌اند: "از مطالعات موردی چنین بر می‌آید که چند متغیر کلیدی سیاست گذاری بر توانایی ملت‌ها در تحقق و بهره‌برداری از "موهبت جمعیتی" تاثیر دارد.

سیاست‌های بهداشتی در راستای ارتقای سلامت عمومی و دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، تنظیم خانواده و سیاست‌های

تکوین یک نیروی کار سالم، ماهر و بانگیزه بیانجامد. به سخن دیگر این سیاست‌ها باید به ارتقای سطح تغذیه، بهداشت و سلامت نیروی کار (به‌ویژه نیروی کار بالقوه) و ارائه آموزش کارآمد به آنان تاکید کند.

از بعد تقاضا، سیاست‌ها باید به ایجاد شرایط مساعد (سیاسی اجتماعی و اقتصادی) برای جذب و اشتغال مولد نسل‌های بزرگ ناشی از باروری سطح بالای گذشته که در امواج بلند

در اتخاذ این مجموعه از سیاست‌ها، علاوه بر ملاحظات بهداشتی، آموزشی و اقتصادی یاد شده، باید بر بستر خاص هر کشور اجتماعی برآمده از تجربه تاریخی خاص اجرا شوند

بهداشتی مرتبط با آن در جهت کمک به خانواده‌ها برای تحقق تعداد مطلوب فرزندان، سیاست‌های آموزشی برای ارتقای دسترسی به مدرسه و آموزش، و سیاست‌های اقتصادی برای ارتقای انعطاف‌پذیری بازار کار، آزادی تجارت، اعتبار مکفی و پس‌انداز. ۶

بلوم و همکارانش این سیاست‌های کلی را باز می‌کنند و به تفصیل توضیح می‌دهند. با وجود این هر کشور باید با توجه به مقتضیات خود

وارد نیروی کار می‌شوند، کمک کند. با توجه به تجارب سایر کشورها در مواجهه با دریچه جمعیتی، مطالعاتی در این خصوص انجام شده است.

برای مثال "بلوم و همکاران او، پس از بررسی تجربه کشورها و مناطق مختلف - شرق آسیا از جمله ژاپن، آمریکای شمالی، اروپای غربی، استرالیا و زلاند نو، جنوب آسیا، آمریکای لاتین، خاورمیانه و شمال آفریقا، آفریقای زیر صحر،

آمادگی، سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و اجرای درست برنامه‌هاست و تصمیم‌سازان و سیاست‌گذاران، با عنایت به مسئولیتی که دارند، ناگزیرند که در سیاست‌گذاری‌های کلان کشور فرصت تاریخی و تکرارناپذیر ایجاد شده توسط دریاچه جمعیتی را لحاظ کنند. بی‌تفاوتی نسبت به روندهای جمعیت، ضمن آن که می‌تواند به از دست رفتن فرصت‌های استثنایی، زودگذر و تکرارناپذیر ایجاد شده در این دوره بیانجامد، چشم‌انداز خوشایند و روشنی نیز از آینده کشور ترسیم نمی‌کند. در

تکرار ناپذیر ایجاد شده حداکثر استفاده را کرد تا اقتصاد در حال توسعه کشور، نظیر کشورهای موفق در این زمینه (برای مثال بعضی از کشورهای شرق آسیا)، به اقتصادی توسعه یافته تبدیل شود. آیا ایران با اطلاع و آمادگی وارد دریاچه جمعیتی شده است؟ به نظر نمی‌رسد پاسخ این سوال مثبت باشد. در واقع به هر دلیلی از جمله اطلاع‌رسانی ناقص اقتصاددانان و جمعیت‌شناسان در چند سال گذشته، ایران بی‌اعتنا از کنار این فرصت

مجموعه‌ای از سیاست‌های مناسب را برای بهره‌برداری درست و به موقع از دریاچه جمعیتی اتخاذ کند.

در اتخاذ این مجموعه از سیاست‌ها، علاوه بر ملاحظات بهداشتی، آموزشی و اقتصادی یاد شده، باید بر بستر خاص هر کشور اجتماعی برآمده از تجربه تاریخی خاص اجرا شوند. بنابراین، اگر سیاست‌گذاری‌ها متناسب با بسترهای اجتماعی - اقتصادی آن جامعه انجام نشود، مطمئناً نتایج مطلوب به بار نخواهد آمد.

خلاصه و نتیجه‌گیری

بنابر یافته‌های موجود، جمعیت ایران حدوداً از سال ۱۳۸۴ وارد دریاچه جمعیتی شده است و تقریباً چهار دهه در این دوره خواهد ماند. به تعبیر دیگر، دریاچه جمعیتی ایران که در آستانه سرشماری ۱۳۸۵ باز شده بود، در حدود چهار دهه باز می‌ماند و در حدود سال ۱۴۲۵ بسته می‌شود.

پیداست که پس از بسته شدن دریاچه جمعیتی، از حدود سال ۱۴۲۵ به بعد، جمعیت ایران به سوی پیری مفرط و بی‌سابقه‌ای حرکت خواهد کرد. در تاریخ تحولات جمعیتی ایران هم، نظیر هر کشور دیگری دریاچه جمعیتی یک بار باز می‌شود و همان‌طور که ملاحظه کردیم، ابتدا و انتهای آن تقریباً مشخص و دوام آن کوتاه مدت است.

با وجود این، اگر دریاچه جمعیتی ایران را به درستی مطالعه کنیم و سیاست‌های متناسب با این پدیده را اتخاذ کنیم، می‌توان از فرصت

به سخن دیگر، در آستانه سرشماری سال ۵۸۳۱ (یا به تعبیر دقیق‌تر در حدود سال ۴۸۳۱) جمعیت ایران وارد دریاچه جمعیتی شد. دوره‌ای که در آن تحولات ترکیب سنی فرصت بسیار مناسب، استثنایی و تکرارناپذیری برای توسعه (یا در صورت بی‌توجهی به آن، برای انحطاط) فراهم کرد

کوتاه‌مدت (در زمانی که دریاچه جمعیتی باز است) با افزایش بیکاری ممکن است به تدریج بافت اجتماعی و نظم اخلاقی فرویزد و جامعه به سوی انحطاط میل کند و در دراز مدت هم (پس از عبور و خروج از دریاچه جمعیتی) با افزایش در تعدد سال‌خورده‌گان فاقد پس‌انداز و فقر ملی، در یک اقتصاد بدون نفت، کشور می‌تواند به اضمحلال کشیده شود. لذا بر تصمیم‌سازان و سیاست‌گذاران در سطح کلان کشور فرض است که پرداختن به فرصت‌های ایجاد شده در اثر تحولات جمعیتی را در راس اولویت‌هایشان قرار دهند.

جمعیتی ایجاد شده، در حال عبور است. بنابراین در ادامه این سوال پیش می‌آید: آیا می‌توان از کنار دریاچه جمعیتی ایران بی‌اعتنا عبور کرد؟ اگر دریاچه جمعیتی خودکار بود و خودبه‌خود عمل می‌کرد، جواب این سوال می‌توانست مثبت باشد.

ولی همان‌طور که پیش از این ملاحظه کردیم، دریاچه جمعیتی خودکار نیست، خودبه‌خود در مسیر سازنده عمل نمی‌کند و باید به طور فعال آن را هدایت کرد. تبدیل دریاچه جمعیتی، به عنوان یک امکان بالقوه، به موهبتی جمعیتی به عنوان یک فرصت اقتصادی بالفعل، مستلزم

پی‌نوشت

- ۱- توماس رابرت مالتوس "Thomas Robert Malthus" (۱۸۳۴ - ۱۷۶۶) اقتصاددان، و نظریه‌پرداز قرن هیجدهم انگلستان است. وی در کتاب خود به نام "تحقیق درباره اصل جمعیت" این نظریه را ارائه کرد که بسط فقر و گرسنگی در جوامع ناشی از ازدیاد و فزونی جمعیت است و تنها راه مقابله با آن، برقراری تعادل بین رشد جمعیت و میزان ثروت یا مواد غذایی است. این کتاب با عنوان مطول "مقاله‌ای در باب اصل جمعیت، آن‌طور که بر پیشرفت آتی جامعه تأثیر می‌گذارد، همراه با اشاراتی به پیشگویی‌های آقای گودوین، کندرسه و دیگر نویسندگان" در سال ۱۷۹۸ منتشر شد. مالتوس اولین نویسنده‌ای نبود که به این نکته بدیهی اشاره کرد که رشد جمعیت بالاخره محدود به رشد امکانات تولید مواد غذایی است، اما او نخستین نویسنده‌ای است که آن را با مثال ساده‌ای سر زبان‌ها انداخت. او می‌گوید: اگر جمعیت به طور نامحدود رشد کند، به صورت تصاعد هندسی فزونی پیدا می‌کند، در حالی که مواد غذایی در بهترین شرایط تولید، تنها به صورت تصاعد حسابی افزایش می‌یابد. بنابراین رشد مواد غذایی در چه باشد، افزایش کنترل نشده جمعیت به سرعت باعث می‌شود، جای کافی برای همه پیدا نشود. (برگرفته از روزنامه رسالت مور ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۱ و روزنامه دنیای اقتصاد شماره ۱۰۰۷ مورخ ۲۶ تیر ۱۳۸۵).
- ۲- ژولین لینکلن سیمون (Julian Lincoln Simon) (۱۹۸۸ - ۱۹۳۲) اقتصاددان و نظریه‌پرداز آمریکایی که از جمله طرفداران این نظریه بود که افزایش جمعیت به افزایش تقاضا می‌انجامد و افزایش تولید و افزایش سرمایه‌گذاری خواهد شد.

۳- Demographic window

۴- به نقل از ۲۰۰۸، Wikipedia, Free Encyclopedia

آمارهای گذشته ایران از Population Research Bureau گرفته شده است. این آمارها در برنامه پیش‌بینی جمعیت DemProj قابل دسترسی است.

۶- ۱۹.p, ۲۰۰۸, Bloom, Canning and Silva

نما

هادی آجرلو
(عمران ۸۸)

از «چیزی تو کشو نیست»، گزیده‌ای از شعر و عکس جهان، ترجمه محمدرضا فرزاد، انتخاب تصاویر شهریار توکلی، انتشارات حرفه هنرمند، پاییز ۱۳۹۱

شادمانی، پرندهای گله نمی‌بندند

شعر: Padgett Ron

عکس: Frank Robert

چند لحظه قبل، قلبم به تاپ تاپ افتاده بود
با خودم فکر کردم «خیلی بده الان سخته کنم و بمیرم
وسط نوشتن شعر»
بعد فکری کردم که خیالم را راحت کرد
این که هیچ کس تا حالا نشنیده کسی وسط نوشتن شعری
مرده باشد.
همان طور که هیچ پرندهای وسط پرواز نمی‌میرد.
البته من اینطور فکر می‌کنم.

گل‌ها

شعر: Cope Wendy

عکس: Gibson Ralph

بعضی‌ها فکرش رو هم نمی‌کنن که راست می‌گی.
اومدی و گفتی نزدیک بود برام گل بخری
که یه جای کار لنگیده.
مغازه بسته بوده. یا شایدم شک داشتی
از همون شک‌ها
که یه باره به جون آدم‌هایی مثل ما می‌افته. فکر کردی
شاید از گل‌ها خوشم نیاد.
حرفت خنده‌ام انداخت و بعد بغلت کردم
حالا فقط به حرفت می‌خندم.
ولی ببین گل‌هایی که نزدیک بود برام بخری
این همه وقت چه تازه موندن.

دو قطعه شعر از دکتر رضا غیاثی، استاد دانشکده فنی

بسمه تعالی شانه و له الحمد

بوی بهشت

دُرِ نصیحتی است خوش، حلقهٔ گوشوار کن
ساقی می فروش کو غمزه کند به ما بگو
عزت و سروری چو شد دولت مُستدامِ تو
این همه ناز میکنی، دل پربای دلبر
بوی بهشت میوزد از سوی وادی یمن
از دمِ عطریار چون پُر شده شرق و غرب هم
عشق کشد به بندگی، غم برود ز زندگی
عطری بهشت اگر طلب میکنی از نسیمِ حق
عمر چو ابر می رود، همچو رضا درین دَهِه

جام می آت چو پُر بُود بر همه انتشار کن
بادهٔ نابِ عشق در کامِ منِ خُمار کن
یاد و تَفَقُّدی هم از چاکرِ جان نثار کن
یا که به بوسه مرهمی بر دل بیقرار کن
همچو اویس، مادرت خدمتِ بیشمار کن
مُشک خُتن بگیر یا آهوی چین شکار کن
بندۀ او اگر شدی یکسره افتخار کن
قَدَرِ گلِ لطیف دان، شُکر ز زخمِ خار کن
با همه سختی زمان باده بنوش و کار کن

■ رضا غیاثی - آبان هشتاد و پنج ■

اسرارِ مگو

زان روز که بلبل پی گل ساز و نوا کرد
ساقی که خُمِ آب حیاتش همه پُر باد
نرگس چو ندید آن دم و سوسن چو نگفت آن
ما را که نشد بوسِ گلی حاصل ازین عمر
فرعون اگر ایمان نَبَرَد بر ره معشوق
در عشق گرفتار شدم سرخوش و شاداب
با جمیع جوانانِ سبو خورده بگویند
زان روز شدم زنده که آن ساقی مَه رو
هر مست که پیمانه کشید از خُمِ جانان

آسرارِ مگو در چمن و سبزه رها کرد
عیشِ پُر شَه ریخت، غمی دُر دِ گدا کرد
در باغ که دانست که مستوره چه ها کرد
یک قطره گلاب از غمِ دیرینه جدا کرد
بر او رُود آن قصه که موسی و عصا کرد
آه از غمِ دلدار که چون بادل ما کرد
این شیوه نه رسمی است که آن پیر بنا کرد
یک قطره می عشق به خونِ رگِ ما کرد
جان همچو رضا در ره معشوقه فدا کرد

■ رضا غیاثی - اردیبهشت هشتاد و شش ■

آزمونی برای برنامه و قانون مداری نخبگان!

تهیه شده توسط: کارگروه تدوین استراتژی کانون

برنامه ریزی در ذات خود از اجزای دنیای مدرن و حرکت به سمت مدرنیته و توسعه است. ضرورت توجه به آن از بعد اجرایی و فرهنگی بر نخبگان جامعه ما پوشیده نیست. هرچند که بر بسیاری از فعالان عرصه کسب و کار چه در بخش های دولتی، عمومی و خصوصی پوشیده است. شاید مهم تر از توجه شکلی به برنامه ریزی و اجرای آن، دغدغه فرهنگی و ذاتی به ضرورت آن است که مساله اصلی دست اندکاران صنف های مختلف است.

قبیل افراد با توانایی های این چنینی حضور داشته اند، اما کانون بعد از بیست سال، تاکید می کنیم، علی رغم کارنامه درخشان با ضریب صحیح محیط عملیاتی آن، هنوز فاقد برنامه، ساختار و ذهنیت برنامه ریزی و برنامه مداری است. در طی این سال ها بسیاری از فعالان کانون به پشتوانه موفقیت مداری خود در بنگاه های شان و بلندپروازی های شخصی شان، در کانون بزرگ حرف زده اند و کوچک پاسخ گرفته اند، در بسیاری موارد کار گروهی را انجام یک کار در کنار هم تفسیر کرده اند نه انجام کارهای مختلف با هم و هماهنگ با هم. عموماً برنامه ریزی های اندک صورت گرفته و ماموریت های تعریف شده برای شورا و هیات مدیره و اعضا و کمیته ها مبتنی بر ارزیابی صحیح منابع و واقع بینی نبوده است.

خوشبختانه با تلاش های صورت گرفته در سال ۱۳۹۱، برای اولین بار تلاش شد، شبیه بسیاری از سازمان های انتفاعی و غیرانتفاعی و بر اساس یک اولویت بندی ضمنی، تحلیل مناسبی

از وضعیت مالی کانون و هزینه تمام شده فعالیت های

اعضا، نداشتن سازمان اجرایی کارآمد، چالش های شکل گیری و ثبات و دلایل دیگری در این زمینه موثر بوده اند. در هر حال، علی رغم موفقیت های چشم گیر کانون در طی بیست سال گذشته با شرایط اجتماعی پرتلاطم کشور که مهم ترین آنها، بودن و تعطیل نشدنش است، در زمینه حرکت های منسجم و استفاده از پتانسیل فراوان خود، برنامه مناسبی نداشته است. جالب اینجاست که وقتی به بدنه هیات مدیره ها و شوراها نگاهی بیاندازیم، عموماً افرادی را مشاهده می کنید که در سازمان ها و شرکت ها و سمت های خود موفق و رو به جلو هستند، ولی وقتی این افراد در کنار یکدیگر جمع می شوند، دقیقاً مثل تیم منتخب جهان در فوتبال از یک تیم محلی شکست می خورند. آیا این افراد به خودی خود، سازماندهی و مدیریت نمی دانند، آیا بنگاهداری نکرده اند، اگر مرور کنیم. در تمامی گروه های دست اندر کار تا به امروز این

بسیاری از ما در شرکت ها و انجمن های غیردولتی که با آنها در ارتباط هستیم، برنامه ریزی می کنیم، گزارش پیشرفت می دهیم و کنترل و نظارت می شویم و می کنیم. اما تا چه حد در درون خود به اثربخشی این فرآیندها اعتقاد داریم؟ متأسفانه در جامعه ما، ابزارها و روش های مدیریت و مهندسی صنایع تا حدود زیادی به عنوان الزامات شکلی و دست و پاگیر و غیرضروری تلقی می شوند. مثل همان برخوردی که با مفهوم ایمنی داریم. البته این از توسعه نیافتگی ماست و شاید بهترین محل رفع آن در همین تشکلهاست. باید دید ما که خود را نخبگان یک جامعه شاید در حال توسعه می دانیم، در این آزمون چگونه عمل می کنیم؟ به چه میزان خود را قانون مدار می دانیم؟ پاسخ به این پرسش از نظر نگارندگان بسیار کلیدی است، چرا که طیف فارغ التحصیلان دانشکده فنی، بالاخص آن گروه از آنان که در زمره فعالان تشکله ها می باشند به حق را از نخبگان و روشنفکران جامعه می دانند و ادعای پر و پیمانی در این زمینه دارند.

امروز کانون بیش از بیست سال از عمر خود را پشت سر می گذارد، عموماً در طی این سال ها، بر ذات نوپایی و سپری کردن دوران ایجاد، طفولیت و رشد و تاحدی از جنبه فعالیت فوق برنامه بودنش برای دست اندرکاران آن، از برنامه به مفهوم واقعی آن، حتی در مقیاس سال هم خبری نبوده است. البته هر سال بودجه ای تنظیم می شده است، طبیعتاً برای بودجه ریزی باید برنامه ای هم تنظیم می شده است. ولی در کانون سال ها عکس این مطلب بوده، اول بودجه بسته می شده، بر اساس آن برنامه استخراج می شده است. معنی این حرف تصمیم قطعی برای اداره کانون بر اساس روزمرگی ها و جرقه ها در طی سال و تن دادن به رویدادها و وظایف اجباری بوده است. البته فوق برنامه بودن، افتخاری بودن

ننوشته و برای اجرایی شدن، بنویسیم. تا حد ممکن گروه‌های مختلف فارغ‌التحصیلان و ذی‌نفعان کانون را در برنامه‌ریزی دخیل کنیم. بر اساس واقع‌گرایی و عمل‌گرایی با در نظر داشتن حداکثر کیفیت ممکن، برنامه را تدوین کنیم.

در حین تدوین برنامه گروه‌های مختلفی را که با کانون ارتباط چندانی ندارند با کانون مرتبط سازیم.

در حین فرآیند تدوین به آموزش اعضای دست‌اندرکار به آن ببیندیشیم و آن را به عنوان یک محصول جنبی این فرآیند، مورد توجه قرار دهیم و خود فرآیند تدوین را یک فرصت بدانیم.

اصل را بر اتمام این فرآیند با حداکثر کیفیت واقع‌بینانه بگذاریم و بدانیم داشتن یک برنامه با ایراد، بهتر از نداشتن آن است و تلاش کنیم پس از تولید اولین ویرایش، در فرصت‌های آتی برای بازنگری و بهبود آن اقدام کنیم.

تلاش کنیم که فرآیند را تنها به برنامه‌ریزی راهبردی محدود نکرده و آن را به مدیریت راهبردی منتهی نماییم.

بر مبنای این موارد تلاش می‌شود که اطلاعات مربوط به تدوین استراتژی به صورت آزادانه در اختیار علاقمندان قرار داده شود تا بتوانند به تدوین هرچه بهتر آن کمک نمایند. از این پس این صفحه پل ارتباطی کارگروه تدوین با علاقمندان می‌باشد. برای نخستین گام نیز دو فرم اولیه گردآوری اطلاعات بر روی سایت قرار گرفته که افراد علاقمند می‌توانند آن را تکمیل و برای کارگروه ارسال نمایند.

راهی که انتخاب شده و مدل‌ها، تئوری‌ها و خروجی‌ها، هیچ کدام خارج از ایراد و امکان تصحیح نیست، خواهش می‌کنیم در صورت علم به این نواقص، ما را مطلع و یاری‌رسانمان در رفع آنها باشید.

دانشگاه تهران است، چه برسد به جامعه مهندسی کشور. پتانسیل‌های زیادی وجود دارد که می‌توان از آنها بهره‌گرفت و فرصت‌های بسیاری را برای فارغ‌التحصیلان، دانشکده فنی و حتی بخش مهندسی کشور و مردم، فراهم نمود که توان بهره‌گیری از آنها وجود ندارد.

تمامی اینها که رفت نه به این مفهوم بود که بیان شود در بحران هستیم و با آسیب‌های جدی و بنیادی روبرو. که با اعتقاد راسخ، باورمان این است که حتی اگر هیچ کاری جز برگزاری جلسات کمیته‌ها، شورا، هیات مدیره و ... صورت نگیرد. در شرایط فعلی موفقیت خوبی را تجربه کرده‌ایم. همین که به واسطه کانون، جریان گفتگو بین گروه کوچکی از فارغ‌التحصیلان نیز برقرار باشد، بسیار مفید و سازنده است. از نظر کارگروه، خود گفتگو کردن، شنیدن، تمرین تحمل کردن، برتابیدن یکدیگر، محصولی است بسیار ماندگار. این تمرین‌هاست که زیرساخت‌گذار موفق به مدرنیته را فراهم می‌آورد و بسترهای واقعی توسعه را می‌پراکند.

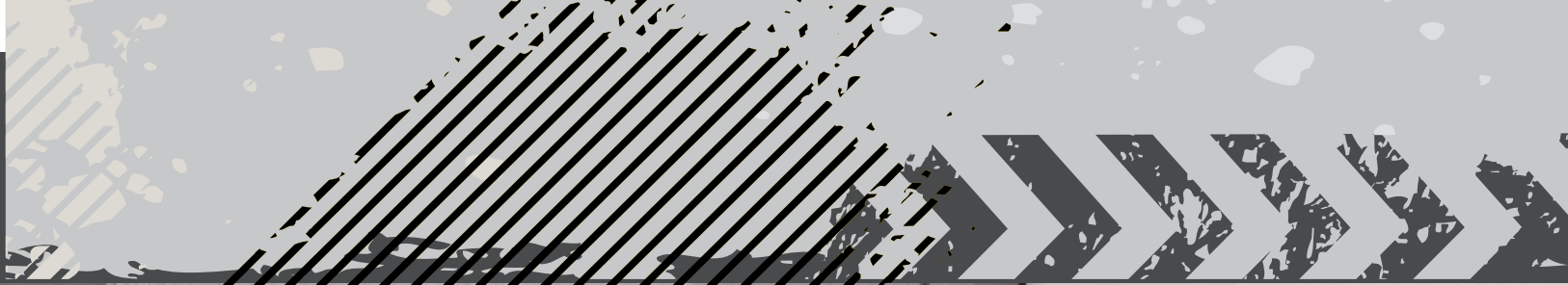
بر اساس دغدغه‌های فوق، هیات مدیره دوره یازدهم، پیشنهاد تدوین برنامه راهبردی کانون را به شورای عالی ارایه کرده است. این پیشنهاد در جلسه شورای عالی به تصویب رسیده و مقرر است تلاش شود که طی شش ماه آینده، برنامه راهبردی کانون (استراتژی) تدوین شود. به همین منظور نیز کارگروهی در هیات مدیره برای پیگیری این موضوع آغاز به کار نموده است. این کارگروه به نمایندگی از شورای عالی و هیات مدیره، چند اصل را به عنوان مبانی تدوین برگزیده است.

بیش از آن که به کیفیت مدل تئوری کار ببیندیشیم به کیفیت اجرایی شدن آن توجه داشته باشیم. برنامه را برای کتابخانه کانون

آن صورت گرفته و بر اساس یک برنامه تا حدودی اجرایی، بودجه کانون تنظیم شود. این روند، تاکید دبیر کانون و هیات مدیره مبنی بر ارتقای جایگاه حق عضویت در سبد درآمدی کانون، اعلام نهضت حق عضویت و صرفه‌جویی در بسیاری از موارد و تمایل بیشتر به تحول خواهی، این نوید را داد که دستیابی به یک اجماع در راه آینده کانون مبتنی بر یک برنامه، شاید شدنی باشد. در بسیاری موارد اجماع در بیان و رای‌گیری حاصل می‌شود، ولی چون در واقع اجماعی وجود ندارد و کار نیز گروهی است، در عمل تحولی صورت نمی‌گیرد.

شرایط تشکل ما به فراخور بسیاری از نکاتی که گفته شد با مقتضیات پیچیده‌ای توأمان است. در بسیاری موارد، در یک موضوع در هیات مدیره یا شورا با تغییر طیف حاضران و غایبان عضو جلسه در دو نشست پایپی، در رابطه با یک موضوع دو تصمیم متضاد اتخاذ می‌شود. به راحتی می‌توان گروه‌های تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر را در ورطه رویاهای شیرین از پروژه‌های تعالی مدار فرو برد و هیچ یک را نیز به علت نبود منابع به سرانجام نرساند. به راحتی می‌توان اولویت‌ها را دستخوش تغییر کرد. در تخصیص منابع بسیار محدود کانون که به سختی گردآوری می‌شود، هیچ تقدم بخشی روشنی وجود ندارد.

مشخص نیست که هر هیات مدیره، در هر دوره به دنبال چیست؟ در برخی از موضوعات آسیب‌های جدی در آینده مشاهده می‌شود، در برخی از محورها با تحولات اجتماعی و فرهنگی به وجود آمده در جامعه، کانون در حال از دست دادن و به دست آوردن جایگاه‌ها و کارکردهایی است. در حال حاضر این تغییرات در بستر تحولات اجتماعی و منفعلانه صورت می‌گیرد. کانون حتی فاقد ساختار و سازمان‌گذار در روند تحولات مرتبط با مهد خود، دانشکده فنی و

تازه ها

مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم کانون روز چهارشنبه ۱۹ تیر ۱۳۹۲ با حضور اعضای هیات مدیره و تعدادی از اعضای کانون در تالار رجب‌بیگی دانشکده فنی برگزار شد. در این مجمع طبق روال هر ساله گزارش عملکرد کانون در یک ساله گذشته، گزارش مالی و گزارش بازرسان به اطلاع حاضران رسید. همچنین حق عضویت سال ۱۳۹۲ نیز ۶۰۰ هزار ریال تعیین شد. در این مجمع همچنین برگزاری انتخابات دوره دوازدهم به تصویب مجمع رسید. گزارش کامل را می‌توانید در این بخش مطالعه کنید.

مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم کانون برگزار شد

مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم کانون روز چهارشنبه ۱۹ تیر ۱۳۹۲ با حضور اعضای هیات مدیره و تعدادی از اعضای کانون در تالار رجب‌بیگی دانشکده فنی برگزار شد. برنامه با ریاست سنی دکتر مرتضی زاهدی (راه و ساختمان ۴۴) آغاز شد. دکتر زاهدی تعداد کم حضار را به دلیل مقارن بودن جلسه با ماه مبارک رمضان دانست و گفت: «با توجه به انتخاباتی که کانون در پیش رو دارد، امکان کنسلی این برنامه میسر نبود.» در این مجمع مهندس سیدرضا رفیعی طباطبایی (برق ۴۹) به عنوان رئیس، مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۳) به عنوان منشی و مهندس محمدباقر عراقی (شیمی ۴۲) و مهندس علی اصغر گواهی (متالورژی ۵۰)، به عنوان ناظر این مجمع انتخاب شدند. دستور کار توسط رئیس مجمع قرائت شد و سپس دکتر شکرچی زاده، دبیر کانون به قرائت گزارش شورای عالی برای حضار پرداخت. مشروح این گزارش در پایان می‌آید. سپس مهندس روزبه صالح‌آبادی (عمران ۸۰)، خزانه‌دار کانون نیز به ارائه گزارش مالی برای حضار پرداخت. همچنین حق عضویت سال ۱۳۹۲ نیز ۶۰۰ هزار ریال تعیین شد که تعدادی از اعضای کانون با افزایش حق عضویت مخالف بودند ولی در نهایت با رای‌گیری این مبلغ به تصویب مجمع رسید. گزارش بازرسان نیز توسط سیدعلی میرپور (برق ۶۹) بازرس کانون قرائت شد. سپس تاریخ برگزاری انتخابات دوازدهمین دوره شورای عالی کانون توسط اسماعیل مسگرپور طوسی، رئیس هیات مدیره پیشنهاد شده و مجمع تصویب کرد تا رای‌گیری الکترونیکی از ۱۴ تا ۱۶ مرداد ماه و رای‌گیری دستی در تاریخ ۱۶ مرداد ماه برگزار شود.

صورت شفاهی دریافت شد. آن هم این بود که نام این دانشکده به پردیس البرز تغییر یافت.

کمیته تعامل کانون و دانشکده در سال ۹۱ با برقراری جلسات منظم در شنبه‌های اول هر ماه به بررسی مسایل و راهکارهای ارتباط بیشتر کانون با دانشکده و جذب دانشجویان و همچنین تقویت روابط فی‌مابین کانون و دانشکده می‌پردازد. اعضای این کمیته پس از بحث و بررسی در مورد دانشجویان پیشنهادی جهت نماینده دانشجویی در کمیته تعامل، آقای طالب‌پور را به عنوان نماینده دانشجویی انتخاب کردند. ضمناً این کمیته در دومین جلسه خود با برگزاری انتخابات داخلی خانم دکتر زهرایی را به سمت رئیس کمیته، آقای مهندس مهنا را به سمت نایب رئیس و آقای مهندس طالب‌پور را به سمت دبیر کمیته انتخاب کردند. دیگر اعضای این کمیته آقای دکتر اخلاقی، آقای تقی‌دخت و خانم صالحی می‌باشند.

پس از پیگیری‌های مکرر و جلسات متعدد اعضای هیات مدیره و شورای عالی کانون با مسئولان وزارت راه و شهرسازی و همچنین کمک‌های آقای مهندس انصاری و دکتر نژادحسینیان در جلسه‌ای که با وزیر سازمان راه و شهرسازی برگزار شده بود، قرارداد واگذاری زمین به مدت ۱ سال دیگر تمدید شد و نامه‌ای نیز از سوی سازمان به شهرداری منطقه ۵ مبنی بر اخذ جواز ساخت ارسال گردید.

۱- فعالیت‌های سازمانی

۱-۱ شورای عالی
شورای عالی برای بررسی فعالیت‌های کانون و اخذ تصمیمات عمده به طور معمول در آخرین پنجشنبه هر ماه جلسه داشته است و تعداد کل جلسات برگزار شده، شورای عالی دوره یازدهم در سال ۱۳۹۱، جمعا ۱۰ جلسه بوده است.

۱-۲ هیات مدیره

هیات مدیره برای بررسی کارهای جاری کانون و اخذ تصمیمات اجرایی در روزهای یکشنبه هر هفته به طور معمول در محل کانون جلسه داشته است که ضمن بحث و بررسی جهت مدیریت فعالیت‌های اجرایی کانون، اقدام به اتخاذ تصمیمات مهم گرفته که عمده این تصمیمات به اختصار قرائت می‌گردد.

بررسی و موضع‌گیری در رابطه با تشکیل دانشگاه تهران ۲ در استان البرز پیشنهاد شد، جلسه‌ای با میزبانی کانون و با دعوت تعدادی از اساتید دانشکده فنی تشکیل شود. این جلسه در روز ۱۰ اردیبهشت در محل کانون تشکیل شد که ادامه این مبحث نیز در تاریخ ۱۷ اردیبهشت ماه با حضور اساتید دانشکده فنی برگزار شد. پیرو این جلسه کانون بیانیه‌ای را با مشورت اساتید آماده و به دانشگاه ارسال کرده و موضوع به طور جدی از کانون پیگیری شد و از دانشگاه تنها یک جواب به

گزارش فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۱

به مجمع عمومی عادی سالیانه کانون مورخ ۹۲/۰۴/۱۹

هیات ریسه محترم مجمع عمومی، اعضای محترم کانون، با کمال احترام خلاصه فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۱ را تقدیم می‌نماید.

● فهرست فعالیت‌ها

- فعالیت‌های سازمانی
- شورای عالی
- هیات مدیره
- کمیته‌های تخصصی
- دبیرخانه
- عضویت
- ارتباط با دانشکده فنی
- ۱-۲ کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی
- ۳- فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی
- ۱-۳ گردهمایی ماهیانه
- ۲-۳ جشن سالگرد
- ۳-۳ مراسم یادبود
- ۳-۴ انتشار سالنامه
- ۳-۵ انتشار پیام‌نامه
- ۳-۶ بیمه
- ۳-۷ خدمات رفاهی
- گزارش مالیاتی

بیشتر فعالیت‌های فرهنگی کانون در قالب کمیته‌های منتخب برنامه‌ریزی شده و با همکاری اعضای این کمیته‌ها به اجرا در می‌آید. اسامی این کمیته‌ها و اهم فعالیت‌های آنان که به شرح ذیل می‌باشد.

۱-۳ کمیته‌های تخصصی و اجرایی

کمیته انتشارات: در سال ۹۱، طی برگزاری جلسات هفتگی با توجه به فعالیت این کمیته، ۲ شماره خبرنامه با عناوین راه‌های نجات دریاچه ارومیه و وقایع ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ چاپ شده است.

کمیته بازدید: نتایج برگزاری جلسات منظم و مستمر در روزهای دوشنبه هر هفته، شامل برنامه‌ریزی و اجرای بازدیدهای گوناگون برای اعضای کانون بوده است. از جمله این بازدیدها می‌توان به سفر به شهرهای آذربایجان - کرمانشاه - قزوین - یزد - فیروزکوه - دربند و اوسون - دشت هویج - تنگه واشی - چشمه باداب سورت - کویر مصر - سلفچگان - آبشار سنگان - اشاره نمود.

کمیته همایش‌ها: در سال ۱۳۹۱، با برگزاری جلسات هفتگی فعالیت‌های مربوط به برگزاری مراسم جشن سالگرد کانون را برنامه‌ریزی کرده که اهم این فعالیت‌ها عبارت است از:

بررسی مسایل مربوط به جشن سالبانه کانون در سال ۱۳۹۰ با بررسی برنامه‌های پیشکسوتان، بازنشستگان، مهندسین برجسته و مسایل مربوط به مجری برنامه.

کارگروه‌های مختلف جهت تدوین سناریوهای جدید جهت برگزاری هریک از قسمت‌های جشن سالبانه ۱۳۹۱.

شناسایی و ارتباط با مهندسین پیشکسوت و انجام بازدید و دیدار با این افراد. پیگیری انتخاب گروه موسیقی جشن. انتخاب پوستر و بروشور، کتابچه. تندیس مربوط به مهندسین پیشکسوت.

کمیته مهندسان برجسته: کمیته مهندسان برجسته نیز با برگزاری جلسات منظم در طول ماه‌های آخر سال و پس از بررسی رزومه‌های ارسال شده به این کمیته ۱ نفر را به عنوان مهندس برجسته سال ۹۱ انتخاب کردند.

افتتاح دفتر شماره ۲ کانون در استان گیلان و انتخابات اعضای هیات عامل از دیگر کارهای مهمی بود که در سال ۹۱ انجام شد. در این انتخابات مهندس حسین حداد کلور به عنوان نماینده هیات مدیره حضور داشتند و در نتیجه ۵ نفر از اعضای کانون به عنوان اعضای هیات عامل (اصلی - علی‌البدل) انتخاب شدند.

پروژه تدوین تاریخ شفاهی دانشکده فنی دانشگاه تهران، پس از طرح ایده اولیه و بحث‌های مقدماتی آن در کانون فنی، سرانجام آغاز به کار کرد. تاریخ شفاهی که در قالب مصاحبه‌های سازمان‌یافته با افراد و مستندسازی روایت‌های مصاحبه‌شوندگان انجام می‌گیرد، از روش‌های پژوهش کیفی در حوزه تاریخ است و امروزه بیش از پیش مورد توجه مراکز دانشگاهی و تحقیقاتی بزرگ دنیا قرار دارد. ثبت تاریخ دانشکده به عنوان نخستین مرکز آموزش عالی مهندسی در ایران اهمیت ویژه‌ای دارد. چرا که این دانشکده در طول سال‌های عمر خود، هم مبدا تحولات عمده اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در کشورمان بوده و هم چهره‌های برجسته علمی و فرهنگی به جامعه ایران معرفی کرده است.

طرح تدوین تاریخ شفاهی دانشکده فنی تلاشی برای ثبت تاریخ این دانشکده و سیمای اجتماعی، اقتصادی و علمی کشور در دوره‌های مختلف عمر آن با مشارکت عوامل سازنده آن است.

فاز مطالعاتی پروژه تاریخ شفاهی دانشکده فنی هم اکنون در کانون مهندسین دانشکده فنی در دست اجراست و کانون از نظر پیشنهاد اعضا برای اجرای بهتر آن استقبال می‌کند.

پیرو اطلاعیه هیات مدیره کانون و درخواست کمک به زلزله‌زدگان آذربایجان شرقی، کمک‌های قابل توجهی از اعضای فارغ‌التحصیل خارج از کشور (کانادا) و فارغ‌التحصیلان داخل کشور و سایر خیرخواهان جمع‌آوری گردید و کانون به لحاظ اهمیت موضوع بلافاصله سفارش ساخت واحدهای بهداشتی پیش‌ساخته را انجام داد ۱۵ واحد حمام - سرویس بهداشتی مجهز به سیستم گرمایش با نظارت و همت اعضای کانون و معتمدان محلی نصب و راه‌اندازی شد و همچنین ساخت سرپناه جهت استقرار دام‌های روستاییان در چند روستا نیز از جمله کارهای انجام شده می‌باشد. از دیگر مواردی که انجام شد با توجه به سرمای منطقه و نیاز به اسکان موقت آسیب‌دیدگان زلزله، توجه به گسترده‌نگی نیاز به سرپناه موقت از سال کانکس‌های خریداری شده توسط کانون و اهدایی از طرف شرکت‌ها بود.

کانون بعد از بیست سال، علی‌رغم کارنامه درخشان، با ضریب صحیح محیط عملیاتی آن، هنوز فاقد برنامه، ساختار و ذهنیت برنامه‌ریزی و برنامه‌مداری است. در روزهایی که اداره صحیح بنگاه‌ها، آن هم از نوع غیرانتفاعی با پیچیدگی‌های فراوانی روبروست. اگر بدنه فارغ‌التحصیلان تمایل دارند که همچون روزهای آغازین تاسیس کانون در زمینه فعالیت خود در کشور پیشرو بوده و در مقیاس ملی و حتی جهانی در جریان تعاملی ارتباطات قرار بگیرند، بایستی دورنمای خود را تا حد امکان ترسیم نموده و ماموریت‌های خود را بر اساس شرایط محیطی پر تلاطم کانون باز تعریف کرده و بر آن اساس به برنامه‌های اجرایی و عملیاتی روشن در غالب دوره‌ها و کمیته‌های کانون برسند، اولویت‌ها و تخصیص منابع را به روشنی تعریف کرده و بر همان اساس حرکت کنند. برای دستیابی به همین منظور کمیته‌ای در شورای عالی با عنوان استراتژی کانون تدوین شده که تدوین آن را در مرحله اول و پیاده‌سازی و پایش آن را در مراحل بعد دنبال می‌کند. این کمیته با تدوین مدل برنامه‌ریزی، نسبت به بررسی اسناد بالادستی، محک‌زنی در مقیاس بین‌المللی و بررسی تاریخچه کانون اقدام نموده و افق‌سی سالگی کانون را برای تدوین استراتژی پیشنهاد نموده است. امید است که با جلب مشارکت گروه‌های مختلف فارغ‌التحصیلان اعم از عضو و غیرعضو، فعال و غیرفعال، بتوان در مراحل تدوین برنامه، به واقع‌نگری، هم‌افزایی و همدلی بیشتر دست پیدا کرد.

کمیته ورزش: با توجه به استقبال خوب اعضا از کلاس‌های ورزشی در سال ۱۹۰ این کلاس‌ها همچنان نیز در سال ۹۱ تمدید می‌شود. در این سال دوره‌های فوتسال که در سالن دانشکده فنی امیرآباد برگزار می‌شد، به سالن شماره ۲ واقع در در خیابان ۱۶ آذر انتقال یافت و در بهمن ماه نیز مسابقات فوتسال تحت عنوان جام مرحوم مهندس لکستانی برگزار شد. دوره‌های یوگای بانوان نیز به لیست فعالیت‌ها اضافه شد. استخر دانشکده فنی نیز با ۲۵ درصد تخفیف به عنوان تسهیلات برای کانون محسوب شد. ثبت نام باشگاه نیز تا به امروز ادامه دارد و تا به حال ۱۳۶ نفر به عضویت باشگاه در آمده‌اند.

گروه ورزش‌های کوهستانی:

کمیته ورزش‌های کوهستانی در سال ۹۱ حدوداً ۷ برنامه برگزار کرد که از جمله صعود به قله دماوند در مرداد ماه، صعود به قله کجال در آبان ماه، از بهترین فعالیت‌های کمیته به شمار می‌رود. همچنین در این سال مسئولیت کمیته از آقای میثم اکبری به عنوان سرپرست اولیه کمیته به آقای البرز صمدی انتقال یافت.

۴- دبیر خانه

تعداد کارکنان تمام وقت دبیرخانه در سال ۱۳۹۱، ۴ نفر و تعداد کارکنان پاره وقت، ۳ نفر بوده است، اعم از ۱ نفر حسابدار، ۲ نفر مسئول امور نرم افزاری و سخت افزاری کانون و پشتیبانی سایت دبیرخانه ضمن انجام وظایف معمول فعالیت‌های ذیل را نیز انجام داده است:

اقدام به عضوگیری در تمام مراسم‌های برگزار شده از سوی کانون و دانشکده فنی.

فعالیت جهت جذب اعضا برای تحت پوشش قرار گرفتن در بیمه تکمیل درمان گروهی.

کار یابی برای اعضای کانون و تامین نیروی متخصص برای شرکت‌های متقاضی.

مشارکت در برگزاری تمام گردهمایی‌های ماهیانه و مراسم‌های برگزار شده توسط کانون و دانشکده فنی.

تهیه پیامنامه و تهیه و به روز رسانی اخبار سایت.

۵- عضویت

در سال ۱۳۹۱، ۷۱۴ نفر به عضویت کانون در آمدند. (که از این تعداد ۲۶۶ نفر عضو پیوسته و ۳۳ نفر از عضویت وابسته به پیوسته منتقل شده‌اند و ۴۴۸ نفر به عضویت وابسته در آمده‌اند). بدین ترتیب تعداد کل اعضای کانون در اسفندماه سال ۱۳۹۱ برابر ۱۰۳۲۱ نفر، شامل ۷۶۴۹ نفر عضو پیوسته و ۲۶۷۲ نفر عضو وابسته بوده است.

در مجموع تا اسفندماه سال ۱۳۹۱ تعداد ۵۸۳ عدد کارت عضویت صادر گردیده است. تعداد ۱۱۷۵ نفر از اعضای کانون حق عضویت سال ۱۳۹۱ خود را پرداخت نموده‌اند. (تعدادی در سال‌های قبل و برخی در طول سال ۱۳۹۱ و تعداد ۲۱۲ نفر نیز از پرداخت معاف بوده‌اند و ۹۰ نفر نیز مادام‌العمر می‌باشند). ضمناً از این تعداد به جز ۹۳ نفر به علت عدم تکمیل مدارک، بقیه افراد کارت عضویت برایشان صادر شده است.

فیلم، افطار، پخش مستقیم فوتبال، شب یلدا، شام پیشکسوتان - کنسرت و جشن سالگرد کانون.

۲-۳ جشن سالگرد

این جشن طبق روال هر ساله جهت تجلیل از مهندسان پیشکسوت، استادان پیشکسوت، مهندسان برجسته، مهندسان بازنشسته و به یاد مهندسانی که در سال ۱۳۹۱ وفات یافتند، برگزار گردید. در این جشن بزرگ که برنامه‌های مختلفی تدارک شده بود، تعداد زیادی از اعضا به همراه خانواده‌هایشان حضور یافتند تا مثل همیشه میعاد خود را با دانشکده فنی بعد از فارغ‌التحصیلی تجدید نمایند. کانون از کلیه اعضای که با کمک‌های مالی خود اجرای باشکوه جشن سالگرد را ممکن کرده‌اند صمیمانه تشکر می‌نماید.

۳-۳ انتشار سالنامه

تقویم و سالنامه‌ای ۱۳۹۲ در اواخر سال ۱۳۹۱ چاپ و منتشر گردید. مجموع سالنامه‌های تولیدی سال ۱۳۹۲، شبه چرم ۷۵۰۰ جلد و تقویم جیبی ۲۰۰ جلد بوده است.

۴-۳ انتشار پیام‌نامه

پیام‌نامه کانون در سال ۱۳۹۱ در نیمه اول هر ماه تهیه و به صورت چاپی و الکترونیکی منتشر گردیده است. در این سال تعداد ۱۰ شماره پیام‌نامه تهیه و منتشر گردید و نسخه PDF آن نیز بر روی وبسایت کانون قرار گرفت. تمام شماره‌ها در وبسایت قابل دسترسی می‌باشد. ضمناً هر ماه پیام‌نامه کانون برای حدود ۷۳۹۷ نفر از اعضا به صورت پست الکترونیک ارسال گردید و هم چنین هر ماهه برای تعداد ۳۲۷۸ نفر از اعضا کانون و حدود ۲۹۹ نفر از اعضای هیات علمی که در لیست مکاتباتی کانون بوده‌اند پیام‌نامه ارسال گردید.

۵-۳ خدمات بیمه

هر ساله خدمات بیمه تکمیل درمانی برای اعضای کانون، مدیران و کارکنان شرکت‌ها از سوی کانون فراهم می‌شود و تعدادی بالغ بر ۵۰۰ نفر از خدمات بیمه‌ای کانون استفاده می‌کنند. امسال نیز مطابق روال سال‌های گذشته کانون با شرکت بیمه سینا قرارداد همکاری داشته؛ همچنین علاوه بر بیمه تکمیل درمانی کانون اقدام به عقد قرارداد با شرکت بیمه آسیا جهت انجام بیمه بدنه و بیمه شخص ثالث برای اعضا نمود که این شرکت بیمه شخص ثالث را با ۱۰ درصد تخفیف و بیمه بدنه را ۲۰ درصد تخفیف ارائه می‌نماید.

۶-۳ خدمات رفاهی

کانون در سال ۱۳۹۱ تصمیم به گسترده کردن خدمات رفاهی خود نمود که پیرو این تصمیم با تعدادی از رستوران‌های معتبر و شناخته شده، آژانس هواپیمایی، دارالترجمه، فروشگاه‌های ورزشی، مراکز فروش کتاب و هتل‌های بزرگ در تهران و شهرستان‌ها ارتباط برقرار کرده و قرارداد تنظیم نمود.

۴- گزارش مالیاتی

در خصوص امور مالیاتی کانون اعلام می‌گردد، طی پیگیری‌های انجام شده عملکرد مالیاتی تا سال ۸۹ معاف از مالیات و مالیات سال ۹۰ نیز توسط ممیزان دارایی در حال بررسی می‌باشد.

● ارتباط با دانشکده فنی

۱-۲ کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی

اختصاص جوایز ارزنده برای دانش‌آموزان ممتاز رتبه‌های زیر ۱۰۰ کنکور که به دانشکده فنی راه یافته‌اند. (۴ دستگاه نوت بوک اهدایی اعضای کانون).

تهیه و اهدا ۵ قطعه سکه ربع بهار آزادی به حایزین رتبه‌های برتر المپیادهای دانشجویی.

اختصاص مبلغ ۲۴۰ میلیون ریال کمک‌های مالی برای برگزاری کنفرانس‌های دانشجویی و اعزام هیات‌های دانشجویی به کنفرانس‌ها و مسابقات بین‌المللی.

تامین کارآموزی برای دانشجویان دانشکده فنی همکاری در برگزاری جشن فارغ‌التحصیلی سال ۹۱-۱۳۹۰ دانشکده فنی.

تامین هزینه چاپ مجموعه فارغ‌التحصیلان سال ۹۱-۱۳۹۰.

● فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی

گردهمایی ماهیانه

جلسات گردهمایی‌های کانون طبق روال گذشته در آخرین چهارشنبه هر ماه برگزار گردیده است. تعداد جلسات گردهمایی کانون در سال ۱۳۹۱، ۱۱ جلسه به شرح ذیل بوده است.

دیدار نوروزی و آرایه گزارش برنامه سفر نپال، ۳ مورد سخنرانی در مورد بررسی امکان نجات دریاچه ارومیه از خطر خشک شدن، تاریخ ماقبل اسلام، ۲ ماه پس از زلزله آذربایجان، برگزاری جلسه مجمع عمومی، نمایش

بودجه سال ۹۲ جدول درآمد و هزینه‌های کانون در سال ۱۳۹۲

ردیف	عنوان هزینه	هزینه (ریال)	عنوان درآمد مرتبط	درآمد (ریال)	اضافه هزینه	اضافه درآمد
۱	وظایف ذاتی	۱,۳۵۲,۰۰۰,۰۰۰	حق عضویت + فروش خدمات	۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰ + ۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۵۲,۰۰۰,۰۰۰	
۲	سالنما	۷۶۲,۰۰۰,۰۰۰	فروش سالنما	۸۵۰,۰۰۰,۰۰۰		۸۸,۰۰۰,۰۰۰
۳	انتشارات	۵۸۴,۶۰۰,۰۰۰	حق‌الدرج آگهی	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۸۴,۶۰۰,۰۰۰	
۴	بیمه	۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	حق بیمه	۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰		۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰
۵	کمیته‌ها	هزینه مستقیم (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) + ۷۸,۰۰۰,۰۰۰	فروش خدمات	هزینه مستقیم (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) + ۷۸,۰۰۰,۰۰۰		
۶	جشن سالگرد	۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	کمک مالی	۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰		۱,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰
۷	کمک به گروه‌ها	۲۸۶,۰۰۰,۰۰۰	-	-	۲۸۶,۰۰۰,۰۰۰	
۸	کمیته مدارس	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	-	-	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	
۹	پروژه تاریخ شفاهی	۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰	-	-	۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰	
۱۰	IT	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	-	-	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	
۱۱	زمین پونک	۱,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	جذب کمک مالی	۱,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰		
۱۲	پروژه هشتادمین	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	-	-	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	
۱۳	جبران زبان سنواری	۱,۳۶۰,۵۴۸,۰۰۰	-	-	۴۱۵,۴۰۰,۰۰۰	
جمع					۱,۹۸۸,۰۰۰,۰۰۰	۱,۹۸۸,۰۰۰,۰۰۰

بودجه سال ۹۲

۱- ردیف هزینه‌ها ۱-۱- بخش وظایف ذاتی کانون

بخش وظایف ذاتی کانون شامل وظایفی است که کانون در جهت وظایف اساسنامه‌ای و جهت گیری‌های کلی خود در طول سال انجام می‌دهد.

ردیف	شرح	هزینه در سال ۹۱	پیش‌بینی هزینه در سال ۹۲	ضریب تخصیص	هزینه پس از اعمال ضریب در سال ۹۲
۱	حقوق و مزایای پرسنل	۲۵۲,۹۶۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۳۶۰,۰۰۰,۰۰۰
۲	استهلاک دارایی‌ها	۱۶,۴۰۰,۰۰۰	۳۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۱۸,۰۰۰,۰۰۰
۳	اداری جانبی	۲۴,۰۲۹,۱۳۶	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰
۴	گردهمایی‌ها	۶۰۶,۶۰۰,۰۰۰	۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱	۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰
۵	تعمیرات ساختمان	۵,۰۸۵,۶۰۰	۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۱۲,۰۰۰,۰۰۰
۶	تجهیزات اداری	۶۹,۰۰۰,۰۰۰	۳۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۱۸,۰۰۰,۰۰۰
۷	متفرقه	۲۲,۸۰۰,۰۰۰	۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۶/۰	۲۴,۰۰۰,۰۰۰
جمع		۹۹۶,۸۷۴,۷۳۶	-	-	۱,۳۵۲,۰۰۰,۰۰۰

- هزینه‌های ردیف‌های ۲ تا ۷ در بخش‌های آتی به عنوان هزینه سربار (بدون حقوق) در نظر گرفته شده است.
- بودجه پیش‌بینی شده این بخش در سال ۹۱ برابر با ۷۳۲ میلیون ریال بوده است که رقم محقق شده نسبت به پیش‌بینی ۳۶ درصد افزایش داشته است که عمدتاً مربوط به برگزاری گردهمایی کنسرت بوده است.

۱-۲- سالنما

ردیف	شرح	هزینه در سال ۹۱	پیش‌بینی هزینه در سال ۹۲	ضریب تخصیص	هزینه با اعمال ضریب در سال ۹۱
۱	حقوق پرسنل مرتبط	۴۲,۱۶۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۱	۶۰,۰۰۰,۰۰۰
۲	هزینه‌های سربار (ردیف‌های ۲ تا ۶ جدول ۱)	۷۳,۱۹۵,۸۹۲	۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۱	۱۰۲,۰۰۰,۰۰۰
۳	هزینه مستقیم چاپ	۴۷۹,۵۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰
	جمع	۵۹۴,۸۵۵,۸۹۲			۷۶۲,۰۰۰,۰۰۰

بودجه سال ۹۲

۱-۲- انتشارات

عنوان	شرح	هزینه در سال ۹۱	پیش‌بینی هزینه در سال ۹۲	ضریب تخصیص	هزینه با اعمال ضریب در سال ۹۲
	حقوق پرسنل مرتبط	۲۱,۰۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۰۵	۳۰,۰۰۰,۰۰۰
خبرنامه	هزینه‌های سربار (ردیف‌های ۲ تا ۷ جدول)	۳۶,۵۹۷,۹۵۰	۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۰۵	۵۱,۰۰۰,۰۰۰
	هزینه مستقیم	۱۹۱,۰۹۶,۲۵۰	۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۱	۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰
	پست	۸۳,۲۲۵,۷۹۶	۹۰,۰۰۰,۰۰۰	۱	۹۰,۰۰۰,۰۰۰
	جمع				۴۲۱,۰۰۰,۰۰۰
	حقوق پرسنل مرتبط	۱۲,۵۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۰۳	۱۸,۰۰۰,۰۰۰
پیامنامه و سایت	هزینه‌های سربار (ردیف‌های ۳ تا ۶ جدول ۱)	۲۱,۹۵۸,۰۰۰	۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۰/۰۳	۳۰,۶۰۰,۰۰۰
	هزینه مستقیم	۴۲,۵۰۰,۰۰۰	۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱	۶۰,۰۰۰,۰۰۰
	پست	۴۸,۲۰۰,۰۰۰	۵۵,۰۰۰,۰۰۰	۱	۵۵,۰۰۰,۰۰۰
	جمع کل				۵۸۴,۶۰۰,۰۰۰

۱-۴- بیمه

دو درصد از حقوق و مزایای پرسنل به فعالیت بیمه اختصاص دارد. ۱۲ میلیون ریال

۱-۵- کمیته‌ها (به جز کمیته تجلیل)

سیزده درصد از حقوق و مزایای پرسنل به فعالیت کمیته‌ها (به جز تجلیل) اختصاص دارد. ۷۸ میلیون ریال

۱-۶- کمیته تجلیل و جشن سالگرد

هفت درصد از حقوق و مزایای پرسنل به فعالیت جشن سالگرد اختصاص دارد. ۴۲ میلیون ریال
هزینه مستقیم جشن در سال ۹۱ ۲۸۵,۳۵۶,۵۵۰ ریال

۳۲۷,۳۵۶,۵۵۰ ریال

جمع:

۷-۱- کمک به دانشکده فنی

میزان کل کمک مالی به گروه‌ها و پردیس‌های دانشکده فنی در سال ۹۰ برابر با ۲۲۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال بوده است.

عنوان	مبلغ در سال ۹۰
۱- کمک‌های مستقیم	۱۴۷,۳۵۰,۰۰۰
۲- چاپ کتاب فارغ التحصیلان	۶۷,۰۰۰,۰۰۰

پیش‌بینی هزینه سال ۹۲ در این ردیف برابر با ۲۸۶ میلیون ریال برآورد می‌گردد.

بودجه سال ۹۲

۲- ردیف درآمدها

ردیف	عنوان	پیش‌بینی (ریال)	محقق شده (ریال)	انحراف
۱	وظایف ذاتی	۷۳۲,۰۰۰,۰۰۰	۹۹۶,۸۷۶,۷۳۶	۲۶۴,۸۷۶,۷۳۶
۲	سالنما	۱,۰۷۶,۰۰۰,۰۰۰	۵۹۴,۸۲۵,۸۹۲	-۴۸۱,۱۷۴,۱۰۸
۳	انتشارات	۴۳۸,۶۰۰,۰۰۰	۴۵۷,۰۷۷,۹۹۶	۱۸,۴۷۷,۹۹۶
۴	بیمه	۶۱۲,۶۰۰,۰۰۰	۱,۰۹۲,۸۴۲,۰۰۰	۴۸۰,۲۴۲,۰۰۰
۵	کمیته‌ها	هزینه مستقیم + ۵۴,۶۰۰,۰۰۰	هزینه مستقیم + ۷۸,۰۰۰,۰۰۰	۲۳,۴۰۰,۰۰۰
۶	جشن سالگرد	۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۲۷,۳۵۶,۵۵۰	-۷۲,۶۴۳,۴۵۰
۷	کمک به گروه‌ها و دانشکده	۲۸۶,۰۰۰,۰۰۰	۲۱۴,۳۵۰,۰۰۰	-۷۱,۶۵۰,۰۰۰

جدول مقایسه‌ای درآمدهای پیش‌بینی شده و محقق شده سال ۱۳۹۱

ردیف	عنوان	پیش‌بینی (ریال)	محقق شده (ریال)	انحراف
۱	حق عضویت	۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۷۲,۳۲۷,۹۵۰	۷۲,۳۲۷,۹۵۰
۲	فروش سالنما	۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۴۶,۲۳۰,۰۰۰	-۵۵۳,۷۷۰,۰۰۰
۳	حق الدرج آگهی	۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۷۸,۹۶۰,۰۰۰	-۷۱,۰۴۰,۰۰۰
۴	حق بیمه	۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۳۸۱,۸۶۷,۰۴۶	۶۸۱,۸۶۷,۰۴۶
۵	کمک مالی	۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۷۷۹,۷۵۰,۰۰۰	-۲۲۰,۲۵۰,۰۰۰
۶	فروش خدمات	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۶۵,۶۶۰,۰۰۰	۲۶۵,۶۶۰,۰۰۰

گزارش هیات بازرسان به مجمع عمومی سالانه

کانون مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران

چهارشنبه ۱۳۹۲/۰۴/۱۹

برنامه‌ریزی و اجرا شود که از نبود تحریفی با اهمیت در صورت‌های مالی، اطمینان معقول حاصل شود. حسابرسی عبارت است از رسیدگی آزمایشی به شواهد و مدارک پشتوانه مبالغ و اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی، ارزیابی اصول حسابداری به کار گرفته شده و برآوردهای عمده به عمل آمده توسط مدیریت و همچنین ارزیابی نحوه کلی ارایه صورت‌های مالی به عقیده اینجانبان حسابرسی انجام شده مبنای معقول برای اظهار نظر فراهم آورده است. با عنایت به این که مالیات عملکرد سال مالی مورد گزارش و سال مالی قبل توسط ادارات مالیاتی مربوط، مورد رسیدگی قرار نگرفته است، لذا تعیین مبلغ بدهی مالیات مذکور به رسیدگی و اظهار نظر مقامات مالیاتی موکول می‌گردد.

گزارش هیات مدیره درباره فعالیت وضع عمومی کانون که جهت تقدیم به مجمع عمومی عادی سالانه تنظیم گردیده، مورد بررسی اینجانبان قرار گرفته است. با توجه به بررسی انجام شده نظر اینجانبان به مواردی که حاکی از عدم انطباق اطلاعات مالی مندرج در گزارش مذکور با دفاتر و اسناد و مدارک ارایه شده از جانب هیات مدیره باشد، جلب نگریده است.

هیات بازرسان

فرزان رفیعا؛ سیدعلی میرپور؛ علیرضا عالم‌زاده

هیات بازرسان کانون در سال ۱۳۹۱ با حضور در محل کانون، جلسات شورای عالی، گردهمایی‌ها و غیره، به نظارت بر فعالیت‌های کانون پرداخته است. اکنون نیز طبق وظیفه قانون، نتیجه بررسی گزارش دوره منتهی به ۱۳۹۱/۱۲/۳۰ دریافت شده طی نامه شماره ۲۵۹-۹۲-۳۶ مورخ ۱۳۹۲/۰۳/۲۶ ارایه می‌گردد. رفع موارد ابهام مورد درخواست هیات بازرسان در تاریخ ۱۳۹۱/۰۴/۱۸ دریافت شده است.

ترازنامه کانون در تاریخ ۱۳۹۰/۱۲/۳۰، صورت سود و زیان و صورت گردش وجه نقد همراه با یادداشت‌های توضیحی پیوست برای سال مالی منتهی به تاریخ مذکور مورد رسیدگی اینجانبان قرار گرفته است. مسئولیت صورت‌های مالی با هیات مدیره و وظیفه اینجانبان به عنوان بازرسان قانونی، اظهار نظر در مورد صورت‌های مالی مزبور براساس حسابرسی انجام شده می‌باشد.

به استثنای محدودیت مندرج در بند (۳) که مانع از اجرای روش‌های لازم طبق استانداردهای حسابرسی برای دستیابی به شواهد کافی و قابل اطمینان گردیده است، رسیدگی اینجانبان براساس استانداردهای مزبور انجام شده است. این استانداردها مقرر می‌دارد که رسیدگی به نحوی

آخرین اجرای نمایش «شام با دوستان» در کنار اعضای کانون

و «شام با دوستان» تاکید اصلی را متوجه ضرورت پررنگ‌تر کردن زندگی و روابط می‌کند تا شاید همه چیز انسانی‌تر شود.

این تاکیدی است که دونالد مارگولیز نویسنده اثر از طریق پرداخت ساده و صمیمی به جزئی‌ترین زوایای زندگی خانواده که بعضاً در شرایط عادی بیش از حد پیش پا افتاده به نظر می‌رسند دنبال می‌کند. دیدن از زاویه نگاه نویسنده شام با دوستان، به یکایک ما می‌آموزد که «تفاخر» به سبک زندگی تقلیدی و ملال‌آور خود را کنار بگذاریم و به جای ترغیب عملی دیگران به غرق شدن در این سبک زندگی، به دنبال این باشیم که خود را پیدا کنیم و دیگران را نیز به «پیدا کردن خود» که تنها کلید «انسانی‌تر» شدن زندگی همه انسان‌ها در همه جهان و در هر شرایط زیستی متفاوتی است فرا بخوانیم.

«شام با دوستان» را باید نمایشی کاملاً انسانی دانست که بدون هرگونه تظاهر مقابله جویانه، مولفه‌های ضداخلاقی زندگی مدرن را نشان می‌رود. طراحی صحنه نمایش را منوچهر شجاع برعهده دارد و موسیقی این اثر نمایشی را بهرنگ بقایی می‌سازد. پردخت عابدین‌نژاد، طراح لباس و محمد قدس دستیار کارگردان این نمایش هستند.

اعضای کانون چهارشنبه ۶۲ تیر ماه به تماشای آخرین اجرای نمایش «شام با دوستان» در سالن تئاتر ایرانشهر نشستند. در این برنامه ۴۱ نفر از اعضا کانون و خانواده‌هایشان شرکت کردند. کارگردانی نمایش «شام با دوستان» را آیدا کیخانی برعهده دارد و در آن نیکو کریمی، امیر دلاوری، بهناز جعفری و احمد ساعتچیان نقش آفرینی می‌کنند.

نمایشنامه «شام با دوستان» نوشته دونالد مارگولیز و ترجمه زهره جواهری است و در سال ۲۰۰۲ توانسته جایزه پولیتزر را دریافت کند. سادگی ظاهری متن «شام با دوستان» ممکن است برای برخی سؤال برانگیز شود که جایزه ادبی پولیتزر چگونه به چنین متنی تعلق گرفته است، اما این جایزه در واقع حاصل نگاه دقیق و منصفانه نویسنده به اطراف خود و در عین حال پرهیز جدی از ور رفتن با موضوع به جای نقل و بیان درست آن است.

داستان این نمایش درباره دو زوج است که سال‌هاست با یکدیگر دوست هستند و حالا مشکلی برای یکی از آنها پیش می‌آید که در طول نمایش برخورد افراد دیگر را نسبت به این اتفاق می‌بینیم. زندگی امروز ما مخصوصاً اهالی شهرهای بزرگ، شباهت زیادی به همان جای کمرنگ خانه استاد دارد

سخنرانی دکتر عباس احمد آخوندی در گردهمایی فروردین ماه کانون: حقوق شهروندی و نهادهای بازار مهندسی

گردهمایی فروردین ماه کانون تحت عنوان حقوق شهروندی و نهادهای بازار مهندسی در ایران، با سخنرانی دکتر عباس احمد آخوندی (راه و ساختمان ۷۰)، وزیر اسبق مسکن و شهرسازی ۲۸ فروردین ماه در تالار رجب‌بیگی دانشکده فنی با حضور نزدیک به ۸۰ نفر برگزار شد. در ابتدا دکتر محمد شکرچی زاده، دبیر کانون ضمن تبریک سال نو، به معرفی سخنران برنامه پرداخت.

نفی، نه تنها نهادهای مهندسی ایران رو به گسترش نیستند، بلکه بر اساس اظهار جامعه مهندسان مشاور، دفاتر مهندسی به تدریج در حال از دست دادن هسته‌های مهندسی خود هستند؟» «چرا سهم ایران از مجموع کالاهای ساخته شده و خدمات مهندسی در سطح جهان، خصوصاً صنایع انرژی بر (که ما به آن دسترسی داریم)، بسیار اندک است؟ در گزارشات WTO، ایران در بخش صادرات صنایع مهندسی، در لیست ۴۰ یا ۵۰ کشور برتر، حضور جدی ندارد. در حالی که در سنوات اخیر برزیل، ترکیه، کره، تایوان و حتی تایلند و سنگاپور، بسیار پیشرفت و ارتقا پیدا کرده‌اند. کشورهایی که سابقه مهندسی

در پایان جلسه حضاران پرسش‌های خود را مطرح کردند. سپس مهندس اسماعیل مسگرپور طوسی، رئیس هیات مدیره کانون و مهندس محمد عطار دیان، رئیس شورای عالی کانون با اهدای لوح تقدیر از دکتر عباس احمد آخوندی به خاطر حضورشان در گردهمایی کانون قدردانی کرد.

مشروح سخنان دکتر آخوندی در پی می‌آید: در آغاز سخن، لازم است به یک سری از سوالات پاسخ داده شود. «چرا علی‌رغم وجود عوامل مختلف در ایران، تعداد فراوان دانشکده‌های مهندسی، نیروی جوان، خیل عظیم فارغ‌التحصیلان مهندسی و درآمدهای عظیم

دکتر عباس احمد آخوندی متولد سال ۱۳۳۶ است. وی در سال ۱۳۵۶ در رشته مهندسی راه و ساختمان وارد دانشکده فنی دانشگاه تهران شد و سال ۱۳۷۰ مدرک کارشناسی ارشد خود را از این دانشکده دریافت کرد. پس از آن به انگلستان رفت و در کالج رویال هالووی لندن، در رشته اقتصاد سیاسی به ادامه تحصیل پرداخت و موفق به اخذ مدرک دکترا شد.

دکتر آخوندی مرداد سال ۱۳۶۱ به عنوان معاون سیاسی وزیر وقت کشور (آیت‌ا... ناطق نوری) انتخاب شد و در دولت دوم آیت‌ا... هاشمی رفسنجانی نیز به عنوان وزیر مسکن و شهرسازی فعالیت کرده است.

کرده‌اند. این به آن معناست که اساسا کل موضوع رقابت در نظام مهندسی ساختمان، کلا منتفی است. در نظام فنی اجرایی کشور، رقابت بیش از آنچه بین بنگاه‌های مهندسی صورت بگیرد، بین بنگاه‌های مهندسی و نهادهای شبه‌دولتی وابسته به بخش عمومی غیردولتی صورت می‌گیرد.

به بازار تقاضا در عرصه نظام مهندسی ساختمان نیز عمدتا شامل مالکان است؛ اما یک فیلتر بین مالک و مهندس قرار گرفته و مهندسان برای گرفتن کار رقابت نمی‌کنند؛ بلکه کار از طریق یک منبع توزیع می‌شود. در نظام فنی اجرایی کشور، ۸۰ درصد تقاضا از سوی دولت است و در واقع دولت، متقاضی ۸۰ درصد از خدمات بنگاه‌های مهندسی است. یعنی در حقیقت، بنگاه‌های مهندسی یک کارفرمای واحد دارند که می‌تواند تمام شرایط را به آنها تحمیل کند. در نظام فنی اجرایی کشور، قرارداد را دولت تعیین می‌کند و بنگاه‌ها فقط باید آن قرارداد را امضا کنند.

در نظام ساختمان، قرارداد آنقدر گنگ است که اساسا کارفرما نمی‌داند چه چیزی از مهندس می‌خواهد. صرفا آن را برای دفع شر و پیشبرد امور

کوچکترین هسته شکل‌دهنده سیستم در نظام مهندسی ساختمان، مهندس است؛ ولی در نظام فنی اجرایی کشور، بنگاه است. در واقع در نظام فنی اجرایی کشور، غالبا بنگاه‌ها تایید

نتایج یک تحقیق انجام گرفته از حدود ۱۰۰ نفر از دانشجویان در آستانه فارغ التحصیلی در دانشکده فنی نشان داد که هدف بیش از ۸۰ درصد آنها مهاجرت و خروج از ایران است. این مطلب نشان می‌دهد که ریشه این مسایل را نمی‌توان صرفا در حوزه مهندسی جستجو کرد

صلاحیت می‌شوند؛ ولی در نظام مهندسی ساختمان، تایید صلاحیت برای مهندس‌ها انجام می‌شود. مهم این است که چه کسانی اینها را تایید صلاحیت می‌کنند. هر دو توسط دولت تایید صلاحیت می‌شوند. لذا اگر دولت در تایید صلاحیت دچار خطا شود، هیچ کسی مسئولیت آن را نمی‌پذیرد.

مفهوم رقابت در توزیع فعالیت در حوزه نظام مهندسی ساختمان بسیار جالب است. مبنای کار آنها این است که کارفرما هزینه نظارت را به

آنها از ایران بسیار کمتر است. حتی برای توسعه میادین نفتی، ما از امکانات خدمات شرکت پتروناس مالزی (کشوری با یک تاریخچه مهندسی بسیار کوتاه و فاقد مخازن نفتی) استفاده کرده‌ایم. سوال اینجاست که حتی در صنعت نفت که بیش از ۱۰۰ سال حضور فعال و جدی داریم، چرا نمی‌توانیم به عنوان مرکز تولید دانش فنی اقدام کنیم؟ امروزه متأسفانه بدون حضور خارجی‌ها امکان توسعه منابع و میادین نفتی در دریا را نداریم و حتی در خشکی نیز این کار را به سختی انجام می‌دهیم. چقدر از مجموعه پتنت‌های ثبت شده در پتروشیمی مربوط به ایران است؟ سوال بسیار مهم دیگر این است که چرا دفاتر مهندسی در ایران بزرگ نمی‌شوند؟ بزرگترین دفاتر مهندسی در ایران در مقایسه با نمونه‌های بین‌المللی، دفاتر متوسط یا زیر متوسط محسوب می‌شوند. چرا دفاتر مهندسی در ایران امکان رشد ندارند؟

نتایج یک تحقیق انجام گرفته از حدود ۱۰۰ نفر از دانشجویان در آستانه فارغ التحصیلی در دانشکده

فنی نشان داد که هدف بیش از ۸۰ درصد آنها مهاجرت و خروج از ایران است. این مساله عینا در دیگر دانشگاه‌های معتبر مانند صنعتی شریف، پلی تکنیک و ... وجود دارد. این مطلب نشان می‌دهد که ریشه این مسایل را نمی‌توان صرفا در حوزه مهندسی جستجو کرد. یکی از مشکلات موجود در جامعه ایران این است که برجسته‌ترین افراد با ضرایب هوشی بالا به دانشکده‌های فنی و مهندسی وارد می‌شوند، اما در سطح تکنیک باقی می‌مانند و امکان تحلیل فضای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و چارچوبی که اساسا مهندسی در آن چارچوب امکان رشد و تنفس پیدا می‌کند، را نمی‌یابند.

● ساختارهای مهندسی در ایران

برای ادامه طرح این بحث، لازم است ساختارهای مهندسی به صورت اجمالی بررسی شود. در ایران ۲ سیستم مهندسی (در حوزه مهندسی ساخت) وجود دارد: نظام فنی اجرایی کشور و نظام مهندسی ساختمان. تعاریف این دو نظام، ضمن تفاوت اساسی، از جهت تبعیت از یک سیستم عمومی به یکدیگر شباهت دارد.

بلندمدتشان برای ایجاد یک بازار بزرگ رقابتی مهندسی، به منافع کوتاه‌مدت خود اکتفا کرده و سعی کرده‌اند، از دولت کار بگیرند. در واقع، تقاضا و اراده جدی در جامعه مهندسی کشور برای تغییر نظام‌های مهندسی وجود ندارد. نکته دوم، بحث تازه‌واردی مهندسی است. حجم عظیم فارغ‌التحصیلان جدید می‌خواهند به نحوی وارد بازارهای مهندسی شوند. با توجه به وجود مواردی مانند صلاحیت و ظرفیت، این افراد تلاش می‌کنند از ظرفیت ایجاد شده توسط دولت استفاده کنند. در حالی که اگر این داستان ظرفیت و صلاحیت وجود نداشته باشد، باید با بزرگتر از خودشان رقابت کنند و چون رقابت کار سختی است، علاقمند هستند که وضع به همین منوال ادامه داشته باشد. در واقع اراده‌ای برای تغییر سیستم نه در دولت، نه در نظام فنی مهندسی کشور و نه در مهندسان منفرد وجود ندارد. همه می‌دانند که مشکل وجود دارد، اما اراده‌ای برای تغییر نیست.

یک عنصر مهندسی در ایران باید به عنوان یک کنشگر فعال اجتماعی، طالب توسعه ملی باشد و منافع خود را در توسعه ملی ببیند. منافع وی باید از طریق بزرگ شدن کیک مهندسی در کشور تعیین شود و نه از توزیع کیک موجود. قطعا گسترش کیک مهندسی در ایران به چندین برابر وضع موجود امکان‌پذیر است؛ ولی قطعا در مقایسه با توزیع کیک به صورت تعریف و توزیع طرح‌های عمرانی توسط دولت، کار بسیار سخت‌تری است.

در کل می‌توان استنباط کرد که موقعیت مناسبی نیست. به طوری که از یک سو دولت از نظر فعالان اقتصادی نمی‌تواند کانون معرفی توسعه باشد و از سوی دیگر نیز فعالان بخش خصوصی آنقدر منابع در اختیار ندارند تا با همکاری همدیگر بتوانند موتور محرکه اصلاح و توسعه اقتصادی در ایران را سازماندهی کنند.

آیا بدون یک اصلاح محیط اقتصادی اجتماعی می‌توان بهره‌وری مهندسی را در ایران افزایش داد؟ آیا بهره‌وری با آن وضع اجتماعی و با آن وضع نظام قراردادی، یک امر تکنیکی است؟ در واقع تکنیک بخش کوچکی از آن اتفاقی است که باید برای اصلاح در نظام مهندسی ایران رخ دهد و ریشه بهره‌وری در جای دیگری است. اشکال کار اینجا است که ما مهندسان بسیار علاقمندیم همه چیز را در چارچوب مهندسی

۱۰۰ هزار دانشجوی مهندسی و در مجموع بیش از ۱/۵ میلیون دانشجوی مهندسی وجود دارد، هنوز توان رقابت در زمینه مهندسی با نه تنها کشورهای اروپایی، بلکه ترکیه و مصر و کره و تایوان و برزیل نیز وجود ندارد. آیا واقعا اصلاح باید در حوزه مهندسی ساختمان صورت گیرد؟ به واقع اگر تکنیک بهتری آموزش داده شود، مهندسی ساختمان یا اصولا مهندسی کشور بهتر می‌شود؟ آیا مشکل در واقع نظام آموزشی ما است؟ آیا مشکل مهندسان هستند؟ آیا امکان اصلاح از درون دولت وجود دارد یا خیر؟

در شرایط فعلی احتمال اقدام دولت به اصلاح سیستم بسیار ناچیز است. چرا که دولت کنترل کاملی هم بر نظام مهندسی ساختمان و نیز بر نظام فنی و اجرایی کشور دارد. در حقیقت خیل عظیمی از مهندسان مجبور به تبعیت از دستورات آن هستند. پس چه دلیلی برای تغییر

می‌شود. از یک سو کار از دولت به آن ارجاع می‌شود و از سوی دیگر نیز فرم قرارداد را دولت برایش تعریف می‌کند. حدس بزنید که طرفین قرارداد تا چه اندازه برابر هستند و امکان چانه‌زنی نسبت به شرایط قرارداد دارند؟ در حوزه نظام فنی اجرایی کشور، اگر اختلافی ایجاد شود، شورای عالی فنی مرجع رسیدگی است. این شورا مرکب از ۳ نفر است که هر سه نفر آنها منصوب دولت هستند. در نظام ساختمان، در صورت توافق طرفین، داور به نظام مهندسی ساختمان ارجاع داده می‌شود.

نهادهای حرفه‌ای در نظام مهندسی ساختمان، نهایتا از سوی دولت کنترل می‌شوند. نهادهای حرفه‌ای در نظام فنی و اجرایی کشور، نسبت به ترتیبات درون حرفه‌ای هیچ مرجعیت قانونی ندارند و فقط مکانی برای چانه‌زنی هستند و عضویت در آنها داوطلبانه است.

در نظام فنی اجرایی کشور، ۸۰ درصد تقاضا از سوی دولت است و در واقع دولت، متقاضی ۸۰ درصد از خدمات بنگاه‌های مهندسی است. یعنی در حقیقت، بنگاه‌های مهندسی یک کارفرمای واحد دارند که می‌تواند تمام شرایط را به آنها تحمیل کند

وجود دارد و نیروی محرکه دولت برای تغییر چه می‌تواند باشد؟

نکته بعد این است که تقاضا در درون جامعه مهندسی برای اصلاح به دو دلیل بسیار اندک است. اول، توسط دولت با توجه به درآمد سرشار نفتی توزیع کار می‌کند. مهندسان علی‌رغم منافع

سوال این است که آیا این شرایط، تاثیری در رشد یا عدم رشد مهندسی در ایران داشته است یا خیر؟

واقعیت این است که در حوزه مهندسی، با یک وضعیت نابازار مواجه هستیم. چرا که در تعریف بازار، عرضه‌کننده و خریدار فراوان وجود دارد. در واقع، در بازار بین عرضه و تقاضا یک تلاقی صورت می‌گیرد که تعیین‌کننده قیمت است. در حوزه فعالیت‌های مهندسی در ایران، به علت مداخلات مکرر دولت در زمینه صلاحیت، ظرفیت، توزیع کار، قرارداد و غیره، اساسا بازار شکل نمی‌گیرد. چه رسد به اینکه در آن بازار، عرضه‌کننده و متقاضی فراوان داشته باشیم و یک رقابت بین عرضه‌کنندگان صورت بگیرد و نتیجه این رقابت منجر به ارتقای تکنولوژی و بهره‌وری فنی و مهندسی شود. در وضعیت نابازار فعلی و علی‌رغم خیل عظیم محصول کارخانه‌های تولید مهندس در ایران (تنها در ۱۰ دانشگاه معتبر ایران)

برای مثال هیچ یک از انجمن‌های مهندسی تاکنون نتوانسته از دولت سوالات بنیادین بپرسد. اگر هم سوالی مطرح شود، آنقدر کلی است که در حد یک غرولند سیاسی است. کسی تاکنون وارد فرآیندهای تخصیص منابع ملی در ایران نشده است. یک نمونه بسیار ساده در شهر تهران، پل و تونل صدر است. که اتفاقاً کار مهندسی ارزشمندی است. اما کسی راجع به اهداف این طرح که چیزی حدود ۲۰ درصد بودجه شهرداری تهران را به خود اختصاص داده، سوالی مطرح نکرده است. آیا اساساً صحیح است که ۲۰ درصد بودجه یک شهر به یک پروژه تخصیص داده شود؟ آیا این پروژه نمی‌توانست تنها احداث یک تونل باشد؟ آیا پل هم ضروری بود؟ اگر این ۵۰۰ میلیون دلار به مترو اختصاص می‌یافت،

کارآیی بیشتری نداشت؟ در هیچ مرجع و گزارش مهندسی پاسخی برای این سوالات وجود ندارد. اساساً کسی چنین سوالاتی را مطرح نکرده که کسی بخواهد پاسخی بدهد.

نکته بسیار مهم دیگر در بحث شهروندی این است که سیستم شهروندی باید خود را به صورت مداوم و همگام با تحولات جهانی به‌روز کند. شهروندی و دولت مدرن، لازم و ملزوم یکدیگر هستند. به این معنا که با تشکیل دولت مدرن (دولتی متکی بر نمایندگی ملت)، بحث شهروندی مطرح شد. اگر شهروند وجود نداشته باشد، انتظار داشتن دولت مدرن بی‌پایه است و این دو، دو روی یک سکه هستند. به این ترتیب، اگر قرار باشد اصلاحی صورت بگیرد، نمی‌توان از درون نهادهای مهندسی انتظار این اصلاح را داشت. تنها وقتی می‌توان این اصلاح را انجام داد که بحث مهندسی در چارچوب یک نظام اجتماعی قرار داده شود و در آن حق پرسش برای شهروندان قایل باشیم. در این صورت شهروند مهندس، پرسش مهندسی می‌کند.

همانطور که پیشتر مطرح شد، شهروندی در واقع به معنای شهرنشینی نیست؛ بلکه شهروندی مترادف با یک سری حقوق است. سه دسته حقوق برای شهروندان تعریف شده است. ابتدا حقوق

قانونی اساسی به رسمیت شناخته شود. بنابراین در واقع، ریشه‌ای‌ترین و اصلی‌ترین حق، همان حقوق شهروندی است که هم متضمن حق است، هم متضمن مسئولیت. اگر این مسأله در نظر گرفته نشود، به جای اینکه با یک شهروند مواجه باشید، با یک توده مواجه هستید. توده به صورت یک خمیر است که هیچ دانه مستقل قابل

بینیم و در واقع به زیرساخت‌های اجتماعی - اقتصادی که زندگی ما بر روی آن بنا شده توجه کافی نمی‌کنیم.

در ۳۰ سال گذشته، چندین رویکرد برای اصلاح در ایران اجرا شده است، اما هیچ کدام در نهایت موفق به پایه‌گذاری یک بنیان استوار و پایدار در ایران نشدند. یکی از دلایلی که هیچکدام

مهندسان علی‌رغم منافع بلندمدتشان برای ایجاد یک بازار بزرگ رقابتی مهندسی، به منافع کوتاه‌مدت خود اکتفا کرده و سعی کرده‌اند، از دولت کار بگیرند. در واقع، تقاضا و اراده جدی در جامعه مهندسی کشور برای تغییر نظام‌های مهندسی وجود ندارد

تعریفی ندارد. مشکل ما در بحث نظام مهندسی ساختمان این است که این نظام در واقع توده‌ای است در اختیار دولت. دولت در این توده به هر نحو که بخواهد توزیع کار و صلاحیت، نظارت و سازماندهی می‌کند. البته در نظام فنی اجرایی کشور نیز وضع به همین منوال است. اساساً مفهوم حقوق شهروندی یک مفهوم فرآیندمحور است. به این معنا که در جامعه‌ای که شهروند دارای حق اساسی است، همه تصمیمات (از تصمیمات محلی گرفته تا تصمیمات حرفه‌ای، سیاسی و اجتماعی)

از این رویکردها نتوانستند گسترش پیدا کنند، این است که مرحله زیربنایی توسعه، یعنی "آگاهی شهروندان از حقوق اساسی خود به عنوان اصلی‌ترین پایگاه رشد و توسعه" در این رویکردها مغفول مانده است. نکته بسیار مهم در بحث ما این است که شهروند فردی است که هویت فردی دارد و هویت فردی وی از سوی حاکمیت به رسمیت شناخته شده است. در هیچکدام از نظام‌های مهندسی، اساساً هویت فردی مهندس که حق مسلمی است، به رسمیت شناخته نمی‌شود. می‌گویند مهندس کسی است که این صلاحیت و این ظرفیت را دارد؛ اما جایی مطرح نمی‌شود که این حقوق را نیز دارد. در اینجا بحث هویت‌یابی فردی که زیربنایی‌ترین بحث توسعه است، مطرح می‌شود.

از نظر اقتصادی و سیاسی، شهروندی "حق داشتن حق" است. حق آزادی بیان، حق رقابت، حق عقد قرارداد با شرایط موردنظر، حق چانه‌زنی در قیمت، همگی از یک جا منشأ می‌گیرند و آن این است که حقوق شما اساساً به عنوان یک شهروند در یک چارچوب حاکمیت بر اساس

یک عنصر مهندسی در ایران باید به عنوان یک کنشگر فعال اجتماعی، طالب توسعه ملی باشد و منافع خود را در توسعه ملی ببیند. منافع وی باید از طریق بزرگ شدن کیک مهندسی در کشور تعیین شود و نه از توزیع کیک موجود

مدنی در قرن ۱۹ در اروپا تعریف شد. پس از آن در اواخر قرن نوزده و اوایل قرن بیستم حقوق سیاسی و بعد از جنگ جهانی دوم حقوق اجتماعی مطرح شد. حقوق مدنی در واقع جهانی‌ترین فرم حقوق شهروندی و شامل آزادی بیان، عقیده، انتخاب و

باید فرآیندهای مشخصی را طی کند. اساساً در جامعه‌ای پاسخگویی معنا دارد که شهروند پرسشگر وجود داشته باشد. اگر شهروند پرسشگر وجود نداشته باشد، در آن سمت هم پاسخ‌گویی و شفافیت در سیاست‌گذاری معنا نخواهد داشت.

کنند. اتفاق دیگری هم که رخ می‌دهد، این است که سیستم‌های وابسته به نهادهای عمومی، به دلیل تجمع حجم عظیم کار، می‌توانند مابه‌ازای مطالبات خود از، یک بنگاه دیگر را از دولت تصاحب کنند. ولی بنگاه‌های کوچک هیچ کدام حتی امکان تهاتر مطالبه خود را ندارند. در پایان و به عنوان نتیجه‌گیری باید به این نکته

نمی‌شود و کسی ظرفیت آنها را کنترل نمی‌کند. این مسایل به دلیل وجود رانت و رقابت دولت با بخش خصوصی و نیز عدم امکان رقابت منصفانه داخل بخش خصوصی است. در زمینه تعهد در برابر قرارداد، براساس گزارش رییس نظام مهندسی، حجم قراردادهای امضاشده توسط دولت در حال حاضر ۲۰۰ هزار

مبادله (شامل هر نوع قراردادی که در اجتماع می‌شود، تعریف کرد) است. برابری در برابر قانون، همچنین حقوق مالکیت و عقد قرارداد و اینکه افراد باید نسبت به قراردادهای خود متعهد باشند، نیز یکی دیگر از زیرمجموعه‌های حقوق مدنی است. در ایران چندین نوع قرارداد وجود دارد که موضوع قرارداد در آنها روشن نیست و طرف قرارداد هر وقت هر کاری که بخواهد برای شما انجام می‌دهد. در ایران اساساً تعهد به قرارداد بسیار ضعیف است (از طرف افراد به یکدیگر و نیز از طرف بنگاه‌ها و دولت نسبت به افراد).

در بحث حقوق مالکیت، دخالت مکرر دولت در قیمت‌گذاری و تورم بسیار بالا، به معنای کاهش ارزش دارایی شما است. وقتی امکان خرید و فروش قانون در شهر وجود دارد؛ می‌توانید با پول، حق کاربری و تراکم زمینستان را عوض کنید یا دیگری می‌تواند تمام حقوق شما را با یک قرارداد بخرد. آیا واقعا پروژه‌ها با رقابت منصفانه توزیع می‌شود؟ یک بنگاه خصوصی باید ضمانت‌نامه بانکی ارائه دهد؛ اما یک سیستم وابسته به دولت می‌تواند با یک نامه در یک قرارداد چند میلیارد تومانی شرکت کند. شما برای صلاحیت باید یک فرآیندی بسیار طولانی را طی کنید؛ درحالی که اصلاً به صلاحیت بنگاه‌های شبه‌دولتی توجهی

شهروند فردی است که هویت فردی دارد و هویت فردی وی از سوی حاکمیت به رسمیت شناخته شده است. در هیچکدام از نظام‌های مهندسی، اساساً هویت فردی مهندس که حق مسلمی است، به رسمیت شناخته نمی‌شود. می‌گویند مهندس کسی است که این صلاحیت و این ظرفیت را دارد؛ اما جایی مطرح نمی‌شود که این حقوق را نیز دارد

اشاره کنم که تصور اصلاح سیستم مهندسی و افزایش بهره‌وری در حوزه مهندسی، قبل از شکل‌گیری مفهوم کنش گر فعال و پرسشگر که در واقع همان شهروند صاحب حق است، وجود ندارد. لذا مهندسان قبل از اینکه یک مهندس باشند باید یک شهروند باشند. اگر مهندسان به عنوان یک شهروند موفق بتوانند هویت فردی خود را تعریف کنند، می‌توان امید داشت که پرسشگر اصلاح نظام مهندسی در ایران باشند.

میلیارد تومان است. حجم پول عمرانی تخصیص یافته در سال گذشته ۸ هزار میلیارد تومان بوده است. مفهوم آن این است که بدون تورم، این پروژه‌ها ۲۵ سال طول خواهد کشید. این نشان می‌دهد، کسی که این تعهدات را انجام داده، اساساً منابع مالی نداشته است. اما هیچ وقت مهندسان به خودشان جرات ندادند از دولت در مورد در اختیار داشتن منابع کافی سوال کنند. در این حالت، مهندسان به جای کار مهندسی، باید با استخدام نگهبان از زمین پروژه‌ها نگرهبانی

بازدید از خانه روستایی گیلان

همزمان با برگزاری برنامه کوهپیمایی کجور به نوشهر کمیته ورزش‌های کوهستانی، کمیته بازدید نیز برنامه بازدید از خانه روستایی گیلان را تدارک دید. در این برنامه که صبح روز پنجشنبه ۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۹۲ برگزار شد، ۲۰ نفر از اعضای کانون به همراه خانواده‌هایشان شرکت کردند. اعضای کانون صبحانه را در مجتمع تفریحی صحرای آفتاب در خشان صرف کردند و قبل از ظهر به موزه خانه روستایی، واقع در سراوان رسیدند. گروه توسط یک راهنما با فرهنگ و خانه‌های قدیمی استان گیلان آشنا شدند. سپس در رستورانی در شهر کوچه‌اصفهان ناهار خوردند و بعد از آن راهی شهر زیبای لاهیجان شدند و در بام لاهیجان برخی از اعضا از تله کابین استفاده کردند. محل اقامت گروه در ویلاهای ساحل زیبای چمخاله (شهر لنگرود) بود. روز جمعه به پیک‌نیک در دل کوه‌های سرسبز شهر رودسر و کنار رودخانه سفیدآب سپری شد و در حدود ساعت ۱۵:۰۰ گروه به سمت تهران حرکت کرد. مهندس ژیلای مشایخی‌راد (شیمی ۸۲) سرپرستی این برنامه را بر عهده داشت.

گلگشت یک روزه در روستای امامه

کمیته کوهنوردی کانون روز جمعه ۳۰ فروردین ماه ۱۳۹۲ برنامه یک روزه‌ای را به مقصد روستای امامه و کلوگان که در نزدیکی فشم قرار دارد، ترتیب داد. در این برنامه ۳۵ نفر از اعضای کانون و همراهانشان شرکت داشتند. قرار حرکت برنامه ساعت ۷ صبح از مقابل در دانشکده فنی در امیرآباد بود. گروه در ساعت ۹:۳۰ به دو راهی امامه پایین رسیدند و پس از گذشتن از کوچه‌های روستا و دو بار گذر از رودخانه به زمین مسطحی رسیدند و جهت برگزاری معارفه و صرف چای، نزدیک به ۴۰ دقیقه توقف داشتند. تیم ساعت ۱۲:۳۰ به آبشار کلوگان رسید و در مکانی بالاتر از کلوگان به صرف نهار پرداخت. گذراندن یک روز تعطیل بهاری در جمع اعضای کانون در محیطی سرشار از تازگی و طراوت، با گذر از کوچه‌های روستا، شنیدن طنین دلنواز رودخانه و تماشای آبشار زیبای کلوگان روحی تازه به اعضای گروه بخشید. سرپرستی این برنامه بر عهده مهندس ترانه رضایی (پلیمر ۸۷) بود.

گشتی در دشت لار

برنامه دشت لار کمیته ورزش‌های کوهستانی در تاریخ ۹ و ۱۰ خرداد ماه ۱۳۹۲ با سرپرستی مهندس البرز صمدی (برق ۹۱) و با کمک نرگس صالحی برگزار شد. هدف از این برنامه بازدید از پارک ملی لار قبل از ورود عشایر به منطقه بود. این برنامه در ساعت ۱۵ روز پنج‌شنبه از در شرقی

پردیس دانشکده‌های فنی آغاز شد. پس از رسیدن به محل شب‌مانی در کنار پاسگاه محیط‌بانی، آموزش در مورد نحوه برقراری چادر به اعضا داده شد. صبح فردا پس از صرف صبحانه تیم در ساعت ۸ صبح با هدف بازدید از دریاچه و دشت لار شروع به پیاده‌روی کرد. متأسفانه به علت کم‌آبی و عقب‌نشینی دریاچه، گروه موفق به بازدید از دریاچه نشد. در نهایت در ساعت ۱۲:۳۰ حرکت به سمت ماشین آغاز شد. در این برنامه پس از برگزاری جلسه انتقاد و پیشنهاد تصمیم گرفته شد، برنامه‌های کمیته کوهنوردی کمی سنگین‌تر برگزار شود.

هیات اجرایی انتخابات دوره دوازدهم کانون کار خود را آغاز کرد

مقدمات برگزاری انتخابات دوازدهمین دوره شورای عالی و هیات بازرسان کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران آغاز شد. پس از برگزاری مجمع عمومی کانون فنی و تعیین تاریخ انتخابات این دوره، هیات اجرایی کار خود را آغاز کرد. بر اساس مصوبه مجمع، روز ۱۴، ۱۵ و ۱۶ مرداد ماه ۱۳۹۲ به عنوان روزهای رای‌گیری تعیین شدند. آخرین مهلت ثبت‌نام نامزدها در انتخابات مزبور، تا پایان ۱۰ مرداد ماه است. رای‌دهندگان در شورای عالی و هیات بازرسان باید مطابق با آیین‌نامه انتخابات کانون، حق عضویت امسال و در صورت شروع عضویت از سال‌های قبل، حداقل حق عضویت دو سال ماقبل را پرداخته باشند. اعضا برای کسب اطلاعات بیشتر درباره وضعیت حق عضویت پرداختی و ثبت نام می‌توانند با دبیرخانه کانون تماس بگیرند.

کوهپیمایی کجور به نوشهر

کمیتة ورزش‌های کوهستانی، ۱۲ و ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۲ بر نامه کوهپیمایی کجور به نوشهر را تدارک دید. در این برنامه ۱۶ نفر از اعضای که به طبیعت‌گردی علاقه داشتند، شرکت کردند. گروه با در اختیار گرفتن نپسان وسایل شب‌مانی در روستای کلیک را فراهم آورد و افراد با توشه بار سبک راهی مسیر پیاده‌روی شدند. قبل از غروب آفتاب گروه با سوار شدن به نپسان از امامزاده به روستای کلیک نقل مکان کرد و با میزبانی گرم دو نفر از اهالی ده که تدارک شام دیده بودند، در کلبه زیبایشان مواجه شدند. صبح روز بعد، گروه با صرف صبحانه در ساعت ۹ راهی مسیر بندپی شد. خوشبختانه به دلیل آشنایی بیشتر راهنما با این مسیر، طبق پیش‌بینی در ساعت ۱۴:۳۰ به جاده جنگل نجارده رسیدند. نهایتاً در ساعت ۱۶ گروه به ماشین رسیده و با برگشت به روستای بندپی، که در جوار روستای نجارده قرار داشت، وسایل خود را تحویل گرفتند و در ساعت ۲۴ به تهران رسیدند. سرپرستی این برنامه بر عهده نرگس صالحی بود.

تماشای بازی لیگ جهانی والیبال ایران و صربستان

کمیته ورزش کانون روز یکشنبه ۲ تیر ۱۳۹۲ تعداد ۶۰ نفر از اعضای کانون و دانشجویان دانشکده فنی را در سالن ۱۲ هزار نفری آزادی جهت تماشای بازی والیبال ایران و صربستان گرد هم آورد. این برنامه با استقبال خوب اعضا رو به رشد و همگی راس ساعت ۱۷ مقابل در غربی مجموعه ورزشی آزادی منتظر ورود به سالن بودند. بلیط‌های ورود به سالن نیز توسط مهندس محمد شریف‌زاده بوشهری (استخراج و اکتشاف نفت ۱۳۳۹)، عضو و کاپیتان تیم ملی ایران در سال‌های ۱۳۳۳ تا ۱۳۳۹ و با همکاری فدراسیون والیبال ایران به صورت رایگان در اختیار اعضای کانون قرار گرفته بود. این بازی با پیروزی ۳ بر ۲ تیم ایران (قهرمان آسیا) برابر صربستان (قهرمان اروپا) به پایان رسید و این اولین پیروزی ایران در لیگ جهانی والیبال بود.

صعود به قله کلون بستک

تیم کمیته ورزش‌های کوهستانی کانون فارغ‌التحصیل دانشکده فنی در تاریخ ۱۴ تیر ماه ۱۳۹۲ به همراه ۱۱ نفر از اعضا کانون موفق به صعود قله ۴۱۵۰ متری کلون بستک شد. حرکت ساعت ۴:۴۰ از در دانشکده فنی امیر آباد به وسیله یک دستگاه مینی بوس آغاز شد. گروه در ساعت ۸:۴۵ به گردنه دیزین، ابتدای جاده خاکی منتهی به دکل مخابراتی رسید و همان جا پیاده شدند. پس از حدود ۴۰ دقیقه پیاده‌روی، ابتدای یال تا ساعت ۹:۴۵ برای صبحانه توقف کردند، سپس از روی یال و از مسیر پاکوب که کاملاً مشخص است به ادامه راه پرداختند. هنگامی که گروه دقیقاً از روی یال حرکت می‌کرد، باد نسبتاً شدیدی می‌وزید. با سه

یا چهار استراحت کوتاه، حوالی ۱۲:۲۰ به قله رسیدند و اعضا ۴۵ دقیقه روی قله استراحت کردند و عکس یادگاری گرفتند. ۲ نفر از اعضای تیم که کمی آهسته‌تر حرکت می‌کردند با حدود ۵۰ دقیقه اختلاف به تیم ملحق و موفق به صعود قله شدند. سپس گروه به سمت پایین حرکت کرد و ساعت ۲:۱۵ روی قسمتی از یال که مسطح می‌شد، برای ناهار توقف کردند و در نهایت در ساعت ۱۵:۰۵ به طرف مینی‌بوس راهی شدند و در ساعت ۱۹ به تهران رسیدند. سرپرستی این برنامه بر عهده مهندس ترانه رضایی بود.

پخش زنده مسابقات مقاماتی جام جهانی در دانشکده فنی

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فني دانشگاه تهران روز سه شنبه ۲۸ خرداد ۱۳۹۲ مسابقه تیم‌های ملی ایران و کره جنوبی در چارچوب بازی‌های مقاماتی جام جهانی را در سالن چمران دانشکده فنی برای دانشجویان و فارغ التحصیلان به طور زنده پخش کرد.

این برنامه با استقبال فراوان دانشجویان رو به رو شد و از ساعت ۱۶:۳۰ که زمان پخش مسابقه بود، سالن مملو از جمعیت دانشجویان بود و با برد تیم ایران و ورود به جام جهانی ۲۰۱۴ در این مسابقه، سالن یکپارچه از شادی شد. هماهنگی این برنامه بر عهده محمدحسین طالب‌پور از اعضای کمیته تعامل کانون و مهندس حسین حدادکلور (عمران ۷۹) سرپرست کمیته ورزش کانون بود.

تماشای بازی والیبال لیگ جهانی ایران و آلمان

به همت کمیته ورزش کانون، روز شنبه ۲۲ تیر ماه ۱۳۹۲، ۲۱۰ نفر از اعضای کانون، دانشجویان دانشکده فنی و همراهانشان، در سالن ۱۲ هزار نفری آزادی به تماشای بازی والیبال ایران و آلمان گرد آمدند. از ۲۱۰ بلیت تهیه شده، ۴۸ بلیت به صورت افتخاری (رایگان) از سوی فدراسیون والیبال در اختیار کانون قرار گرفت و ۱۶۲ بلیت نیز خریداری شد. آقای مهندس محمد شریف‌زاده بوشهری (استخراج و اکتشاف نفت ۱۳۳۹)، عضو و کاپیتان تیم ملی ایران در سال‌های ۱۳۳۳ تا ۱۳۳۹، چهار میلیون ریال از هزینه را به عنوان کمک هزینه تهیه بلیط متقبل شدند که بدین وسیله از ایشان تشکر می‌شود.

من عاشق رشته کوه زاگرس هستم، آن هم در فصل بهار. به همین خاطر در برنامه ای که کمیته بازدید برای سفر به استان لرستان تدارک دیده بود، اسم نوشتم. روز سه شنبه، صبح زود (۵:۱۰ بامداد) از تهران حرکت کردیم. تا روشن شدن هوا، تقریباً همه همسفرانم (۲۹ نفر) خواب بودند و من که نمی توانم در ماشین بخوابم، خطوط سفید جاده را می شمردم (اگر تعداد دقیق خطوط از تهران تا قم را کسی خواست، موجود است)!

همان اوایل شهر قم بود که در نقطه پرتراffیکی، راننده کمی دیر ترمز کرد و ماشین ما به پشت L۹۰ مقابل برخورد کرد. تصادف، واقعا جدی نبود و خسارت وارد شده، با نیروی دست اصلاح شد! اما راننده مقابل حسابی شاکای بود و حتی حاضر به دریافت هزینه تعمیر ماشینش نمی شد و اصرار به پادرمیانی پلیس داشت. خلاصه از ما همه لایه بود و از وی همه ناز!! و از آنجا که صبر آدمیزاد حدی داره!! ما هم رهائش کردیم و رفتیم پی سفرمان! راننده شاکای هم قول مردانه داد که از راننده ما شکایت کند!

اما در این میان آنچه برای من زیبا بود، داستان مرد فروشنده ای بود که ما پس از تصادف، برای حل اختلاف کنار بساط او توقف کردیم. طولانی شدن بحث ما و راننده شاکای، فرصتی به یکی از مسافری داد تا از این فروشنده چیزی بخرد و چون تصادف ما واقعا بیضرر بود، احساس کردم تنها حکمت آن، روزی دادن به مرد فروشنده بود و خدا از آنجا که گمان نمی برید به شمار روزی عطا می کند....

برای صرف صبحانه در رستوران مارال ستاره (واقع در ۳ کیلومتری جاده قم-اراک)، توقف کردیم و من که علاوه بر زاگرس، عاشق نیمرو هم هستم، با لذت صبحانه ام را خوردم. پس از آن، راهی شدیم به سمت استان لرستان که گهگاه از آن عبور کرده بودم اما هرگز توقفی در آن نداشتم!

ظاهر بود که به بروجرود رسیدیم. به دلیل تعطیل رسمی، شهر سوت و کور بود، اما ما که کاری به این حرفها نداشتم، فقط می خواستیم ناهار بخوریم، آن هم کباب که غذای اصلی این منطقه است! به رستورانی که از پیش تعیین شده بود (رستوران حاج شفیع) رفتیم و جوجه کبابی با اندازه و طعم مخصوصی خوردیم که به نظر افراد اهل فن، اگر یکبار از آن میل نکنید، همه عمرتان هم نباشد، قطعاً نمی از آن بر فنا است!!! پیش از صرف ناهار و در همان رستوران، مراسم معارفه انجام شد. به این ترتیب کم کم یخ گروه شروع به آب شدن کرد. ترکیب سنی گروه خوب بود، نه خیلی جوان و نه خیلی پیر! مهندس حمید مسگرپور و مهندس پارسا همراه با همسر و فرزندانشان و مهندس عراقی همراه همسرشان بودند. غیر از اینها، در گروه هشت دختر بودیم: مهندسات! من، زینب حاجی حسینی، زهرا تورنگ، اندیشه صفا بخش، طاهره استیری، سارا میرزایی، عاطفه هادی زاده و

گزارش سفر اعضای کانون به استان لرستان در دل رشته کوه زاگراس

مهندس منامدنی (معدن ۸۱)

کمیته بازدید کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشكده فني دانشگاه تهران، در روزهای ۱۴ تا ۱۷ خردادماه ۱۳۹۲، سفری ۴ روزه به استان لرستان را به سرپرستی آقایان مهندس، مهدی یار هوپخت (متالورژی ۸۶) و رضا یوسفی (عمران ۷۷) برگزار کرد. نوشته زیر سفرنامه ای است کوتاه، به قلم مهندس منامدنی (معدن ۸۱)، یکی از شرکت کنندگان در این برنامه.

فرهنگ‌های ایران) به دست زنان انجام می‌شود! از پارچه‌بافی و تهیه شیر و ماست گرفته تا دامداری و جمع‌آوری هیزم! گویا مردها درگیر امور مهم‌تری هستند که موزه مردم‌شناسی، محل مناسبی برای نمایش آنها نیست!!!!

پس از بازدید از قلعه راهی شهر الیگودرز شدیم، البته پیش از آن شاهد درگیری لفظی دو تن از همسفران بودیم که متأسفانه این هم جزیی از سفرنامه‌ام است! دعوا بر سر جای نشستن در ماشین بود! نه نه، اشتباه نکنید، همسفران من بچه‌های مهد کودک در تهران نبودند، آنها فارغ‌التحصیلان یک دانشکده مهندسی در پایتخت بودند! و آنها که ادعای برتر بودن داشتند، صدایشان نیز بلندتر بود! خوشبختانه، به دلیل ادب و اخلاق دیگر دوستان، ماجرا چنان کشدار نشد و همانجا ختم به خیر شد اما همه می‌دانیم که تنها صداست که می‌ماند!!!!

ناهار در دورود صرف شد، باز هم کباب! اینجا استان کبابستان است! انواع و اقسام آن، هر لحظه و هر جا آماده است و البته واقعا خوشمزه هم هستند. پس از ناهار سرپرست خوش ذوق برنامه، خوردن بستنی مشهور دورود را پیشنهاد داد که الحق خوشمزه بود. طعم آن مرا به دوران کودکی برد، آن زمان که بستنی‌ها هنوز بستنی بودند!

بعد از ظهر به محل اقامت در الیگودرز رسیدیم که تا یکی دو روز پیش از سفر، قرار بوده هتل جهانگردی این شهر باشد، اما مسئولین آنجا، نسیه را به نقد فروخته و رزرو ما را لغو کرده بودند. سرپرست هم که نمی‌خواست برنامه چهار روزه‌سی نفر را به خاطر یک شب اقامت لغو کند، با تلاش‌های فراوان این مکان را پیدا کرده بود که از نظر کیفیت چندان مناسب نبود، اما بیشتر همسفران بدون شکایت و با فروتنی آن یک شب را سپری کردند. از این نظر نسبت به برخی سفرها، افراد سازش‌پذیری همراهیمان می‌کردند.

تا زمان شام همراه دوستان گشتی در شهر زدیم. طعم انرژی و آرامشی که طبیعت بکر و زیبای این مناطق به آدم می‌دهد، با دیدن شهرهای فقیر و بی‌امکانات آنها، کمی گس می‌شود. متأسفانه آنچه در این چند روز مرا آزار داد، فقر بود! خرم‌آباد که مرکز استان بود، هیچ نداشت پس انتظاری از شهر کوچک الیگودرز نداشتم! از آنجا که سه روز اول سفر به خوردن کباب گذشته بود، همه دلشان لک زده بود برای خوردن خورشت قیمه‌ای، قورمه سبزی، کوکویی، ...! به همین خاطر برای شام تصمیم گرفته شد خورشت بخوریم. اما

بودیم به دریاچه پرتاب نشویم! در واقع از یکسو حرکات نمایشی آقای قایقران، باعث نشاط و تفریح ما و از سوی دیگر داد و فریاد ما عامل سرگرمی مردم حاضر در اطراف دریاچه شد. خلاصه اینکه خیلی خندیدیم، کلی انرژی کسب کردیم و در آخر به صورت موش آب کشیده به خشکی رسیدیم بعد تصمیم گرفتیم که پس از سال‌ها، آن هم در خرم‌آباد، وسطی بازی کنیم. افراد شرکت‌کننده از هر سن و با هر شغلی بودند، جوان تا میان سال، دانشجو، مدیر، کارمند، استاد و ... اما همه در طول بازی، ۱۴-۱۵ ساله شده بودند، حتی کمتر! جذابیت این سفرها برای من همین است که تفاوت سن و موقعیت اجتماعی فراموش می‌شود و همه در کنار یکدیگر اوقات خوشی را سپری می‌کنند. به هر حال با وجود بدجنسی و قدرت گروه مقابل، بازی خوبی بود و خیلی خوش گذشت. با بازگشت به هتل و صرف شام، روز دوم سفر هم به پایان رسید.

روز سوم با بازدید از قلعه فلک‌الافلاک آغاز شد، آسمان آسمان‌ها! قلعه‌ای زیبا بر فراز شهر خرم‌آباد. قلعه تبدیل به دو موزه شده بود که در آن روز تنها موزه مردم‌شناسی برای بازدید عموم باز بود و جالب آنکه بیشتر کارهای خانواده در فرهنگ‌لر (مانند دیگر

پریسا ولی‌پور که همراه با پدر و مادرش آمده بود. دکتر نجات و مهندسان! ختلان و یوسفی (که همراه با مهندس هوبخت سرپرست برنامه بودند) و دوستانش هم از دیگر شرکت‌کنندگان بودند. پس از صرف ناهار به بازدید از پل قلعه حاتم رفتیم که در روستایی به همین نام قرار دارد. هنگام عبور از روستا، سقف ماشین ما، به کابل مخابرات منزل یکی از اهالی گیر کرد و آن را از جا کند! و من نفهمیدم که سرپرست برنامه چطور مشکل را حل و فصل کرد و چه شد که روستاییان ما را رها کردند!

پل و مناظر اطراف آن، بسیار زیبا و دوست‌داشتنی بود، نسیم مطبوعی هم می‌وزید. این پل که متعلق به زمان ساسانیان است، علاوه بر آنکه مسیری برای عبور افراد از عرض رودخانه بوده، توسط کانالی (بر سطح آن) آب را از چشمه به روستا، منتقل می‌کرده است. دیدن آثار هوشمندانه گذشتگان، زمانی حس غرور و افتخار به من می‌داد ولی امروزه، حس حقارت که چرا الان با وجود این همه پیشرفت در علم و فناوری، نمی‌توانیم چنین بناهایی را چنان بسازیم که هزاران سال پایر جابمانند!؟

بعد از ظهر بود که به خرم‌آباد رسیدیم. تا شام وقت آزاد داشتیم، عده‌ای به گردش در شهر رفتند که احتمالاً همان‌ها بودند که

در ماشین به راحتی می‌خوابند! من خواب و استراحت را ترجیح دادم. هتل، تازه افتتاح شده و تر و تمیز بود ولی با وجود ستاره‌های زیادش، هنوز آمادگی پذیرایی از مهمانان را نداشت! هر چند برای دو شب اقامت خوب بود. پس از صرف شام در هتل و گپی دوستانه تا نیمه‌های شب، بالاخره خوابیدیم.

صبح روز دوم، به سمت آبشار بیشه حرکت کردیم. پس از توقف ماشین و کمی پیاده‌روی، به آبشار رسیدیم. باز هم به دلیل تعطیل رسمی مردم زیادی از اطراف برای تفریح به آنجا آمده بودند. گرمای هوا طاقت‌فرسا بود و به ما مجال بیشتر از نیم ساعت ماندن نداد! ناهار را در خرم‌آباد خوردیم و برای استراحت به هتل رفتیم. بعد از ظهر آثار دیدنی شهر (گرداب سنگی، پل شکسته، سنگ نوشته و منار آجری) را دیدیم و در آخر به سمت دریاچه کیورفتیم. کیو که به گویش لری همان کبود است، در واقع تفرجگاهی است مثل پارک ملت تهران. سرپرست برنامه ساعتی به ما فرصت داد تا در آن منطقه تفریح کنیم. من و دوستانم، ابتدا سوار قایق موتوری شدیم تا از دیدن زیبایی‌های دریاچه لذت ببریم اما به دلیل حرکات آکروبا تیک آقای قایقران، تنها چیزی که ندیدیم دریاچه بود، چون مدام مراقب

سیخ‌های کباب!) با سرپرست همکاری می‌کردند! برای من که یکی از دلایل سفر با این گروه، صمیمیت و روحیه همکاری بی چشمداشت شرکت‌کنندگان در آن است، هضم این مساله کمی سخت بود! بی‌شک تبلیغات ناکافی کمیته‌بازدید، همچنان باعث می‌شود، تعداد زیادی از شرکت‌کنندگان، از NGO بودن این برنامه‌ها اطلاع نداشته باشند. اما قطعاً آنها که بیش از یکبار شرکت می‌کنند و آنها که دستی در امور کانون دارند، از تمامی این مسایل به‌خوبی آگاهند! بالاخره شام از دو رستوران مختلف تهیه و در محل اقامت صرف شد. پس از شام هم جشن تولد یکی از همسفران با خوردن کیک برگزار گردید.

۳۱ پُرس مورد نیاز ما کامل می‌شد. از آنجا که دیگر سرپرست برنامه در تدارک نیازهای صبحانه روز بعد بود، آقای هوبخت برای به سرعت آماده‌شدن شام، به دو داوطلب نیاز داشت اما برخلاف سفرهای پیشین که همواره شرکت‌کنندگان، از مهندسین پیشکسوت تا دانشجویان جوان، همواره در کارهای این چنینی آماده به کمک هستند، در میان آنها که سرپرست کمکشان را طلبید، کسی داوطلب نشد! هنگام رفتن از این سر به آن سر شهر برای رسیدن به رستوران‌ها و تهیه شام آن شب، سفرهای پیشین و همسفرانی را به یاد آوردم که مدیریت شرکت‌های بزرگی را دارند، اما با صمیمیت در همه کارها (از خرد کردن پیاز تا شستن

مگر در الیگودرز رستورانی پیدا می‌شد که ۳۱ پُرس خورشت داشته باشد؟! از لحظه ورود تنها چیزی که همیشه آماده و در دسترس بود، کباب بوده؛ کوبیده، لقمه، چنجه، جوجه، بختیاری و ...! حتی نگران بودیم که پیتزاها هم از نوع کوبیده، برگ، بختیاری و ... باشند!! آقای هوبخت، برای شام تقریباً با همه رستوران‌های شهر تماس گرفت، ولی در کمال تعجب، هیچکدام در آن ساعت، ۳۱ پُرس خورشت آماده نداشتند! ظاهرآ در لرستان پیدا کردن خورشت کار آسانی نیست! حداقل به تعداد بیش از ۱۰ پُرس آن هم پس از ساعت ۷ شب! بالاخره سرپرست دو رستوران پیدا کرد که با خرید همه خورشت‌های قیمه‌شان،

چمن و استقامت کوه را تا به انتها درک کنی. برای رسیدن به آبشار، پس از توقف ماشین، حدود نیم ساعت پیاده‌روی کردیم. هوا خنک‌تر از روزی بود که به آبشار بیشه رفتیم که احتمالاً به دلیل تغییر ارتفاع بود. هندوانه‌ای شیرین، جایزه رسیدن به آبشار بود. پس از نیم ساعت استراحت در کنار آبشار، برای صرف ناهار آنجا را ترک کردیم.

ناهار که خورده شد، کاری باقی نماند جز حرکت به سمت تهران! در راه بازگشت با بازی پانتومیم، اوقات خوشی را سپری کردیم. برخلاف انتظار، در ورودی تهران، ترافیک سنگینی وجود نداشت و ما به موقع به تهران رسیدیم. به این ترتیب یکی دیگر از سفرهای من با کانون به پایان رسید، سفری که به همت اعضای کمیته بازدید، به ویژه سرپرستان این برنامه و همسفران خوبم، بسیار لذت‌بخش بود.

ایام خوش آن بود که با دوست به سر شد
باقی همه بی‌حاصلی و بی‌خبری بود

روز آخر با صبحانه مفصلی که سرپرستان برنامه تدارک دیده بودند، آغاز شد. پس از آن به سمت آبشار سفید حرکت کردیم. آن روز هم تولد دوست دیگری بود که شیرینی تهیه کرده بود. فرصتی شد تا من جلوی ماشین، کنار آقای اناری بنشینم که راننده این برنامه بودند؛ مردی لوتی‌منش، صبور، مهربان و خوش اخلاق. آنها که زیاد در برنامه‌های کانون شرکت کرده‌اند، می‌دانند داشتن چنین راننده‌ای، چه نعمت بزرگی است و از این جهت است که من فضایل ایشان را بر شمردم.

نشستن در جلوی ماشین علاوه بر اینکه باعث شد تکان‌های ماشین را که مسافران عقب‌نشین را آزار می‌داد، کمتر حس کنم، این امکان را به من داد که طبیعت زیبای زاگرس را از منظری بهتر تماشا کنم. کوه‌های نرم زاگرس با سبزی ملایم و تک‌درختانی در هرسو، به آدم فرصت تماشا و هضم زیبایی طبیعت را می‌دهند! اینجا طبیعت با انبوه درختان در هم و فشرده، تو را سردرگم نمی‌کند. به تو اجازه می‌دهد زیبایی یک درخت، پرواز یک پروانه، نر می

